

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sølov

og

Skibsregistreringslov,

ved

Prof. Dr. jur. Bentzen.

SØLOVEN

OG

LOV OM DANSKE SKIBES REGISTRERING

AF 1 APRIL 1892,

UDGIVNE

OG FORSYNEDE MED ET UDFØRLIGT SAGREGISTER

VED

DR. JURIS **VIGGO BENTZON,**

PROFESSOR VED KØBENHAVNS UNIVERSITET.

KØBENHAVN.

P. G. PHILIPSENS FORLAG.

THIELES BOGTRYKKERI.

1892.

SØLOV.

FØRSTE KAPITEL.

Om Skibe.

§ 1. For at et Skib kan sejle under dansk Flag, maa det enten mindst for to Tredjedele ejes af Personer, som have Indfødsret og ikke ere blevne Statsborgere i fremmed Stat, eller som ere og i mindst fem Aar have været bosiddende i den danske Stat, eller tilhøre Aktieselskab, hvis Bestyrelse har sit Sæde i den danske Stat og bestaar af Aktieejere, som fyldestgøre de nævnte Betingelser.

§ 2. Over alle her i Riget hjemmehørende Skibe, som have en Drægtighed af 20 Registertons eller derover, føres offentligt Register. Undtagne fra Registrering ere Orlogsskibe og andre Staten tilhørende Skibe, der ikke benyttes som Fragt- eller Handelsskibe.

Skibsregistret skal for hvert Skib indeholde alt, som udfordres til Bestemmelse af dets Identitet, samt fuldstændige Oplysninger om dets Ejendoms- og Rederi-Forhold. Om Optagelsen i Registret udstedes et med samme overensstemmende Dokument (Certifikat), der følger Skibet som Nationalitetsbevis.

Om Skibsregistrets Indretning og Indhold, Fremgangsmaaden ved Indregistrering, Forpligtelsen til at gøre Anmeldelse til Registret m. v. gives nærmere Bestemmelser i særlig Lov.

§ 3. Retshandler om Ejendomsret og Panteret i registreringspligtigt Skib, eller i Part i saadant Skib, maa for at have Gyldighed som saadanne være indtegnede paa Skibets Folium i Skibsregistret i Overensstemmelse med de Regler, som ved særlig Lov bestemmes.

Dette gælder ikke med Hensyn til Bodmeri, heller ikke med Hensyn til nogen anden Søpanteret efter Kapitel 11 eller Panteret efter § 17.

§ 4. Skibe, der indføres i Skibsregistret, have Hjemsted i den Havn i Riget, som af Rederen bestemmes. For Skib, som ikke er registreret, gælder som Hjemsted den Havn, i hvilken Rederen bor eller som er nærmest hans Bopæl. Er der flere Redere, er den bestyrende Reders Hjemsted bestemmende for Skibets.

§ 5. Naar et her i Riget hjemmehørende Skib gaar over i Udlændings Eje, udslettes det af Skibsregistret. Gaar Skibspart derved, at Ejeren bliver Udlænding, eller ved Arv eller Ægteskab over i Udlændings Eje, saaledes at Skibet mister Retten til at sejle under dansk Flag, jfr. § 1, bliver Skibet derimod først at udslette, naar der ikke inden Udgangen af 4 Maaneder er gjort Anmeldelse om, at Ejendomsforholdet er ordnet saaledes, at Skibet ikke taber sin Ret til at føre dansk Flag, eller at der over Parten er berammet Auktion til bestemt Bortsalg inden 1 Maaned derefter. I sidste Tilfælde bliver Auktionens Udfald at afvente.

Ved Udslettelsen af Skibsregistret forfalder Gæld, hvorfor der haves Panteret i Skibet, straks til Betaling.

§ 6. Som uistandsætteligt i denne Lovs Betydning anses et Skib ikke alene, naar det ved lovlig Besigtigelse skønnes, at dets Istandsættelse enten overhovedet ikke kan udføres eller i alt Fald ikke der, hvor Skibet befinder sig, eller paa noget andet Sted, hvor det kan bringes hen, men ogsaa, naar det paa samme Maade skønnes, at Skibet ikke er Istandsættelse værd.

ANDET KAPITEL.

Om Rederi.

§ 7. Rederen hæfter, for saa vidt ej anderledes i denne Lov bestemmes, personlig, det er med hele sin Formue, for de Forpligtelser, som han selv eller gennem andre paadrager sig.

For Fordringer, der opstaa ved Skipperens Misligholdelse af Kontrakt, som er indgaaet af Rederen selv eller ifølge hans Fuldmagt, og hvis Opfyldelse hørte til Skipperens Pligter, saavel som for Forpligtelser, som Skipperen i denne sin Egenskab og ikke i Henhold til særlig Fuldmagt fra Rederen paatager sig, hæfter Rederen alene med Skibsformuen, det er med Skib og Fragt; dog er han altid personlig ansvarlig for Mandskabets Fordringer efter Hyre- og Tjenestekontrakter.

§ 8. For Skade, der er foraarsaget af Skipperen eller nogen af Mandskabet ved Fejl eller Forsømmelse i Tjenesten, hæfter Rederen med Skib og Fragt. Dette gælder ogsaa, naar Skade paa samme Maade er forvoldt af nogen, som, uden at høre til Skibsmandskabet, udfører Arbejde i Skibets Tjeneste.

Hvad Rederen saaledes kommer til at udrede, kan han kræve erstattet af den, som har forvoldt Skaden.

§ 9. Ejes et Skib af Partredere, svarer hver af disse for Forpligtelser, der medføre personligt Ansvar, kun i Forhold til sin Andel i Skibet.

§ 10. For Skib, som ejes af Partredere, skal der vælges en bestyrende Reder, der maa være dansk Undersaat og bosat her i Riget. Er Skibet registreringspligtigt, bliver der om Valget at gøre Anmeldelse til Skibsregistret i Overensstemmelse med Registerlovens Regler.

Den bestyrende Reder kan i Rederiets Anliggender sagsøges paa dets Vegne. Er ingen bestyrende Reder valgt, staar det den, som vil søge Rederiet, frit for at søge, hvem han vil af Partrederne paa Rederiets Vegne. Sagsøgeren har Valget mellem deres personlige og Skibets Værneting.

§ 11. I Forhold til Tredjemand er den bestyrende Reder i Kraft af sin Stilling berettiget til at afslutte alle de Retshandler, som en Rederiforretning sædvanlig fører med sig. Han kan saaledes antage og afskedige Skipperen og meddele ham Forskifter, saa og oppebære

Penge, der indkomme for Rederiets Regning. Han kan sagsøge i Rederiets Anliggender og i det hele repræsentere det for Retten. Derimod er den bestyrende Reder ikke uden særlig Bemyndigelse berettiget til at optage Pengelaan i Rederiets Navn eller til at sælge, pantsætte eller tegne Forsikring paa Skibet.

Har Rederiet ved særlig Forskrift indskrænket den Myndighed, som efter det anførte i Almindelighed tilkommer den bestyrende Reder, er saadan Indskrænkning uden Betydning for Tredjemand, som i god Tro har indladt sig med ham.

§ 12. Naar Rederiets Anliggender skulle afgøres ved Partredernes Stemmegivning, gælder som Beslutning, hvad der vedtages af den eller de Partredere, som eje mere end en Halvpart i Skibet. Halvdelen er tilstrækkelig, naar Beslutningen tiltrædes af den bestyrende Reder, selv om han ikke har Part i Skibet. Ligeledes er ved Valg af bestyrende Reder Halvdelen tilstrækkelig; naar tvende have faaet lige Stemmer, afgøres Sagen ved Lodtrækning.

Beslutninger, som ere i Strid med Rederikontraktens Indhold eller ligge uden for Rederiets Øjemed, ere ikke gyldige, medmindre samtlige Medredere deri ere enige.

§ 13. I Forholdet til Medrederne komme de almindelige Regler om Fuldmagt til Anvendelse paa den bestyrende Reders Berettigelse til at handle paa Rederiets Vegne. For saa vidt Omstændighederne ej ere til Hinder derfor, har han at sammenkalde Medrederne til Overlægning eller paa anden Maade indhente deres Mening, naar vigtigere Anliggender forefalde, navnlig naar der er Spørgsmaal om at anvende Skibet i væsentlig forskellig Fart, om at ansætte eller afsætte Skipper eller om at foretage nogen betydeligere Reparation.

§ 14. Den bestyrende Reder kan til enhver Tid afsættes ved Beslutning af Partredere, der eje mere end en Halvpart i Skibet. Ejer han selv Halvparten eller

mere, kan Retten paa en Partreders Begæring afsætte ham, om dertil findes skellig Grund, og beskikke en midlertidig Bestyrer.

§ 15. Den bestyrende Reder har at føre særskilt Regnskab over sin Forvaltning af Rederiets Anliggender og for samme at gøre Rede og Rigtighed. Regnskab for Medrederne har han, naar ikke anderledes af Rederiet beslattes, at aflægge for hvert Kalenderaar, senest inden 1 Maaned efter dets Udløb.

§ 16. Naar Regnskab aflægges, har den bestyrende Reder enten at omsende dette til hver enkelt Partreder eller at fremlægge det til Eftersyn: For at kunne kontrollere dets Rigtighed har enhver Partreder Adgang til Regnskabsbøger og Bilag, særligt til Skipperens Regnskaber.

Indsigelser mod den bestyrende Reders Regnskab maa, for saa vidt de ikke grunde sig paa Regnefejl eller Svig, gøres gældende ved Søgmaal inden seks Maaneder, efter at Regnskabet er aflagt og Underretning derom meddelt.

§ 17. Til Bestridelse af de Udgifter, som kræves af Rederiforretningen, paaligger det enhver Partreder at yde det fornødne Bidrag i Forhold til hans Andel i Skibet. Forsømmer nogen Partreder efter Paakrav at betale sit Bidrag, og dette forskydes af den bestyrende Reder eller nogen af Medrederne, har den forsømmelige at erstatte Udlæget med 8 pCt. aarlig Rente, fra det blev gjort, samt derhos ogsaa Præmien for den Forsikring, som den forskudsydende til sin Sikkerhed maatte have tegnet. For sin Fordring har Kreditor Panteret i den forsømmeliges Part i Skibet og det paa Parten faldende Udbytte, hvilken Ret gaar foran ældre kontraktmæssigt Pant i Parten, men staar tilbage for de i 11te Kapitel omhandlede Søpanterrettigheder saavel som for ældre kontraktmæssigt Pant i det hele Skib og fortages, naar den ikke gøres gældende ved Søgmaal inden et Aar fra den Tid, da Udlæget fandt Sted.

§ 18. Naar Beslutning tages om ny Rejse eller om Skibets Reparation efter fuldendt Rejse og Tilskud kræves til Beslutningens Udførelse, er enhver Partreder, som ikke har stemt for Rejsen eller Reparationen, berettiget til at frigøre sig for at tilsvare sin Del af Tilskuddet ved uden Vederlag at afstaa sin Part i Skibet, for saa vidt der ikke hviler særlig Hæftelse paa den. Men vil han gøre Brug af denne Ret, maa han skriftlig meddele det til den bestyrende Reder saa betimelig, at denne har Underretning derom inden 3 Dage efter, at Beslutningen er bleven fattet, eller, hvis han da ikke har været til Stede, inden 3 Dage efter, at Beslutningen er bleven ham meddelt. Den afstaaede Skibspart fordeles mellem de øvrige Medredere i Forhold til deres tidligere Andel i Skibet.

Er der tegnet en endnu gældende Forsikring paa den afstaaede Part, ere de øvrige Partredere solidarisk forpligtede til at tilsvare Præmien for den tilbagestaaende Tid.

§ 19. Gevinst og Tab ved Rederiforretningen fordeles paa Partrederne i Forhold til enhvers Andel i Skibet.

Findes der efter aflagt Rederiregnskab Overskud, skal det uddeles til Partrederne, for saa vidt der ikke haves nødvendigt Brug derfor i Rederiforretningen.

§ 20. Rederiet opløses ikke derved, at en Part i Skibet overgaar til en anden Ejer, eller ved en Partreders Død, Umyndiggørelse eller Konkurs.

En Partreder, som vil overdrage sin Skibspart eller Del af denne til Andenmand, behøver ikke dertil sine Medrederes Samtykke, ligesom disse hverken have nogen Forkøbsret eller Løsningsret. Dog udfordres samtlige Medrederes Samtykke, for at Overdragelse af Skibspart, selv om den sker ved Tvangssalg, kan være gyldig, naar den vil medføre, at Skibet taber Ret til at føre dansk Flag.

Gaar en Skibspart derved, at en Partreder ophører

at være dansk Undersaat, eller ved Arv eller Ægteskab over i Udlændings Eje, og dette vil have til Følge, at Skibet ikke længer kan sejle under dansk Flag, jfr. § 1, har enhver Medreder Ret til at begære Parten solgt ved Auktion, saafremt Ejeren ikke inden tre Maaneder har truffet saadan Ordning, at Skibet ikke taber sin Ret til at føre dansk Flag. Auktionen afholdes efter samme Regler og med samme Virkning som Tvangsauktioner.

§ 21. Naar Skibspart afhændes, indtræder Erhververen over for Medrederne ved selve Overdragelsen i alle en Medreders Rettigheder og Forpligtelser. Han er paa samme Maade som Overdrageren bunden ved alle af Rederiet for*) Overdragelsen tagne Beslutninger eller paabegyndte Foretagender, med deraf flydende Forpligtelser, og Medrederne kunne bringe i Modregning imod ham Fordringer, som de ifølge Rederiforholdet have paa Overdrageren. Over for Tredjemand bliver han ansvarlig som Partreder for alle de Rederiforpligtelser, som indgaas efter Overdragelsen.

Det paaligger Overdrageren at gøre Anmeldelse til den bestyrende Reder eller samtlige Medredere og at godtgøre, at den opgivne Erhverver vedkender sig Overdragelsen; saa længe dette ikke er sket, kan Overdrageren ikke over for Medrederne paaberaabe sig den stedfundne Overdragelse til Fritagelse for nogen af Rederiforholdet flydende Forpligtelse. Over for Tredjemand, der i god Tro har indladt sig med Rederiet, er han ansvarlig ogsaa for de efter Overdragelsen stiftede Rederiforpligtelser.

§ 22. Den eller de Partredere, som eje mere end en Halvpart i Skibet, kunne beslutte Rederiets Opløsning.

Enhver af Partrederne kan forlange Rederiet opløst:

1. naar Skibet uden hans Skyld eller Samtykke mister Retten til at føre dansk Flag og derfor udslettes af Skibsregistret;

*) I Forslaget til Loven staar »før«, Textens »for« er vistnok en Trykfejl.

2. naar den bestyrende Reder er bleven afskediget ved Rettens Kendelse i Medfør af § 14;
3. naar han godtgør, at væsentlig Misligholdelse af Rederikontrakten har fundet Sted, eller at hans Ret i øvrigt krænkes ved den Maade, hvorpaa Rederiets Anliggender forvaltes;
4. naar det ved en Rejses Slutning her i Riget viser sig, at Rederiets Forpligtelser overstige Rederiformuen.

Er der i sidste Tilfælde Meningsforskel om Skibets Værdi, bestemmes denne ved lovligt Skøn.

§ 23. Naar Rederiet opløses, skal Skibet sælges ved offentlig Auktion. Er Skibet i Udlandet, og der tvistes, om det skal føres hjem, eller er der Uenighed om Konditionerne, træffes Afgørelsen af Auktionsretten paa Rederiets Hjemsted.

TREDJE KAPITEL.

Om Skipperen.

§ 24. Skipperen antages af Rederiet eller paa dets Vegne af den bestyrende Reder. Den, der ejer mere end en Halvpart i Skibet, er berettiget til at overtage dets Førelse, hvis han fyldestgør Lovens Betingelser; er der Uenighed om Lønningsvilkaarene, kan Sagen forelægges Retten til Afgørelse.

§ 25. Skipperen antager og afskediger Skibsmandskabet. Han maa ikke tage nogen i Tjeneste, som ham vitterligt allerede er forhyret af en anden.

§ 26. Skipperen har, inden Rejsen tiltrædes, at paase, at Skibet er i sødygtig Stand, og maa i betimelig Tid sørge for, at det er behørig udrustet, tilstrækkelig bemanded og forsvarlig forsynet med Proviant, Vand og Lægemidler samt med Kul og andre Maskinfornødheder, dersom det er Dampskib. Han er ligeledes pligtig at sørge for, at reglementerede Signalapparater og Bjergningsredskaber findes om Bord, saavel som nødvendige Søkort og Instrumenter.

Han skal paase, at Skibet ikke overlastes, at Ladingen behørig staves, og at til dens Betyggelse Skibet er forsynet med nødvendig Garnering, Underlag, Skotter, Støtter o. s. v., samt at Lugerne forsvarlig lukkes og skalkes. Kan Dækslast føres, bør den forsvarlig sikres og anbringes saaledes, at den ikke i væsentlig Grad vanskeliggør Skibets Manøvrering. Gaar Skibet i Ballast, har Skipperen at paase, at den er tilstrækkelig og af forsvarlig Beskaffenhed, samt at den sikres saaledes, at den ikke kan forskyde sig under Rejsen.

Nærmere Forskrifter og Regler for Skibes Forsyning med Lægemidler, saa og for Indladning og Medtagelse af Sprængstoffer og ildsfarlige eller ætsende Varer gives af Kongen, og Skipperen er ansvarlig for deres Overholdelse.

§ 27. Skipperen skal have om Bord alle fornødne Skibspapirer, saa og et Eksempplar af denne Lov og af de Reglementer og Forskrifter, som i Henhold til samme maatte være udfærdigede.

§ 28. Uden Rederens Samtykke maa Skipperen ikke i sin Kahyt eller andet Rum, som ikke er bestemt til Last, for egen eller andres Regning medtage Handelsvarer. Gør han det, er han pligtig at betale Rederen gangbar Fragt for Godset og at erstatte ham al forvoldt Skade.

§ 29. Skipperen maa ikke forlade Skibet uden at give Styrmanden eller, hvis denne ikke er til Stede, en anden af Mandskabet fornøden Underretning og Ordre. Naar Skibet ikke er fortojet i Havn eller til Ankers paa sikker Ankerplads, maa Skipperen, selv om der er Lods om Bord, ikke uden Nødvendighed være fraværende fra Skibet. Det samme gælder overhovedet under farefulde Omstændigheder.

§ 30. Bliver Skipperen ved Sygdom eller anden tvingende Aarsag forhindret fra at føre Skibet, bør Rederen derom uopholdelig underrettes. Kan Rederens Bestemmelse ikke uden Skade afventes, paaligger det

Skipperen, i Udlandet saa vidt muligt efter Overlæg med Konsulen, at træffe Foranstaltninger, navnlig ved at antage Styrmanden eller en anden kyndig Mand til midlertidig at føre Skibet. Er Skipperen ude af Stand til, eller undlader han at udføre, hvad der saaledes paaligger ham, har Konsulen at foretage det fornødne.

§ 31. Skipperen har at sørge for, at Lastning og Losning behørig paaskyndes, og at Skibets Afrejse derefter ikke forhales. Under Rejsen maa han ikke uden Nødvendighed afvige fra rette Vej eller paa anden Maade gøre Ophold, naar det ikke sker for at komme Mennesker i Havsnød til Hjælp. For at bjerge andet Skib eller Gods maa intet Ophold gøres, naar Bjergningen ikke kan finde Sted uden Risiko for Skibet og uden væsentlig Ulempe for Rederen eller andre, hvis Interesser det er Skipperens Pligt at varetage.

§ 32. Skipperen har under Rejsen at gøre, hvad der staar i hans Magt for at holde Skibet i sødygtig Stand. Har Skibet grundstødt, eller hvis ellers nogen Begivenhed er indtruffet, hvoraf Skade kan antages at være opstaaet, paaligger det Skipperen at foranstalte Undersøgelse paa første Sted, hvor saadan kan foretages.

§ 33. Det paaligger Skipperen at gøre sig bekendt med de Skibsfarten vedrørende Paabud og Forskrifter, der ere at iagttage paa de Steder, som han paa Rejsen skal anløbe. Ligesaa bør han i Tilfælde af Krig eller Blokade skaffe sig Underretning om, hvad der til Skibs og Ladnings Sikkerhed er at iagttage.

§ 34. I saadant Antal og mod saadan Betaling, som af Kongen fastsættes, er Skipperen pligtig, til Bestemmelsesstedet eller anden Havn, som Skibet under Rejsen skal anløbe, at medtage danske Søfolk, hvis Hjemsendelse det paaligger Konsulen at besørge.

Saaledes hjemsendte Søfolk ere i Henseende til Skik og Orden om Bord pligtige at iagttage, hvad der paaligger Mandskabet, og derhos, naar det findes nødvendigt, efter Evne at yde Bistand ved Skibsarbejdet.

§ 35. Paa ethvert Skib, der gaar i udenrigsk Fart vest for Linien Texelen-Lindesnæs og for Østersøens Vedkommende nordligere end den 58de Breddegrad, skal føres en Dagbog (Journal) og paa Dampskibe derhos som Tillæg til denne en særlig Maskindagbog. Nærmere Regler om disse Bøgers Indretning og Autorisation fastsættes af Kongen. Dagbogen skal ved Skibets Udklarering fra indenlandsk Havn forevises Toldopsynet, der uden Betaling giver Bogen Paategning om Forevisningen.

Dagbog kræves dog ikke for Skibe, som kun gaa paa Fiskefangst i Nord- og Østersøen uden for de nævnte Linier.

§ 36. Dagbogen føres af Skipperen eller under hans Tilsyn og Medansvar af Styrmanden; Maskindagbogen under Skipperens Tilsyn og Medansvar af Maskinmesteren. De føres efter Tidsfølgen, i Havn for hvert Døgn, i Søen for hver Vagt. Hvad der passerer paa den enkelte Vagt, kan foreløbig optegnes paa en Kladde, men skal indføres inden Etmaalets Ende.

Bogen bør føres ordentligt og tydeligt. Hvad en Gang er indført, maa ikke raderes, overstryges eller paa anden Maade gøres ulæseligt; bliver Rettelse nødvendig, bør den tilføjes som Anmærkning.

§ 37. I Dagbogen bør nøjagtig optegnes enhver under Rejsen indtræffende Begivenhed og Omstændighed, hvorom Kundskab kan være til Nytte for Redere, Ladningsejere, Forsikringsgivere eller andre, der have Interesse i Rejsen.

Der bliver saaledes at gøre Bemærkning om, naar Mandskabets Tjeneste begynder og ender, naar Proviant og Vand tages om Bord, naar Indladning eller Udlosning begynder, afbrydes og fuldendes, saa og om, hvad der hver Dag indlades eller udlosses, om Indtagelse af Ballast, dens Vægt, Beskaffenhed og Maaden, hvorpaa den er sikret, om hvor vidt fremmed Arbejdshjælp benyttes, om Skibets Dybtgaaende for og agter og dets Tilstand for øvrigt, naar det forlader Havn, om Lastens

Beskaffenhed og Tilstand samt, hvis Dækslast føres, tillige dennes Mængde og Højde, om Kompassernes Regulering og Deviation, om Tiden for Skibets Afgang fra, Ankomst til og Flytning i Havn, om Vind, Vejr, Barometerstand, Strøm, Kurs, Fart, Sejlføring, tilbagelagt Distance, Lanterneføring, Lodkast, Pejlinger og Observationer, om naar og hvor Lods kom om Bord og gik fra Borde, om Pumpning, hvor ofte den finder Sted, hvor længe hver Gang og med hvilken Styrke, samt om Vandhøjden i Pumperne.

Bestikket indføres for hvert Etmaal.

Naar Skibsraad holdes, blive saavel de afgivne Meninger som Skipperens Beslutning at indføre i Dagbogen og Tilførselen at underskrive af de raadslaaende. Fremdeles bliver det i Dagbogen at bemærke, naar nogen af Mandskabet bliver syg, dør, rømmer eller gør sig skyldig i Forbrydelse eller Disciplinærforseelse, jfr. § 47 og § 103, saa og naar og i hvilken Anledning Skipperen under Rejsen finder det nødvendigt at mindske Kosten, jfr. § 45.

Særlig bliver der i Dagbogen at indføre nøjagtig Oplysning om ethvert Uheld, der maatte tilstøde Skib eller Ladning, med Angivelse af Foranledningen, de nærmere Omstændigheder og de truffne Foranstaltninger.

I Maskindagbogen indføres Skibets Forraad af Kul og andre Maskinfornødenheder ved Afgangen fra Havn, Kulforbruget for hvert Døgn og i øvrigt alt, som vedrører Maskinen, dens Gang og Pasning.

§ 38. Naar en Dagbog er udskreven eller af anden Grund ikke længer kan bruges, har Skipperen at sørge for ny Bog og for dennes Autorisation. I den gamle skal da anmærkes, at ny Bog er bleven autoriseret, og naar dette er sket. Kan den ældre Dagbog ikke bringes til Stede, skal Grunden dertil oplyses og anføres i den ny.

Naar saaledes en ældre Dagbog skal ombyttes med en ny, har vedkommende Embedsmand at undersøge, om den er ordentlig ført, Dag for Dag, og i modsat

Fald at foranledige Skipperen tiltalt. Ligeledes skal Dagbogen inden næste Dags Udgang indleveres til saadan Undersøgelse, hver Gang Skibet faar en ny Fører, naar der tilstøder Skibet en Ulykke, i Anledning af hvilken Søforklaring skal optages (§ 42), og Skipperen anløber en indenlandsk Havn eller en fremmed Havn, hvor dansk Konsul er ansat, samt naar Mandskabet afmønstres, eller Skibet kommer tilbage til en indenlandsk Havn og der lossers sin Ladning eller den største Del deraf. I Dagbogen gøres Bemærkning om, hvornaar Indleveringen er sket, og om den stedfundne Undersøgelse.

For Dampskibe, der gaa i regelmæssig Fart mellem indenlandske og fremmede Havne, kan ved kongelig Anordning fastsættes Lempelser med Hensyn til Eftersynet.

§ 39. Enhver, som paaviser en retlig Interesse, kan forlange Adgang til at blive bekendt med Dagbøgernes Indhold. De bør, naar de ere udskrevne, opbevares mindst to Aar efter Rejsens Slutning, og, hvis der for Retten er rejst Sag vedrørende Rejsen, indtil Sagens endelige Udgang.

§ 40. Indtræffer paa Indladnings- eller Lossested eller under Rejsen nogen Begivenhed, som medfører Skade af nogen Betydning paa Skib eller Ladning, eller som med Grund kan formodes at have saadan Skade til Følge, saa og naar nogen af de ombordværende ved Ulykkestilfælde er omkommen uden for indenlandsk Havn, eller naar ved Sammenstød Skade eller Ulykke af den anførte Beskaffenhed er tilføjet andet Skib, skal Skipperen afgive Søforklaring.

Her i Riget har han, inden Udløbet af næste Dag, efter at Ulykken fandt Sted eller opdagedes, at gøre Anmeldelse til Stedets Dommer, i København til Sø- og Handelsretten; er Begivenheden indtruffet paa Søen, regnes Fristen fra Skibets eller de skibbrudnes Ankomst til Red eller Havn. Ved Anmeldelsen skal indleveres en ordret Udskrift af, hvad der om det forefaldne er tilført Dagbogen, eller, hvis en saadan ikke er ført, eller den er gaaet tabt, en skriftlig Fremstilling af Be-

givenheden og derhos en Fortegnelse over Skibets Mandskab og andre Personer, der antages at kunne give Oplysning i Sagen, samt om muligt en Angivelse af de i Sagen interesserede Personer eller deres befuldmægtigede. Retten berammer derefter Retsmøde til Optagelse af Søforklaring og foretager det videre fornødne i den Anledning. Skipperen har til Retsmødet at medbringe Dagbøgerne.

Uden for Riget har Skipperen snarest muligt at afgive Søforklaring for den Myndighed, under hvem saadanne Forretninger paa Stedet henhøre.

Er der paa Stedet dansk Konsul, skal der gives ham Underretning, for at han kan være til Stede i Retten og paase, at Søforklaringen bliver saa fuldstændig og paalidelig som muligt. Om det foretagne indsender Konsulen Beretning til Justitsministeren, der, for saa vidt dertil findes Anledning, kan forordne yderligere Undersøgelse her i Riget.

§ 41. Naar Skibet paa Rejsen har lidt en Skade, som nødvendiggør betydeligere Reparation eller længere Ophold, paaligger det Skipperen at lade afholde lovlig Skønsforretning. Under denne skal Skaden besigtiges og Skøn afgives over, hvad der bør foretages for at udbedre den, over hvad dette vil koste, samt over Skibets Værdi i beskadiget Tilstand. Efter endt Reparation bliver det ved ny Besigtigelse at afgøre, om Skibet er i den Tilstand, at det kan udføre den forehavende Rejse.

Har Ladningen under Rejsen lidt betydeligere Skade, eller findes der Grund til at antage, at den er i saadan Tilstand, at Losning eller anden Foranstaltning til dens Bevaring er nødvendig, eller maa Losning ske for Skibets Skyld, skal Skipperen lade afholde lovlig Besigtigelse og Skønsforretning. Findes Lasten at være beskadiget, skulle Mændene udtale sig om de Aarsager, som kunne antages at have foranlediget Skaden, og om hvad der rettest bør foretages.

Skønsmændene beskikkes efter den paa hvert Sted gældende Lov eller Sædvane; hvor saadan Beskikkelse

sædvansmæssig ikke bruges, bør Skipperen erhverve Erklæringer af sagkyndige.

§ 42. Hvor der kan opstaa Spørgsmaal om, at Skade er foranlediget af Mangler ved Stuvningen, Garneringen, Lugernes Forskalkning eller deslige, bør Besigtigelsesmænd tilkaldes ved Lugernes Aabning og Losningen. Findes der Grund til at befrygte, at Gods under Rejsen har taget Skade, har Skipperen at lade afholde Besigtigelsesforretning, førend Godset udleveres til Modtageren.

§ 43. Kommer Skibet i Havsnød, er Skipperen pligtig at gøre alt hvad der staar i hans Magt for dets Bevaring og maa ikke forlade det, saa længe der kan være Haab om dets Redning. Er Redning umulig og Faren saa truende, at han nødsages til at forlade Skibet, paaligger det ham i Særdeleshed at sørge for at bringe Dagbøgerne og Skibspapirerne i Sikkerhed; han bør derhos drage Omsorg for Bjergning af Skib og Gods og dertil søge at skaffe fornøden Bistand.

Finder Bjergning Sted, har Skipperen at lede Bjergningsarbejdet, medmindre Stedets Lovgivning eller særlig Bjergningskontrakt derfor maatte være til Hinder. Over hvad der bjerges, saa og over Antallet af de Personer, som medvirke til Bjergningen og det bjergedes Transport til Oplagsstedet, skal Skipperen selv eller ved Styrmanden gøre nøjagtige Optegnelser; ligesaa har han saa vidt muligt at prøve og med sin Paategning at bekræfte Rigtigheden af de i Anledning af Bjergning, Transport og Bevaring fremkommende Regninger.

Over Skibet saavel som over det bjergede Gods, for hvis Bevaring han bør sørge paa bedste Maade, har Skipperen saa snart som muligt at foranstalte lovlig Besigtigelse.

§ 44. Skipperen skal behandle sine underordnede paa sømmelig Maade og ved Anordning af Arbejdet saa vidt muligt tage Hensyn til enhvers Stilling om Bord. Legemlig Revselse maa ikke tildeles nogen.

Det bør være Skipperen magtpaaliggende, at Bøn og Gudstjeneste om Bord ikke forsømmes, og at Arbejde, ud over hvad der fordres til Skibets Sikkerhed og Manøvrering, Maskinens Betjening og Eftersyn, sædvanlige*) Rengøring, Sejltørring, fornøden Baadtjeneste, samt Kostens Tilberedning, ikke paalægges Mandskabet paa Søndage eller andre her i Riget anordnede Helligdage, for saa vidt saadant Arbejde kan opsættes.

§ 45. Skipperen skal paase, at Mandskabet erholder god og tilstrækkelig Kost, og han har i den Henseende at underkaste sig det Reglement, som af Kongen udfærdiges. Finder han det under Rejsen nødvendigt at mindske Kosten, har Mandskabet Krav paa billig Erstatning.

I det nævnte Reglement bliver tillige at træffe nærmere Bestemmelser vedrørende Skibsmandskabets Opholdsrum om Bord.

§ 46. Dør nogen af Mandskabet, skal Skipperen drage Omsorg for hans Begravelse. Han bør derhos vidnefast lade optage Fortegnelse over alt, hvad den afdøde har efterladt om Bord; dette kan han, naar Dødsfaldet indtræffer uden for Riget, aflevere til Konsulen eller anden vedkommende Myndighed paa Stedet, eller sælge, hvis han ikke uden Ulempe kan beholde det om Bord.

§ 47. Gør nogen til Skibet hørende Person eller nogen Passager sig skyldig i en Forbrydelse, som er Genstand for offentlig Paatale, og Skibet ikke er i indenlandsk Havn, skal Skipperen snarest muligt optage en foreløbig Forklaring saavel af den skyldige som af Mandskabet eller andre, som derom kunne give Oplysning. Er Forbrydelsen begaaet paa fremmed Territorium, skal saadan Forklaring dog kun optages, hvis Forbrydelsen ikke forfølges af Stedets Myndigheder. For-

*) I Forslaget til Loven staar »sædvanlig»; Textens »sædvanlige» er vistnok en Trykfejl.

klaringen indføres i Dagbogen eller optegnes skriftlig, hvis Dagbog ikke føres, under Iagttagelse af de i § 103 foreskrevne Former.

Skipperen har saa vidt muligt at sikre sig den skyldiges Tilstedeværelse og kan i saadan Hensigt om fornødent indespærre ham eller anvende andre Midler, men er ansvarlig for, at han ikke behandles strengere, end Øjemedet kræver.

Hvis Forbrydelsen begaaes i udenlandsk Havn, hvor der er dansk Konsul, eller naar Skibet, efter at Forbrydelsen er begaaet, anløber saadan Havn, skal Skipperen snarest muligt gøre Anmeldelse til Konsulen om den begaaede Forbrydelse og tilstille ham en bekræftet Genpart af den optagne Forklaring. Konsulen undersøger da Sagen og bestemmer, hvad der videre skal foretages. Naar Henvendelse til Konsul i udenlandsk Havn ikke har fundet Sted, bør Skipperen snarest muligt efter Hjemkomsten gøre Anmeldelse for Øvrigheden.

§ 48. I Forhold til Tredjemand er Skipperen i denne sin Egenskab, naar Skibet befinder sig uden for Hjemstedet, berettiget til for Rederens Regning at afslutte alle Retshandler, der angaa Foranstaltninger, som sigte til Rejsens Udførelse, saasom Skibets Udrustning, Proviantering og Vedligeholdelse, saa og til at bortfragte Skibet samt til paa Rederens Vegne at optræde som Sagsøger i Skibets Anliggender.

Paa Skibets Hjemsted kan Skipperen ikke uden særlig Bemyndigelse indgaa Retshandler, der forpligte Rederen, naar undtages, at han kan hyre Mandskab.

§ 49. Udkræves der Penge til noget Øjemed, som i § 48 nævnt, er Skipperen berettiget til at optage Laan eller til at sælge*) Redernes Gods eller endog af Ladningen. At Skipperen ikke har haft Føje til at gøre Laan eller sælge af Godset, har ingen Indflydelse

*) I Forslaget til Loven staar der imellem »sælge» og »Redernes» et »af»; dette Ords Udeladelse beror vistnok paa en Trykfejl.

paa Laangivers eller Købers Ret, naar denne efter Omstændighederne maa antages at have handlet i god Tro.

§ 50. Uden Rederens Samtykke kan Skipperen ikke sælge Skibet, medmindre det efter lovlig Besigtigelse, jfr. § 41, er bleven erklæret for uistandsætteligt. Salget skal ske ved offentlig Auktion.

§ 51. At Rederen har gjort særlig Indskrænkning i den Skipperen ifølge §§ 48—49 tilkommende almindelige Fuldmagt, kan ikke paaberaabes mod Tredjemand, naar denne har været i god Tro.

§ 52. Skipperen skal stadig give Rederen Underretning om Skibets Tilstand, Rejsens Fremgang, afsluttede Retshandler og overhovedet om enhver Begivenhed, som kan være af Interesse for Rederen. I alle vigtige Tilfælde bør han, for saa vidt Omstændighederne tillade det, indhente Ordre fra Rederen selv eller den, til hvem denne har henvist ham. Kræves der Penge til Skibets Behov, og Rederens Ordre ikke kan afventes, skal Skipperen søge dem tilvejebragt paa den for Rederen billigste Maade; kun i yderste Nødsfald maa han sælge af Ladningen.

§ 53. Skipperen skal under Rejsen drage Omsorg for Ladningen og i det hele varetage Ladningsejernes Interesse.

§ 54. Skipperen er uden særlig Fuldmagt berettiget til for Ladningsejerens Regning at indgaa Forpligtelser angaaende Foranstaltninger, der sigte til Ladningens Bevaring eller Viderebefordring, saa og til paa Ladningsejerens Vegne at optræde som Sagsøger i Søgmaal, som angaa Ladningen. Bliver det til Fremme af nogen saadan Foranstaltning nødvendigt at rejse Penge, er Skipperen berettiget til for Ladningsejerens Regning at optage Laan eller endog at sælge af Ladningen.

For de Forpligtelser, Skipperen saaledes indgaar for Ladningsejerens Regning, hæfter denne alene med det indladede Gods.

§ 55. Naar det i Tilfælde, som omhandles i § 41, ved lovligt Skøn godtgøres, at Ladningen er i den Tilstand, at den ikke kan opbevares uden Fare for Bedærvelse, er Skipperen berettiget til at sælge den. Er Skibet forulykket eller erklæret uistandsætteligt, kan Salg ogsaa finde Sted, naar Skønnet gaar ud paa, at Omkostningerne ved Opbevaring eller Viderebefordring vilde blive for store i Forhold til Ladningens Værdi.

§ 56. At Ladningsejeren har gjort særlig Indskrænkning i den Skipperen ifølge §§ 54—55 tilkommende almindelige Fuldmagt, kan ikke paaberaabes mod Tredjemand, naar denne har været i god Tro.

§ 57. Forinden Skipperen til Ladningens Behov optager Laan eller sælger af Godset, eller i øvrigt træffer nogen særlig Foranstaltning for Ladningsejerens Regning, bør han saa vidt muligt indhente Ordre af denne eller af den, til hvem han er henvist.

Er Skibet forulykket eller erklæret uistandsætteligt, paaligger det Skipperen for Ladningsejerens Regning, for saa vidt denne ikke har Fuldmægtig paa Stedet, og hans Ordre ikke kan afventes, efter Omstændighederne enten at forsende Godset til Bestemmelsesstedet paa billigste Maade eller at oplægge eller sælge det.

Salg af Last skal saa vidt muligt ske ved offentlig Auktion.

§ 58. Skipperen hæfter ikke personlig for de Forpligtelser, som han i denne sin Egenskab indgaar paa Reders eller Ladningsejers Vegne.

§ 59. Skipperen er pligtig at erstatte al Skade, som paaføres Reder eller Ladningsejer ved Fejl eller Forsømmelse i Opfyldelsen af de Pligter, der paahvile ham over for dem, og at han har handlet efter Ordre, fritager ham ikke for Ansvar undtagen over for den, som har givet Ordren. Om end Beslutning er fattet i Skibsraad, er han selv ansvarlig for de Foranstaltninger, der træffes.

Ligeledes er han ansvarlig for Skade, som af Mandskabet forvoldes ved Fejl eller Forsømmelse i Tjenesten, medmindre det maa antages, at han ikke har ladet det mangle paa behørig Opmærksomhed og Tilsyn.

§ 60. Naar Skibet efter endt Rejse er kommet til Hjemstedet, og ellers saa ofte Rederen forlanger det, er Skipperen pligtig at aflægge Regnskab. Vil Rederen gøre Indsigelse mod Regnskabet, maa han gøre det ved Søgemaal inden 6 Maaneder efter dets Modtagelse; oversiddes denne Frist, kan der ikke mere rejses Indsigelse, medmindre Svig eller Regnefejl oplyses.

I Regnskabet skal Skipperen, naar ikke andet er vedtaget, godskrive Rederiet enhver særskilt Godtgørelse, som han har modtaget af Befragter, Ladningsejer, Leverandør eller andre, med hvem han i Egenskab af Skipper har haft at gøre.

§ 61. Skipperen kan til enhver Tid afskediges. Ejer han selv mere end en Halvpart i Skibet, kan Retten paa en Partreders Begæring afsætte ham, om dertil findes skellig Grund.

Har Skipperen uden at overskride sin Myndighed paataget sig personlig Forpligtelse til Bedste for Skib eller Ladning, er han ikke pligtig at fratræde Tjenesten, forinden Rederiet har stillet ham Sikkerhed for det deraf flydende Ansvar.

§ 62. En Skipper, som ikke er antagen for bestemt Rejse eller for bestemt Tid, og hvis Kontrakt ikke indeholder nogen Bestemmelse om Opsigelse eller Fratrædelse, kan opsiges sin Tjeneste, naar Skibet er kommet til indenlandsk Havn, og Rejsen der er endt. Har han været i Tjenesten i 3 Aar, uden at Skibet i denne Tid har endt nogen Rejse i Hjemlandet, er han berettiget til at opsiges Tjenesten med den løbende Rejses Ende, naar dette sker saa betimeligt, at der levnes Rederiet rimelig Tid og Lejlighed til at skaffe en anden Fører af Skibet. Bestemmer Rederiet, straks efter at have modtaget Skipperens Opsigelse, at Skibet

fra den Havn, hvor Skipperen vil fratræde, skal vende tilbage til Hjemlandet, er han forpligtet til at føre Skibet hjem, efter at det der paa Stedet har indtaget Ladning, selv om denne paa Vejen skal afleveres i anden Havn.

Skal Losningen finde Sted, maa Skipperen ikke fratræde, førend denne er endt.

Mister Skibet Retten til at føre dansk Flag, er Skipperen berettiget til straks at fratræde.

§ 63. Afskediges Skipperen paa Grund af Uduelighed, Fejl eller Forsømmelse i Tjenesten, tilkommer der ham kun Hyre indtil Afskedigelsen.

Det samme gælder, naar Grunden til hans Afskedigelse er den, at Rejsen eller dens Fortsættelse opgives eller for længere Tid opsættes formedelst Krig, Blokade, Embargo, Ud- eller Indførselsforbud, Ishindring eller Skade, som gør Skibet udygtigt til Rejsen.

Naar Skibet forulykker, kondemneres, opbringes og prisdømmes eller tages af Sørovere, ophører Skipperens Tjenesteforhold og dermed hans Ret til videre Hyre. Dog paaligger det ham i Ulykkestilfælde at forblive paa Stedet, indtil de Skib og Ladning vedrørende Anliggender ere ordnede, men han har da Krav paa passende Godtgørelse i den Tid, som hertil medgaar, mindst den bestemte Hyre foruden frit Ophold og fri Forplejning eller Kostpenge.

§ 64. Afskediges Skipperen paa Grund af Sygdom eller Beskadigelse, som gør ham uskikket til Fører, tilkommer der ham Hyre til Afskedigelsen.

Paadrager Skipperen sig, medens han er i Tjenesten, uforskyldt Sygdom eller Beskadigelse, er Rederiet pligtig at bekoste hans Kur og Pleje ogsaa efter Afskedigelsen, dog ikke over 4 Uger efter denne, hvis den finder Sted her i Riget eller paa Sted i Udlandet, hvor han i Medfør af Kontrakten skulde fratræde, men ellers 8 Uger.

§ 65. Afskediges Skipperen, uden at nogen af de i §§ 63 og 64 nævnte Grunde er til Stede, har han Krav paa den hele ham tilsagte Hyre. Var han antagen

paa ubestemt Tid, har han foruden Hyre for den Tid, han har været i Tjenesten, Krav paa Tillægshyre for en Maaned, hvis han afskediges her i Riget til anden Tid, end han efter § 62 selv var berettiget til at fratræde, eller i en udenlandsk Havn ved Østersøen eller Nordsøen, for 2 Maaneder, hvis han afskediges i anden europæisk Havn, og for 3 Maaneder, hvis Afskedigelsen finder Sted i Havn uden for Europa, dog at i denne Henseende de ved Middelhavet, det sorte og det asovske Hav uden for Europa beliggende Havne regnes lige med europæiske.

Samme Regel gælder, naar Skipperen fratræder sin Tjeneste, fordi Skibet har mistet Retten til at føre dansk Flag.

§ 66. Naar i de Tilfælde, som omhandles i § 65, Skipperens Tjeneste ophører paa andet Sted end i Kontrakten vedtaget eller forudsat, er han berettiget til af Rederiet at forlange Godtgørelse for de med Rejse til Forhyringsstedet, hvis han er antagen her i Riget, men ellers til Skibets Hjemsted forbundne Udgifter, derunder indbefattet Kostpenge. Det samme gælder, naar Skipperen i Tilfælde, som omhandles i § 63, 2det Stykke, afskediges i Udlandet, ligesom ogsaa naar han lades tilbage i Udlandet paa Grund af Sygdom, for saa vidt Rederiet efter § 64 er pligtigt at bekoste hans Pleje.

Er Skibet i Udlandet forulykket eller efter lidt Havari erklæret for uistandsætteligt, eller tages Skibet af Sørovere, bestrides Hjemsendelses-Omkostningerne af Statskassen; dette gælder ogsaa, naar Skibet opbringes og prisdømmes, saafremt Skipperen var uvidende om Krigens Udbrud, da han sidst gik til Søs, og dette da heller ikke var bekendt paa Afsejlingsstedet.

§ 67. Naar Skipperen dør, beregnes der ham Hyre til Dødsdagen. Er der i Tilfælde af Forlis Tvivl om denne, antages Ulykken og Døden at have fundet Sted ved Forløbet af Halvdelen af den Tid, som i Almindelighed medgaar for et Skib som det forulykkede til en Rejse paa samme Aarstid fra det Sted, hvorfra der

sidst havdes Efterretning om Skibet, til dettes Bestemelsessted.

§ 68. Er der i Stedet for eller foruden Hyre til-
sagt Skipperen som Vederlag for hans Tjeneste Pro-
center af Skibets Fragt (Kaplak) eller Andel i anden
Indtægt af Rejsen, skal han, naar Tjenesteforholdet op-
hører inden Rejsens Slutning, deraf have saa meget,
som i Forhold til Rejsens Længde kan anses at falde
paa den Tid, han var i Tjenesten. Har han efter § 65
Krav paa Hyre for længere Tid, beregnes denne efter
Tjenestens Ophør i det hele med dobbelt Styrmands-
hyre, men med hans faste Skipperhyre, hvis denne er
højere.

§ 69. Naar Skibet er udklareret for en Rejse og
i øvrigt sejlfærdigt, maa Skipperen ikke holdes tilbage
for Gæld, og ej heller Beslag eller Udlæg gøres i nogen
af hans om Bord værende Ejendele, som udkræves til
Tjenesten om Bord.

FJERDE KAPITEL.

Om Skibsmandskabet.

§ 70. Naar en Sømand forhyres, blive de Søfarts-
bøger, hvoraf han er i Besiddelse, at overlevere til Skip-
peren, som tager dem i Forvaring, saa længe Rejsen varer.

§ 71. Enhver af Skibsmandskabet skal der ved
Forhyring af Skipperen overleveres en Afregningsbog,
hvori findes trykt en Formular til Overenskomst mellem
Skipper og Mandskab, Bestemmelserne vedrørende Skibs-
mandskabet i nærværende Lov og i Instruksen for de
danske Konsuler saavel som i det i § 45 omhandlede
Reglement angaaende Skibsmandskabets Opholdsrum og
Bespising om Bord.

Regeringen drager Omsorg for, at saadanne Af-
regningsbøger kunne faas for en bestemt Betaling hos
enhver Mønstringsbestyrer.

I Afregningsbogen skal Skipperen under sit Navn
foruden den forhyredes fulde Navn, Alder og Fødested

indføre en tydelig og nøjagtig Angivelse af den Rejse, hvortil han er antagen, hans Stilling om Bord, og de Vilkaar, hvorpaa han er antagen, derunder Størrelsen af den ham tilstaaede Hyre. Betinges Hyren med et vist Beløb for den bestemte Rejse, bliver i Bogen at anmærke, hvor lang Tid Rejsen forudsættes at medtage; herefter sker i saa Fald Beregningen i ethvert Tilfælde, naar efter Bestemmelser i dette Kapitel Hyre skal beregnes efter Tid.

I Afregningsbogen antegnes, hvad der ved Forhyringen er givet i Forskud, saavel som hvad der senere under Rejsen udbetales paa Hyren. Sømanden er paa Forlangende pligtig i Bogen at meddele sin Tilstaaelse for de modtagne Beløb.

§ 72. De i § 71 nævnte Oplysninger om Forhyringen har Skipperen tillige at indføre i Skibsbemandingslisten, der bliver at forsyne med Mandskabets Underskrift, hvorhos de med dette indgaaede Overenskomster, saaledes som de ere tilførte Afregningsbøgerne og Skibsbemandingslisten, skulle godkendes for Mønstringsbestyreren, forinden Udmønstringen finder Sted, saafremt Rejsen gaar længere end til Østersøen eller Nordsøen. Vil Skipperen desforuden have oprettet særskilt skriftlig Overenskomst med sit Mandskab om Forhyringen, kan han dertil forlange Bistand af Mønstringsbestyreren, der ligeledes, alt imod den derfor af Regeringen fastsatte Betaling, er pligtig paa Skipperens Vegne at udfylde Afregningsbøgerne og Skibsbemandingslisten. Findes der nogen Uoverensstemmelse mellem denne og Afregningsbøgerne eller den særskilte Overenskomst, som ikke er rettet inden Udmønstringen, gælder den for Sømanden gunstigste Bestemmelse, for saa vidt Vilkaarene ikke paa anden Maade lade sig bevise.

I Henseende til Søfolks Paa- og Afmønstring gælder, hvad derom særskilt er foreskrevet.

§ 73. Har en Sømand forhyret sig til flere, gaar ældre Kontrakt foran yngre; dog har den Skipper Fortrinet, som har faaet Mandens Søfartsbog overleveret,

saafremt han ikke havde Kundskab om den ældre Kontrakt.

§ 74. Den forhyrede er pligtig at indfinde sig til Tjeneste om Bord til den af Skipperen bestemte Tid og maa derefter ikke uden Tilladelse gaa fra Borde. I Mangel af anden Aftale løber Hyren fra den Dag, han kom om Bord.

§ 75. Undlader en forhyret, som er bleven paa-mønstret, eller som skriftlig har forpligtet sig eller bevislig modtaget Tilsigelse til at møde til en bestemt Tid, at indfinde sig om Bord til rette Tid, kan han paa Skipperens Forlangende ved Politiets Bistand tvinges til at opfylde sin Forpligtelse; det samme gælder, naar nogen af Skibsmandskabet uden Tilladelse gaar fra Borde eller efter erholdt Landlov ikke kommer om Bord i rette Tid.

Omkostninger, som den skyldiges Ombordbringelse medfører, kunne indeholdes i hans Hyre.

§ 76. Hvad der i § 69 er bestemt om Fritagelse for Arrest og Udlæg for Skipperens Vedkommende, gælder ligeledes til Fordel for Skibsmandskabet.

§ 77. Enhver af Mandskabet skal opføre sig sømmelig, ædruelig og fredsommelig, samt nøje følge enhver Forskrift, som gives for god Skik og Orden om Bord. Han skal vise sine Foresatte Respekt, med Opmærksomhed modtage deres Befalinger og ved tydelige og passende Svar give tilkende, at de ere forstaaede.

§ 78. Det paaligger enhver af Mandskabet, baade i Havn og til Søs, om Bord og i Land, at adlyde sine Foresattes Befalinger i Tjenesten ligesom i det hele at vise Omsorg for Skib og Gods og at udføre sin Tjeneste med Iver og Agtpaagivenhed, Nat som Dag, Helligdag som Hverdag. Den Skade, som ved hans Fejl, Ligegyldighed eller Forsømmelse maatte forvoldes, er han pligtig at erstatte.

Kommer Skibet i Havsnød, er Mandskabet pligtigt at gøre alt, hvad der staar i dets Magt, for at redde

Skibet og maa ikke uden Skipperens Tilladelse forlade dette før ham.

§ 79. Det paaligger særlig Styrmanden at gaa Skipperen til Haande ved Sejladsen og de dertil hørende Observationer og Beregninger, at bistaa ved Dagbogens Førelse, samt at føre Tilsyn med det øvrige Mandskab, Provianten, Skibet og dets Tilbehør. Ved Lastning og Losning har han at gøre Optegnelser over Godset, og han er Skipperen ansvarlig for alt, hvad han modtager, saavel som for Godsets Stuvning. Fører Styrmanden Dagbogen, er han ansvarlig for dens Rigtighed.

Har Skipperen Forfald, eller er han fraværende uden at have givet Forholdsregler for indtræffende Tilfælde, fatter Styrmanden Beslutning, for saa vidt Sagen ikke taaler Opsættelse. Dør Skipperen, eller bliver han ellers ude af Stand til at føre Skibet, eller forlader han Tjenesten, træder Styrmanden i hans Sted, indtil der er taget Bestemmelse paa den i § 30 ommeldte Maade.

§ 80. Det paaligger særlig Maskinmesteren at føre Tilsyn med Dampkedler og Maskiner; han er ansvarlig for deres Drift og Pasning, ligesom han har Opsigt med det derved ansatte Mandskab. Han fører Maskindagbogen under Skipperens Tilsyn og er ansvarlig for dens Rigtighed.

§ 81. Ingen af Skibsmandskabet maa uden Skipperens Tilladelse medtage Varer for egen eller andres Regning; sker det, gælder derom, hvad i § 28 er bestemt.

Findes der Grund til Mistanke om, at Varer ulovlig ere medtagne, eller at noget er bragt om Bord, som kan udsætte Skib eller Ladning for Fare eller Risiko eller forvolde Uorden, kan Skipperen lade Mandskabets Gemmer undersøge.

Hvad der ulovlig er taget om Bord, kan bringes i Land eller, hvis det først opdages efter at Skibet er gaaet til Søs, kastes over Bord, naar det ikke uden Fare eller Risiko kan beholdes om Bord.

§ 82. Naar ikke andet er vedtaget, ere Søfolk, som ere forhyrede for ubestemt Tid, pligtige at følge Skibet, indtil det efter endt Rejse enten er ankommet til Forhyringsstedet eller, hvis de ere forhyrede i Danmark, til hvilken som helst indenlandsk Havn. Ere de forhyrede for bestemt Tid, og denne udløber under Rejsen, kunne de dog ikke forlange Afsked førend paa første Sted, som Skibet derefter anløber for Losning eller Lastning. Er Forhyringen sket for bestemt Rejse og denne forandres før Skibets Afgang fra Forhyringsstedet, kunne Søfolkene straks forlange Afsked; men sker Forandringen først efter Skibets Afgang, er Forhyringen bindende, indtil Skibet er ankommet til det nye Bestemmelsessted, medmindre dette er forandret fra indenlandsk til udenlandsk eller fra europæisk til ikke-europæisk Havn. I saa Fald har Mandskabet Ret til at forlange Afsked i den første Havn, som Skibet anløber efter Forandringen, men kan da kun gøre Krav paa Hyre for den Tid, det har gjort Tjeneste. Lige med europæiske Havne regnes i denne Henseende alle ikke-europæiske Havne ved Middelhavet, det sorte og det asovske Hav.

§ 83. Uden Hensyn til, hvad der maatte være bestemt i Hyrekontrakten, kunne Søfolk, der efter sidste Paamønstring have været i Tjeneste paa et Skib i to Aar, forlange Afsked paa første Sted, som det anløber for Losning eller Lastning, medmindre Skibet derfra skal afgaa umiddelbart til et Sted, hvor Hyrekontrakten hjemler Afmønstring. Der tilkommer dem kun Hyre til Fratrædelsen.

§ 84. Søfolk, som ifølge Hyrekontrakten eller Bestemmelserne i §§ 82—83 ere berettigede til at fratræde Tjenesten, ere dog paa Skipperens Begæring forpligtede til at udføre den Tjeneste, som Omstændighederne kræve ved Ladningens eller Ballastens Losning, Skibets Fortøjning, Afrigning eller Oplæggelse, og de kunne ikke forlange Afsked, førend saadant Arbejde er færdigt.

De ere dog ikke bundne ud over en Uge efter Ankomsten.

§ 85. Godtgør en Sømand, at han kan faa Skib at føre, er han berettiget til at forlange Afsked, naar han uden forøget Udgift for Rederiet stiller en anden duelig Mand i sit Sted. Det samme gælder, naar Plads som 1ste Styrmand eller Maskinmester tilbydes nogen, som er forhyret i ringere Stilling.

Udbryder Krig, som paa Grund af Skibets Nationalitet eller Ladningens Beskaffenhed samt Rejsens Retning medfører Fare for Opbringelse, kan ligeledes Afsked forlanges.

Hyre bliver i de her omhandlede Tilfælde at betale til Fratrædelsen.

§ 86. Godtgør en Sømand, at der er øvet Mishandling mod ham om Bord, enten af Skipperen selv, eller af andre, uden at Skipperen efter Opfordring har taget ham i Beskyttelse, eller at Skipperen har forholdt ham forsvarlig Kost, kan han forlange Afsked. Den, som af saadan Grund fratræder, skal have Hyre for den Tid, han har været i Tjenesten, og dertil Hyre for en Maaned, samt naar han fratræder paa andet Sted, end Forhyringsstedet, tillige for den Tid, der udfordres for at komme til Afmønstringsstedet, eller, hvis saadant ikke er vedtaget, til Forhyringsstedet; han har derhos Krav paa i Penge at erholde, hvad Rejsen derhen med Underhold koster. Var Hyren bestemt for Rejsen, skal han dog i intet Tilfælde have mere end den fulde betingede Hyre og Rejseomkostninger.

§ 87. Er Skibet ikke i sødygtig Stand til den Rejse, som dermed skal foretages, og Skipperen undlader at foretage de Foranstaltninger, som udfordres til at sætte det i behørig Stand, er Mandskabet berettiget til at forlange Afsked. Naar Flertallet af Mandskabet fremsætter Begæring derom, er Skipperen forpligtet til at lade foretage lovlig Besigtigelse af Skibet til Bedømmelse af dets Sødygtighed, ligesom han ogsaa er forpligtet til, hvor saadant er muligt, at lade Maskinen

besigtige, naar Maskinmesteren kræver det; vægrer han sig, har Mandskabet Ret til Afsked. Med Hensyn til Hyre og Rejsegodtgørelse gælde i bægge Tilfælde Reglerne i § 86.

Findes det ved Besigtigelsen, at de fremførte Anker mod Skibets Sødygtighed til den paatænkte Rejse have savnet rimelig Grund, skulle de, som have forlangt Besigtigelsen, erstatte al derved forårsaget Bekostning og Skade.

§ 88. Mister Skibet Retten til at føre dansk Flag, kan Mandskabet straks forlange Afsked og har da Krav paa Hyre og Rejsegodtgørelse efter Reglerne i § 86. At der ellers foregaar Forandring i Rederiet, eller at Skibet faar en anden Fører, berettiger ikke Mandskabet til Fratrædelse.

§ 89. Godtgøres det, at en Sømand er uduelig til den Tjeneste, hvortil han har ladet sig forhyre, kan han afskediges mod at erholde Hyre til Afskeden. Det samme gælder, naar en Sømand lægger voldsom Haand paa Skipperen eller anden foresat, eller befindes om Bord at have skjult toldpligtigt Gods eller Gods, hvis Udførsel fra Afgangsstedet eller Indførsel paa Bestemelsesstedet er forbudt, saa og naar en Sømand saa ofte er bleven straffet for Forseelser i Tjenesten, eller for Brud paa god Skik og Orden, at Skipperens Straffemyndighed efter § 102 maa blive uvirksom. Afskedigelse af en Sømand for Uduelighed kan paa fremmed Sted, hvor dansk Konsul findes, dog kun ske med dennes Godkendelse; er der ingen Konsul, er Skipperen pligtig at skaffe Sømanden fri Befordring til Forhyringsstedet, for saa vidt han ikke paa Stedet kan faa ny Hyre.

Kan eller vil Skipperen ikke straks afskedige en uduelig Sømand, har han Ret til at nedsætte hans Hyre for Fremtiden, efter Omstændighederne indtil det halve; det staar dog Sømanden frit for at paaklage saadan Beslutning af Skipperen paa den i § 104 foreskrevne Maade.

De Omstændigheder, som begrunde Sømandens Afskedigelse eller Nedsættelse af hans Hyre, bør indføres

i Dagbogen, hvis saadan føres om Bord, og ellers skriftlig optegnes, og deres Rigtighed bekræftes ved Vidnesbyrd af to af de bedste Mænd om Bord, efter at det tilførte eller nedskrevne er blevet oplæst for Sømanden og det øvrige Mandskab. Sker dette ikke, er Beslutning om Hyrenedsættelse uden Gyldighed.

§ 90. Bliver nogen af Mandskabet syg eller beskadiget, er det Skipperens Pligt at skaffe ham fornøden Pleje om Bord eller i Land; men er han i den Tilstand, at han for længere Tid er uskikket til at gøre sin Tjeneste, eller lider han af venerisk Sygdom, kan han straks afskediges. Sker dette i Udlandet, skal Skipperen overgive ham til Konsulen eller, hvis der ikke er dansk Konsul paa Stedet, paa anden Maade skaffe ham paalidelig Pleje.

Afskediges en Sømand paa Grund af Skade eller Sygdom, som han har paadraget sig ved egen Brøde, eller paa Grund af venerisk Sygdom, faar han kun Hyre for den Tid, han har gjort Tjeneste, og deri kan afkortes Omkostningerne ved hans Pleje. Afskediges han ikke, faar han ingen Hyre for den Tid, han ikke kan gøre sit Arbejde, og maa betale Omkostningerne ved sin Pleje.

I alle andre Tilfælde af Skade eller Sygdom nyder den syge, naar han ikke afskediges, sin fulde Hyre under Sygdommen og nødvendig Pleje for Rederiets Regning. Men afskediges han, tilkommer der ham Hyre til Afmønstringen eller, hvis saadan ikke finder Sted, til den Dag, da Skibet afsejler, og derhos Pleje for Rederiets Regning i 4 Uger her i Riget saavel som paa Sted i Udlandet, hvor han lovlig kunde afskediges, men ellers i 8 Uger, at regne fra Afmønstringen eller, hvis saadan ikke finder Sted, fra Skibets Afrejse.

Findes der ikke dansk Konsul, til hvem den syge kan overgives, og Skipperen derfor nødes til at gøre Udlæg til Sygepleje i Udlandet for dansk Sømand, som Rederiet efter foranstaaende Bestemmelser ikke er forpligtet til at afholde, er Rederiet berettiget til at kræve

Erstatning af Statskassen. Denne kan ikke rejse noget Krav mod den paagældende Sømand.

§ 91. Opgives Rejsen paa Grund af Krig, Blokade, Embargo, Ud- eller Indførselsforbud, Ishindring eller Skade, som gør Skibet udygtigt til Rejsen, eller maa Skibets Rejse eller dennes Fortsættelse af saadan Grund opsættes for længere Tid, kan Mandskabet afskediges mod at erholde Hyre til Afskeden.

Forulykker Skibet, eller erklæres det efter indtruffen Søulykke for uistandsætteligt, eller opbringes og prisdømmes det eller tages det af Sørovere, ophører Mandskabets Tjenesteforhold og dermed dets Ret til videre Hyre. Naar Skibet har lidt Skibbrud, paaligger det dog Mandskabet mod passende Godtgørelse at deltage i Bjergringen og at blive til Stede til Søforklarings Afgivelse.

§ 92. Opgives Rejsen af anden Aarsag end i § 91 nævnt, eller afskediges Sømand ellers uden lovlig Grund og uden særlig Hjemmel i Hyrekontrakten, har den afskedigede Krav paa Hyre og Rejsegodtgørelse efter Reglerne i § 86; det samme gælder, naar Skibet oplægges i Vinterhavn i Udlandet og Mandskabet afskediges, dog saaledes at den i Paragraffen bestemte Tillægshyre for en Maaned bortfalder.

§ 93. Dør nogen af Skibsmandskabet, beregnes Hyren til Dødsdagen, for saa vidt hans Ret til Hyre ikke paa Grund af Sygdom eller af anden Aarsag tidligere er ophørt. Rederiet er forpligtet til at bekoste hans Begravelse.

Bliver Skibet borte, uden at det kan oplyses, paa hvilket Tidspunkt Ulykken indtraf, beregnes Mandskabets Hyre efter Regelen i § 67.

§ 94. Er Hyre betinget med bestemt Beløb for Rejsen, og denne forandres saaledes, at den kommer til at vare længere end ved Forhyringen forudsat, have Skibsfolkene Krav paa forholdsmæssigt Tillæg; at Rejsen forkortes, har derimod ingen Indflydelse paa deres Ret

til den fulde betingede Hyre. Endvidere tilkommer der dem Tillægshyre, ikke alene for Ophold, som er en Følge af Reders eller Skipper's vilkaarlige Beslutning, eller hvori en af disse paa anden Maade er Skyld, men ogsaa for den Tid, Skibet nødsages til at ligge stille for Krig, Blokade, Embargo, Ud- eller Indførselsforbud eller Ishindring eller opholdes i Nødhavn, som anløbes for Skibets Istandsættelse eller for Ladningens Skyld, saa og for den Tid, Skibet under Lastning eller Losning opholdes ud over de bestemte Liggedage; saadan Tillægshyre beregnes dog ikke for kortere Ophold end 8 Dage i Træk, ej heller naar Rejsen ikke er bleven forlænget ud over den ved Forhyringen forudsatte Tid.

§ 95. Dersom Mandskabet formindskes under Rejsen, men Skibsarbejdet udføres af de tilbageblivende, skal den ved Formindskelsen besparede Hyre for den Tid, Skibet er i Søen, fordeles mellem de tilbageblivende i Forhold til enhvers forøgede Arbejde.

Saadan Fordeling kan dog ikke kræves, for saa vidt Formindskelsen er bevirket ved Rømning under saadanne Omstændigheder, at de tilbageblivende kunde have hindret den.

§ 96. Finder Skipperen det i paatrængende Tilfælde nødvendigt at paalægge Mandskabet Arbejde til Losning eller Lastning paa Søndage eller Hjemlandets Helligdage, erhoder enhver Mand, som deltager i saadant Arbejde, for saa vidt ikke andet er vedtaget, en særlig Godtgørelse, der bliver at beregne med $1\frac{1}{2}$ Dags Hyre for hvert paabegyndt Tidsrum af 2 Timer.

§ 97. Er en Sømand forhyret for bestemt Rejse, men denne paa Grund af Bestemmelsesstedets Forandring kommer til at ende paa andet Sted end, hvor Afmønstring efter Hyrekontrakten skulde finde Sted, har han Krav paa at erholde, hvad Rejsen derhen med Underhold koster.

§ 98. Ophører danske Søfolks Tjeneste af nogen af de i § 91 nævnte Grunde paa udenlandsk Sted, eller

efterlades danske Søfolk i Udlandet paa Grund af Skade eller Sygdom, hvorfor der efter § 90 tilkommer dem Pleje paa Rederiets Bekostning, have de Krav paa fri Hjemrejse med Underhold til nærmeste indenlandske Havn. Er Skibet forulykket eller efter lidt Havari erklæret for uistandsætteligt eller tages Skibet af Sørøvere, bestrides Omkostningerne af Statskassen; dette gælder ogsaa, naar Skibet opbringes og prisdømmes, saafremt Skipperen var uvidende om Krigens Udbrud, da han sidst gik til Søs, og dette da heller ikke var bekendt paa Afsejlingsstedet. I alle andre Tilfælde bæres Omkostningerne af Rederiet.

Kan der for en Sømand, som saaledes har Krav paa Hjemsendelse, skaffes Tjeneste paa dansk, norsk eller svensk Skib, der er bestemt til indenlandsk Havn eller til Havn, hvorfra det falder bekvemt at sende ham hjem, er han pligtig at antage saadan Tjeneste, for saa vidt den ikke er ringere end den, hvori han var forhyret.

§ 99. Under Rejsen kan en Sømand forlange sin fortjente Hyre udbetalt efterhaanden, enten i rede Penge, naar Skibet ligger i Havn, eller ved Anvisning paa Rederiet, dog saaledes, at Skipperen i hvert Fald er berettiget til at tilbageholde en Tredjedel af Hyren indtil Afmønstringen.

Har en Sømand faaet udbetalt mere i Forskud, end der ved Afregningen findes at tilkomme ham i Hyre, kan dog ingen Del af Forskudet fordres tilbagebetalt, naar Tilfældet gaar ind under §§ 86—88, 90, 3dje Stykke, eller 91—93.

§ 100. Er nogen af Mandskabet misfornøjet med Skipperens Afregning, kan han fordre denne prøvet af den Myndighed, der foretager Afmønstringen.

Opstaar der ellers, medens Skibet befinder sig i Udlandet, Tvist mellem Skipperen og nogen af Mandskabet angaaende Tjenesteforholdet, skal Sagen forelægges for Konsulen paa Stedet eller paa det første Anløbssted, hvor dansk Konsul findes.

Konsulens Afgørelse bliver foreløbig bindende for Parterne, indtil Sagen kan indbringes for Retten her i Riget.

§ 101. Naar nogen af Skibsmandskabet nægter at efterkomme en Befaling, eller viser Genstridighed i Tjenesten, kan Skipperen eller den, som i hans Fraværelse eller Forfald er den befalende, skaffe sig Lydighed ved Anvendelse af Magt. Naar Skibet er stedt i Fare, eller der viser sig Mytteri blandt Mandskabet, eller naar Nød i øvrigt kræver det, er det tilladt at anvende ethvert til Ordens og Lydigheds Tilvejebringelse nødvendigt Middel, og enhver af Skibsfolkene er endog uden Opfordring forpligtet til at yde den befalende Bistand.

Faar den, som nægtede Lydighed, derved Skade, skal derfor intet Ansvar kunne gøres gældende, for saa vidt den befalende ikke har brugt haardere Midler, end Omstændighederne kræve.

§ 102. Gør nogen af Skibsmandskabet sig skyldig i nedenanførte Tjenesteforseelser eller Brud paa Skik og Orden, kan han af Skipperen anses med Straf, bestaaende i Tab af Hyre:

- 1) for indtil $\frac{1}{2}$ Maaned: den, som forlader sin Post ved Roret eller paa Udkig, eller paa saadan Post findes sovende eller beruset, eller som viser Uagtsomhed med Ild eller Lys, saa og den, som opfører sig usømmelig mod sine foresatte, eller som viser Ulydighed i Tjenesten;
- 2) for indtil $\frac{1}{4}$ Maaned: den, som forsømmer sin Vagt eller ham paalagt Tjeneste eller i samme findes sovende eller beruset, eller som hemmelig skaffer Brændevin eller anden berusende Drik om Bord, eller som uden Tilladelse fører sit Tøj fra Borde;
- 3) for indtil $\frac{1}{4}$ Maaned: den, som uden Tilladelse gaar i Land, hvis han vender tilbage samme Dag, men for indtil $\frac{1}{2}$ Maaned, hvis han kommer senere;

- 4) for 1 eller 2 Dage: den, som efter erholdt Landlov ikke kommer tilbage i rette Tid, hvis han dog kommer samme Dag, men for indtil $\frac{1}{4}$ Maaned, hvis han kommer senere:
- 5) for indtil 4 Dage: den, som uden Tilladelse forlader Baad, hvormed han er sendt i Land, eller som ypper Klammeri eller anden Ufred om Bord eller i øvrigt i Tjenesten, uden Tilladelse lader uvedkommende Personer komme om Bord eller holde sig skjult i Skibet, eller paa anden Maade gør Brud paa Skik og Orden.

Er den skyldige Styrmand eller Maskinmester, bøder han dobbelt mod anden Sømand.

Gør nogen, der en Gang er straffet, sig paa ny skyldig i den samme Forseelse, kunne Bøderne forhøjes til det dobbelte.

Ej maa dog paa Grund af saaledes paalagt Straf indeholdes mere end Halvdelen af det Hyrebeløb, som den skyldige ved Afmønstring findes at have fortjent paa Rejsen.

Er denne Grænse naaet, har Skipperen Ret til at anvende Arrest, dog ikke for længere Tid end 48 Timer, og kun for saa vidt passende Arrestrum haves om Bord.

§ 103. Inden Skipperen udøver den ham efter § 102 tilkommende Straffemyndighed, skal han i Nærværelse af to af de bedste Mænd om Bord optage Forhør over den, som har begaaet Forseelsen, dog ikke førend 12 Timer ere forløbne, siden denne fandt Sted, medmindre der maatte være særlig Grund til at holde Forhøret tidligere. Hvad derved fremkommer, ligesom ogsaa den Straf, som Skipperen paalægger, bør indføres i Dagbogen, hvis saadan føres om Bord, og ellers skriftlig optegnes, det tilførte eller nedskrevne oplæses for den skyldige og Vidnerne, og dets Rigtighed bekræftes ved de tilstedeværendes Underskrift. — Har Skipperen ikke iagttaget disse Forskrifter, er Beslutningen om Afkortning i Hyre uden Virkning.

§ 104. Vil den, som af Skipperen er straffet med Tab af Hyre, klage herover, maa han indgive sin Klage til Retten inden 3 Dage efter, at Skibet er ankommet til indenlandsk Havn, hvor det skal losse, lade eller oplægges, og hvor det bliver liggende mindst en Tid som nævnt. Finder Afmønstring Sted, regnes Fristen fra denne. Skipperen maa ikke nægte ham Landlov for at klage.

Afskediges Sømanden i fremmed Havn, har han at fremføre sin Klage for den danske Konsul paa Stedet, hvis Afgørelse foreløbig bliver at lægge til Grund ved Afregningen. Det staar derefter saavel Skipperen som Sømanden aabent, inden 1 Aars Forløb at indbringe Sagen for Retten paa Skibets Hjemsted, for hvilken Sømanden ligeledes inden 1 Aar efter Afskedigelsen kan paaklage Skipperens Kendelse og Afregning, naar der ikke var dansk Konsul paa det Sted i Udlandet, hvor han er bleven afskediget. Sømanden er berettiget til at faa Afskrift af, hvad der i Medfør af § 103 er tilført Dagbogen, eller paa anden Maade optegnet, angaaende den ham paalagte Straf.

De i denne Paragraf omhandlede Retssager blive at behandle som private Politisager, i København ved Sø- og Handelsretten, uden for København ved Søretterne.

§ 105. Hyre, som indeholdes efter § 102, kan af Skipperen anvendes til Erstatning for Udgifter og Skade, som den skyldige under Rejsen har forvoldt Rederiet, for saa vidt Sømandens tilgodehavende Hyre ikke dertil er tilstrækkelig. Hvad derefter maatte være i Behold, tilfalder en i Søfartens eller de søfarendes Interesse indstiftet Indretning efter Kongens nærmere Bestemmelse; det udbetales ved Afmønstring til Mønstringsbestyreren, i Udlandet til Konsulen, eller indsendes af Skipperen til vedkommende Indretning, naar Sømanden fratræder Tjenesten uden Afmønstring.

§ 106. Den, som rømmer uden frivillig at vende tilbage før Skibets Afgang, forbryder sin tilgodehavende

Hyre og sine om Bord efterladte Ejendele til Rederiet; bliver dette ikke derved skadesløst for det ved Rømningen forvoldte Tab, er han pligtig at erstatte det manglende. For den Tid, en Sømand uden Tilladelse er borte fra Skibet, tilkommer der ham ikke Hyre.

§ 107. Findes der Grund til Mistanke om, at Rømning tilsigtes, kan Skipperen tage Skibsfolkenes Tøj under Forvaring, saa længe Forholdene give Lejlighed til at rømme. Dersom nogen af Mandskabet træffes i Færd med at rømme, eller paagribes efter at være rømt, er Skipperen berettiget til at holde ham arresteret om Bord eller i Land, indtil Skibet afsejler.

§ 108. Personer, som ere ansatte paa Skibet uden at høre til det egentlige Skibsmandskab, ere pligtige at vise Lydighed mod Skipperens Befalinger med Hensyn til Skik og Orden om Bord, samt efter Evne at udføre det Arbejde, som Skipperen finder nødvendigt for Skibets Sikkerhed. De ere underkastede Bestemmelserne i §§ 81, 101 og 102.

For saa vidt de ere antagne af Skipperen eller Rederiet, have de samme Rettigheder som Mandskabet; dog komme de ikke i Betragtning ved Beregningen af det i § 87 omhandlede Flertal.

FEMTE KAPITEL.

Om Befragtning.

§ 109. Ved Befragtning skal der oprettes skriftlig Kontrakt (Certeparti), naar nogen af Parterne begærer det.

§ 110. Befragtning af Skib anses ikke uden særlig Aftale at omfatte Skibets aabne Dæk, heller ikke Kahyt eller andre Rum, som ere bestemte til Opholdssted for Mandskabet eller til Opbevaring af Skibsinventar, Proviant, Brændsel eller andet, som udkræves til Rejsen.

I saadanne Rum eller paa Dæk maa dog ikke uden Befragterens Samtykke medtages Varer for andres Regning; sker det, skal Bortfragteren betale ham gangbar Fragt for Godset og erstatte ham al forvoldt Skade.

§ 111. Er Skibet ikke til Stede paa Lastepladsen og færdigt til at indtage Ladning til den Tid, der er betinget i Befragtningskontrakten, er Befragteren berettiget til at hæve Kontrakten; han har desuden Krav paa Erstatning for den ved Forsinkelsen forvoldte Skade, medmindre det oplyses, at Forsinkelsen ikke kan tilregnes Reder, Skipper eller Mandskab.

Indeholder Befragtningskontrakten ingen Bestemmelse om Tid for Indladningens Begyndelse, maa Befragteren finde sig i Ophold, medmindre det oplyses, at Forsinkelsen kan tilregnes Reder, Skipper eller Mandskab.

Hvis Befragteren i noget Tilfælde vil gøre Krav paa Erstatning, uagtet Kontrakten ikke hæves, maa han derom tage Forbehold, inden han begynder at levere Ladning.

§ 112. Befragteren kan overdrage sin Ret efter Befragtningskontrakten til en anden, men vedbliver ikke desto mindre at være ansvarlig for Opfyldelsen af de Forpligtelser, som Fragtkontrakten medfører for ham.

§ 113. Uden Befragterens Samtykke maa hans Gods ikke forsendes med andet Skib end det, som Kontrakten angaar, medmindre Omladning foranlediges ved saadant Nødstilfælde, som omhandles i §§ 160 og 161. Handles derimod, har Befragteren Krav paa Erstatning for al deraf flydende Skade.

§ 114. Er der ikke vedtaget nogen bestemt Lasteplads i Havnen, kan Befragter af helt Skib fordre, at Skibet henlægges til den Plads, som han anviser, for saa vidt Adgangen dertil er aaben, og Skibet der kan ligge flot og sikkert samt uden Hinder kan komme ud derfra med indtagen Last; saadan Anvisning maa dog gives ufortøvet efter Skipperens Opfordring, da Skipperen i andet Fald har Ret til at vælge Pladsen, dog kun

en Plads, som er sædvanlig Lasteplads. Have flere befragtet Skibet, har den, der har befragtet over Halvdelen af Skibet, samme Ret som Enefragteren. Hvis flere, som tilsammen have befragtet over Halvdelen af Skibet, ere enige, have de Ret til at anvise Pladsen, saafremt dette sker, inden Skibet er henlagt til Plads, som Skipperen har valgt.

Den, som har befragtet det hele Skib, saavel som den eller de, der have befragtet over Halvdelen af Skibet, have Ret til at forlange, at Skibet forhales til anden bekvem Lasteplads i Havnen, mod at betale alle dermed forbundne Omkostninger, jfr. § 119 i Slutningen. Samme Ret har enhver Befragter af en vis Del af Skibet, naar Forhalingen kan ske uden Forulempelse for de andre Befragtere.

§ 115. Den, som indlader Gods, hvis Beskaffenhed medfører Fare eller Risiko for Skibet eller den øvrige Ladning, uden at angive denne Godsets Beskaffenhed, eller uden at iagttage de for Forsendelse af saadant Gods foreskrevne Regler, er ansvarlig for al Skade og alle Omkostninger, som derved foranlediges. Det samme gælder, naar nogen indlader Gods uden Skipperens Vidende, eller urigtig betegner det Gods, han indlader, i hvilke Tilfælde Afskiberen derhos er pligtig at betale den højeste paa Afgangsstedet gældende Fragt.

Godset kan bringes i Land paa Afladerens Bekostning, eller, hvis det først opdages, efter at Skibet er gaaet til Søs, endog kastes over Bord, naar det ikke uden Fare kan beholdes om Bord, men i ethvert Fald bliver dog fuld Fragt at betale.

§ 116. Ved Indladning har Befragteren at levere Godset ved Skibets Side, men derfra bekostes Indladningen af Bortfragteren, som ogsaa bærer alle Udgifter ved Stuvningen og til nødvendigt Underlag og Garnering.

Er Skibet saa dybtgaaende, at det ikke kan komme ind til vedtagen eller, hvis ingen Vedtagelse har fundet Sted, til sædvanlig Lasteplads i Havnen, har Skipperen dog at bekoste Godset fra Land ud til Skibet.

§ 117. Skipperen maa ikke uden Afladerens Samtykke laste hans Gods paa Skibets Dæk (jfr. § 190) eller i dets Baade, ej heller hænge det udenbords paa dets Sider.

§ 118. Befragteren har Krav paa, at Skipperen holder Skibet rede til Lastning i en vis Tid (Liggedage) uden Godtgørelse og derefter i en yderligere Tid (Overliggedage) mod særlig Godtgørelse.

Liggedagene begynde at løbe fra den første Søndags Morgen, efter at Skibet paa behørig Lasteplads er færdigt til at laste, og Skipperen derom har underrettet Afladeren, dog først fra anden Søndags Morgen, hvis Underretningen er meddelt efter Kl. 6 om Eftermiddagen eller paa en Søn- eller Helligdag. Er Afladeren ikke kendt eller ikke at træffe, skal Underretning gives ved Bekendtgørelse i Stedets Avis, eller paa anden der brugelig Maade.

§ 119. I Mangel af anden Aftale bestemmes Liggedagenes Antal efter Nettodrægtigheden saaledes:

			Register	For	For.
			Tons	Sejlskib.	Dampskib.
Naar Skibet ikke er over			20	2 Dage.	2 Dage.
over	20 men ikke over		35	3 —	2 —
—	35 —		50	4 —	2 —
—	50 —		100	6 —	} 3 —
—	100 —		150	7 —	
—	150 —		200	8 —	
—	200 —		250	9 —	} 4 —
—	250 —		300	10 —	
—	300 —		400	11 —	
—	400 —		500	12 —	} 5 —
—	500 —		600	13 —	
—	600 —		750	14 —	
—	750 —		900	15 —	} 6 —
—	900 —		1100	16 —	
—	1100 —		1350	17 —	
—	1350 —		1650	18 —	} 9 —
—	1650 —		2000	19 —	
					10 —

Er Skibet over 2000 Tons, gives saavel for Sejlskib som for Dampskib 1 Dags Tillæg for Overskud indtil 400 Tons og saa fremdeles.

Som Liggedage medregnes ikke Søn- og Helligdage, ej heller Dage, paa hvilke Lastning ikke har kunnet finde Sted paa Grund af Forhindringer fra Skibets Side; en Tid, der ikke overskrider en halv Arbejdsdag, regnes dog kun for en halv Dag.

Ere Liggedagene bestemte til et vist Antal løbende Dage, medregnes ogsaa Søn- og Helligdage.

Til Liggedage medregnes ligeledes det Ophold, som foraarsages ved Skibets Forhaling til anden Lastplads i Havnen i Medfør af § 114, 2det Stykke.

§ 120. Overliggedagenes Antal er det halve af Liggedagenes, hvis intet andet er særlig vedtaget. De beregnes som løbende Dage.

Godtgørelsen for Overliggedage beregnes i Mangel af anden Aftale med 30 Øre om Dagen for Sejlskib og med 40 Øre om Dagen for Dampskib pr. Registerton efter Nettodrægtighed. Den beregnes pr. halv Dag, saaledes at hvad der ikke overskrider Dagens halve Arbejdstid, regnes for en halv Dag, og hvad der er over, for en hel.

Overliggedagspenge forfalde til Betaling for hver Dag. Er Betaling ikke erlagt, naar Skibet er færdigt til at sejle, er Skipperen berettiget til at gøre Paa- tegning paa Konnossementet om det skyldige Beløb.

§ 121. De ovenfor givne Regler om bestemte Liggedage og Overliggedage ere ikke anvendelige paa Skibe, som gøre regelmæssige Rejser mellem bestemte Steder efter en forud offentliggjort Plan.

§ 122. Efter Overliggedagenes Udløb er Skipperen ikke pligtig at vente længere paa at modtage Ladning, men alt Gods, som er leveret inden deres Udløb, maa han tage med, selv om dets Indladning og Stuvning kræver længere Ophold; for dette har han dog Krav paa fuld Erstatning, mindst som for Overliggedage, og

er berettiget til, i Mangel af Betaling, derom' at gøre Paategning paa Konnossementet.

§ 123. Angaar Befragtningen Stykgods, har Afladeren at levere Godset efter Skipperens Tilsigelse; er Afladeren ikke kendt eller ikke at træffe, sker Tilsigelse paa den Maade, som i § 118 er foreskrevet for lignende Tilfælde. Leveres Godset derefter ikke saa betimelig, at det bekvemmelig kan indlades og stuves, er Skipperen ikke pligtig at medtage det, men kan alligevel fordre fuld Fragt, jfr. dog § 130.

For Levering af Gods til saadanne Skibe, som omhandles i § 121, kan ingen særlig Tilsigelse kræves.

§ 124. Naar det af Afladeren begæres, skal Skipperen selv eller ved Styrmanden meddele Bevis for Godsets Modtagelse, efterhaanden som det afleveres. Saadanne Beviser blive at tilbagelevere til Skipperen, naar Konnossement underskrives, eller naar Godset forinden udlosses, jfr. § 127.

§ 125. Afladeren er pligtig at overlevere Skipperen de til Godsets Forsendelse fornødne Papirer inden Udløbet af den for Ladningens Levering bestemte Tid. Forsømmer han dette, og Skibets Afgang derved forsinkes, kan Skipperen forlange Erstatning, mindst som for Overliggedage, og i Mangel af Betaling derom gøre Paategning paa Konnossementet.

Skipperen har at drage Omsorg for, at han kan være færdig til at afsejle, saa snart Ladningen er indtagen, og de fornødne Papirer ere overleverede til ham. Viser han hermed Forsømmelse eller i øvrigt forhæler Afrejsen, er Befragteren berettiget til Erstatning for Skade, som derved foranlediges, samt efter Omstændighederne til at hæve Kontrakten.

§ 126. Befragter af helt Skib er berettiget til at hæve Kontrakten mod at betale halv Fragt samt Erstatning for Overliggedage og yderligere Ophold, som maatte have fundet Sted, naar han for Skipperen opsigter Kontrakten, forinden Skibet er afgaaet fra det

Sted, hvor Rejsen skal begynde. Er ingen Last leveret inden Udløbet af Overliggedagene, anses Befragteren at have hævet Kontrakten. Omfatter Befragtningen flere Rejser, erlægges halv Fragt for den første og en Fjerdedels Fragt for de øvrige, men halv Fragt for bægge, hvis det er Udrejse og Hjemrejse.

Leverer Befragteren ikke den hele betingede Ladning, er Skipperen ikke pligtig at tiltræde Rejsen, medmindre Befragteren udbetaler ham fuld Fragt for det Gods, som ikke forsendes, og derhos Erstatning for de Udgifter, som foranlediges derved, at ikke den hele Ladning leveres, eller stiller Sikkerhed for, hvad han saaledes har at betale. Er uagtet Paakrav Betaling ikke erlagt, ej heller Sikkerhed stillet, inden Udløbet af Overliggedagene, er Skipperen berettiget til at anse Kontrakten som hævet af Befragteren, der har at betale Fragt og Erstatning, som ovenfor nævnt.

Er Konnossement allerede udfærdiget, bliver § 141 at iagttage.

§ 127. Naar paa Grund af Kontraktens Ophævelse i de Tilfælde, som omhandles i § 126, indladet Gods atter losses, er Befragteren pligtig at godtgøre Skipperen alle Omkostninger ved Indladningen og Udlosningen samt, hvis Skibet opholdes ud over Overliggedagene, at betale ham Erstatning, mindst som for Overliggedage.

§ 128. Vil Befragter af helt Skib hæve Kontrakten, efter at Skibet er afgaaet fra det Sted, hvor Rejsen begynder, er han pligtig at betale fuld Fragt samt Erstatning for Overliggedage og yderligere Ophold, som maatte have fundet Sted; dog skulle kun tre Fjerdedele af Fragten betales, hvis Skibet er befragtet til at afgaa til et andet Sted for der at indtage Ladning, og Kontrakten opsiges, inden Skibet afgaar fra Lasteplassen, eller hæves som Følge af, at Befragteren i det i § 126, 2det Stykke, omhandlede Tilfælde undlader at opfylde sine Forpligtelser. Angaar Kontrakten flere Rejser, erlægges fuld Fragt for Rejse, som allerede er begyndt, halv Fragt for den følgende og en Fjerdedels

Fragt for de øvrige; angaar den Rejse til bestemt Sted og umiddelbar Tilbagerejse derfra, skulle tre Fjerdedele af Fragten for bægge Rejser erlægges, naar Kontrakten hæves, inden Tilbagerejsen er begyndt.

Befragteren kan ikke efter Skibets Afgang fordre Udlosning uden paa et Sted, som Skibet af anden Grund anløber, og maa foruden Fragt, som nævnt, godtgøre Skipperen de særegne Udgifter og Tab, som foranlediges ved Losningen i Mellemhavnen.

Er Konnossement allerede udfærdiget, bliver § 141 at iagttage.

§ 129. Er et Skib befragtet delvis, og alle Befragterne ere enige om at hæve Kontrakten, gælde for enhver af dem Bestemmelserne i §§ 126—128. Ere de ikke alle enige, maa den, som for sin Del vil hæve Kontrakten, betale fuld Fragt samt efter Omstændighederne Overliggedagspenge, og desuden Erstatning for yderligere Ophold og alle Udgifter, som foranlediges ved hans Tilbagetræden. Allerede indladet Gods kan den enkelte Befragter kun forlange udlosset, naar saadant kan ske uden Skade for de øvrige Befragtere ved Forsinkelse af Rejsen eller paa anden Maade, og han er i hvert Fald pligtig at erstatte Skipperen Skade, Tab og Udgifter, som foranlediges ved Udlosningen.

§ 130. Befragter, som i Medfør af §§ 123, 126 og 128-129 maa betale fuld Fragt for Gods, der ikke føres frem med Skibet til Bestemmelsesstedet, kan fordre Afdrag for de særegne Udgifter, som i den Anledning blive besparede for Skibet. Medtager Skipperen i Stedet derfor andet Gods, skal Halvdelen af Fragten for dette komme til Afdrag i, hvad Befragteren har at udrede.

§ 131. Den, som gør Arrest eller Udlæg i indladet Gods, kan ikke fordre det udleveret under andre Betingelser end dem, hvorunder Befragteren kunde forlange det udlosset.

§ 132. Naar Gods er indladet, skal Skipperen eller den, som i hans Sted dertil er bemyndiget, paa Af-

laderens Begæring udstede Konnossement, der indeholder hans Erkendelse af Modtagelsen og hans Forpligtelse at levere Godset paa Bestemmelsesstedet til rette vedkommende.

Konnossementet skal, foruden Udstederens Underskrift samt Dag og Sted for Udstedelsen, indeholde Angivelse af Skibets Navn, det indladede Gods, Modtager og Bestemmelsessted. Derhos kan enhver af Parterne forlange anført Skipperens Navn, i Tilfælde denne ikke selv har underskrevet, Afladerens Navn, Skibets Hjemsted, om det er Dampskib eller Sejlskib, Godsets Art, Beskaffenhed, Vægt, Mængde og Mærker, den betingede Fragt samt Henvisning til Fragtkontrakten i dens Helhed eller til særlige Bestemmelser i samme.

§ 133. Konnossementet bliver at udstede i saa mange Eksemplarer, som Afladeren anser fornødne; han kan forlange Konnossement udfærdiget for alt det indladede Gods under eet eller særskilt for enkelte Dele. Det paaligger Afladeren at forelægge Skipperen de fornødne Eksemplarer til Underskrift inden den i § 125 bestemte Tid, og Skipperen kan for sig forlange et af Afladeren medundertegnet Eksemplar. Skipperen maa i intet Tilfælde udstede Konnossement for Gods, som endnu ikke er indladet.

Naar Konnossementet udstedes i flere Eksemplarer, skal Antallet — derunder ikke medregnet det Eksemplar, som overgives til Skipperen — anføres i Teksten, og denne skal i alle være ligelydende. Dog kan Afladeren forlange, at de forskellige Eksemplarer i selve Teksten betegnes som første, andet, tredje o. s. v.

§ 134. Konnossement kan udstedes til bestemt Person, til bestemt Person eller Ordre, eller til Ihænderhaveren; er det udstedt »til Ordre« alene, forstås derved Afladerens Ordre. Konnossement kan overdrages ved Transport (Endossement) til bestemt Person eller *in blanco*, medmindre dets Overdragelse ved Ordene

»ikke til Ordre« eller ved andet udtrykkeligt Forbehold i Konnossementets Tekst er forbudt.

Enhver, som ved Indholdet af Konnossementets Tekst, eller ved en behørig sammenhængende og til ham fortsat Række af Overdragelser eller ved Overdragelse *in blanco* viser sig at være ret Indehaver af Konnossementet, kan i Kraft af samme fordre Godset udleveret.

§ 135. Er der ikke vedtaget nogen bestemt Losseplads i Havnen, kan Ladningsmodtageren fordre, at Skibet henlægges til den Plads, som han anviser, for saa vidt Adgangen dertil er aaben, og Skibet der kan ligge flot og sikkert; saadan Anvisning maa dog gives ufortøvet efter Skipperens Opfordring, da Skipperen i andet Fald har Ret til at vælge Pladsen, dog kun en Plads, som er sædvanlig Losseplads. Er der flere Ladningsmodtagere, har den, som er Modtager af over Halvdelen af den til den paagældende Havn bestemte Del af Ladningen, samme Ret som Modtageren af hele Ladningen. Hvis flere, som tilsammen ere Modtagere af over Halvdelen af den nævnte Del af Ladningen, ere enige, have de Ret til at anvise Pladsen, saafremt dette sker, inden Skibet er henlagt til Plads, som Skipperen har valgt.

Med Hensyn til Skipperens Forpligtelse til videre at forhale Skibet gælder lignende Regel som den, der i § 114 er given for Indladning.

§ 136. Ved Losning har Skipperen at aflevere Godset ved Skibets Side, men de øvrige Losningsomkostninger bæres af Modtageren.

Er Skibet saa dybtgaaende, at det ikke kan komme ind til vedtagen eller, hvis ingen Vedtagelse har fundet Sted, til sædvanlig Losseplads i Havnen, har Skipperen dog at bekoste Godset bragt frem til behørig Losseplads i denne.

§ 137. Ladningsmodtageren har Krav paa, at Skibet holdes rede til Losning en vis Tid (Liggedage) uden Godtgørelse og derefter en yderligere Tid (Over-

liggedage) mod særlig Godtgørelse; dette gælder dog ikke Skibe i saadan Fart, som omhandles i § 121. I Henseende til Underretning om, at Skibet er færdigt til at losse, Beregning af Liggedage og Overliggedage, deres Antal og Godtgørelse for Overliggedage gælde lignende Regler som de, der i §§ 118—120 ere givne for Indladning.

Sker Losning og Lastning i Sammenhæng for samme Persons Regning, begynde Overliggedage ikke. førend de for Losning og Lastning tilsammen bestemte Liggedage ere forløbne.

§ 138. Den, som skal modtage Stykgods, har paa Skipperens Tilsigelse at indfinde sig for at faa Godset udleveret. Hvis Modtager ikke er kendt eller ikke kan træffes, sker Tilsigelse paa den Maade, som i § 118 er foreskrevet for lignende Tilfælde.

Stykgods, som befordres med saadant Skib, som omhandles i § 121, kan Skipperen uden særlig Tilsigelse straks losse.

§ 139. Paa Bestemmelsesstedet har Skipperen at udlevere Godset til den, der melder sig med et saadant Eksemplar af Konnossementet, som efter § 134 berettiger ham til at fordre Godset udleveret. Dette Eksemplar skal, naar Losningen er færdig, udleveres til Skipperen med paategnet Tilstaaelse for Godsets Modtagelse, og for at sikre sig dette kan Skipperen, forinden han paabegynder Losningen, forlange Konnossementet deponeret. Efterhaanden som Losningen skrider frem, kan Skipperen forlange Afskrivning paa Konnossementet eller særskilte Modtagelsesbeviser.

§ 140. Melder der sig flere Modtagere, som i Henhold til forskellige Eksemplarer af Konnossementet kunne gøre Krav paa Godset, maa Skipperen ikke udlevere det til nogen af dem, men han skal, saafremt Parterne ikke enes om Valget af en Modtager, til hvem Godset kan losses og overleveres, oplægge det under sikker Forvaring og derom uden Ophold underrette

Parterne. Dette gælder imidlertid ikke, naar de forskellige Eksemplarer af Konnossementet paa den i § 133, sidste Stykke, angivne Maade ere betegnede med Nummere, idet Skipperen da skal udlevere Godset til den, som har det laveste Nummer af dem, der have meldt sig.

§ 141. Uden for Bestemmelsesstedet maa Skipperen, selv om Fragtkontrakten hæves eller Rejsen afbrydes, ikke udlevere Godset, medmindre samtlige af ham udstedte Eksemplarer af Konnossementet tilbageleveres; jfr. dog § 167. Dette gælder imidlertid ikke, naar Konnossementet indeholder Forbud imod Overdragelse, og heller ikke, naar de forskellige Eksemplarer paa den i § 133, sidste Stykke, angivne Maade ere betegnede med Nummere; i sidste Tilfælde kan rette Ihændelever af det som »første« betegnede Eksempplar forlange Godset udleveret, uagtet de andre Eksemplarer ikke ere komne til Stede.

§ 142. Bortfragteren bærer Ansvar for al Beskadigelse og Formindskelse, som Godset lider fra dets Modtagelse til dets Aflevering, medmindre det gøres antageligt, at Skaden eller Formindskelsen er bevirket ved Søulykke, Opbringelse eller anden ulykkelig Hændelse, som det ikke har staaet i Skippers eller Mandskabs Magt at afværge, eller at det er en Følge af Mangler ved Godsets Indpakning, eller af indre Bedærvelse, Svind, sædvanlig Udlækning, Dyrs Død eller i øvrigt af Godsets egen Beskaffenhed.

Er Skade foranlediget derved, at Skibet ikke har været i behørig Stand til Rejsen, er Bortfragteren uden Ansvar, naar Skibets Mangler ikke kunde opdages trods al anvendt Omhu.

§ 143. Indlades Gods, som udkræver særlig Omhu og Forsigtighed i Behandlingen, maa dette opgives for Skipperen og tydelig anmærkes paa Godset. Forsømmes det, kan ingen Erstatning kræves for Skade, som

alene kunde være undgaaet ved Anvendelse af saadan Omhu og Forsigtighed.

Penge, Værdipapirer eller andre Kostbarheder erstattes ikke, medmindre de ere blevne udtrykkelig angivne som saadanne og deres Værdi opgivet.

§ 144. Konnossementet er Grundlaget for Retsforholdet mellem Skipperen og Ladningsmodtageren, og overensstemmende med dets Indhold skal Ladningen afleveres til denne. Bestemmelser i Fragtkontrakten, der ikke ere optagne i Konnossementet, kunne derfor ikke gøres gældende mod Ladningsmodtageren, uden for saa vidt Konnossementet henviser til dem. En Henvisning til Fragtkontrakten med Hensyn til Fragten, f. Eks. ved Ordene »Fragt efter Certeparti«, omfatter ikke tillige Kontraktens Bestemmelse om Liggedage, Overliggedage og Godtgørelsen for disse.

Skyldige Overliggedagspenge og anden Erstatning i Anledning af Indladningen kan Skipperen ikke forlange betalt af Ladningsmodtageren, medmindre derom er taget Forbehold paa Konnossementet.

§ 145. Skipperen er i Medfør af § 144 Modtageren ansvarlig for Rigtigheden af, hvad der i Konnossementet opgives om Godset. Forsendes dette i lukket Kasse eller Indpakning, saa at Indholdet er Skipperen ubekendt, eller anføres i Konnossementet Maal, Vægt eller Tal, uden at Godset ved Indladningen af Skipperen er modtaget efter Maaling, Vejning eller Tælling, kan han derom gøre Anmærkning paa Konnossementet, og han er da fri for Ansvar, saafremt han ikke ved Indladningen har set, at Anførslerne vare urigtige, eller ved Anvendelse af almindelig Opmærkning havde maattet forstaa det.

§ 146. Naar Godsets Tilstand eller Indpakningens Forsvarlighed ikke kan kontrolleres ved Indladningen, kan Skipperen ved Paategning paa Konnossementet, f. Eks. »fri for Læk, Bræk eller Skade«, forbeholde Fritagelse for Ansvar efter § 142. Saadant Forbehold

fritager dog ikke for Ansvar, hvis Beskadigelsen eller Formindskelsen maa antages at være opstaaet paa saadan Maade, at Rederiet er ansvarligt derfor i Medfør af § 142.

§ 147. Indlades Gods, som tydelig kan ses at være beskadiget eller uforsvarlig indpakket, paaligger der Skipperen udtrykkelig at gøre Bemærkning derom i Konnossementet. Undlader han dette, er han ansvarlig over for Ladningsmodtageren, selv om der i Konnossementet er taget saadant Forbehold som i § 146 nævnt.

§ 148. Findes der ved Skibets Ankomst til Lossestedet Grund til at antage, at der er sket Skade paa Ladningen, eller at noget af den er gaaet tabt, kan Ladningsmodtageren lade afholde Besigtigelsesforretning, under hvilken der, for saa vidt Skade forefindes, tillige bliver at afgive Skøn angaaende Aarsagen.

Vil en Ladningsmodtager, som uden foregaaende Besigtigelse har faaet Godset udleveret, senere gøre Indsigelse med Hensyn til dets Tilstand, maa han inden Udgangen af næste Søndag efter Godsets Udlevering begære Skøn afholdt snarest muligt. Forsømmer han dette, kan han ikke fordre Erstatning, medmindre det godtgøres, at Beskadigelsen eller Formindskelsen er bevirket ved Fejl eller Forsømmelse af Rederen eller nogen, for hvem denne hæfter ifølge § 8.

§ 149. Naar der i Medfør af § 142 skal gives Erstatning for manglende eller beskadiget Gods, eller naar Gods, som i Medfør af § 49 under Rejsen er solgt til Skibets Behov, skal erstattes af Bortfragteren, bliver Erstatningen at bestemme efter Reglerne i §§ 200 og 201.

§ 150. Har Skipperen taget Gods om Bord uden at have truffet Aftale om Fragts Størrelse, erlægges Fragt efter, hvad der paa Indladningstiden var gangbar Fragt paa Indladningsstedet. Er der af Gods, hvorom Aftale har fundet Sted, indladet mere end aftalt, erlægges derfor Fragt i Forhold til den betingede.

§ 151. For Gods, som ikke findes i Behold ved Rejsens Slutning, erlægges ingen Fragt, medmindre det er tabt som Følge af dets egen naturlige Beskaffenhed (jfr. § 142), eller af Mangler ved Indpakningen eller af anden Fejl eller Forsømmelse fra Afladerens Side, eller det under Rejsen er solgt for Ejerens Regning.

Er Fragt forud betalt for Gods, hvorfor Fragt efter det anførte ikke bliver at erlægge, kan den fordres tilbage, naar ikke andet er forbeholdt.

§ 152. Flydende Varer har Modtageren Ret til at overlade som Betaling for Fragten, naar mere end Halvdelen findes at være udlækket. Denne Ret, som gælder for hvert enkelt Kar, maa imidlertid gøres gældende, forinden Modtageren har faaet det udleveret, og bortfalder desuden, naar Varen er kommen om Bord i brøstfældig eller uforsvarlig Beholder, og Skipperen derom har gjort særlig Bemærkning paa Konnossementet, jfr. § 147.

§ 153. Bortfragteren bærer alle Udgifter og Omkostninger, som ere forbundne med Rejsen fra Ladningens Modtagelse til dens Afleverelse paa Bestemmelsesstedet. Saaledes vedkomme f. Eks. Skibsafgifter, Karantæneomkostninger, Bugserpenge o. l. ikke Befragteren.

§ 154. Ved at modtage Godset bliver Ladningsmodtageren forpligtet til at betale Fragt og hvad Skipperen i øvrigt maatte have at fordrø af ham i Medfør af Konnossementet eller andet Dokument, i Henhold til hvilket Leveringen sker.

§ 155. Skipperen er ikke pligtig at udlevere Godset, førend Modtageren betaler eller deponerer, hvad han efter § 154 har at udrede, saa og Erstatning for Overliggedage eller andet Ophold ved Losningen, Havari-bidrag og hvad der i øvrigt maatte paahvile Godset, jfr. § 276. Hvad saaledes deponeres, er Skipperen, naar Godset er udleveret, berettiget til at hæve med Forbehold af Modtagerens Ret til i Tilfælde af Tvist at sikre sig ved Arrest eller Forbud. Er Beløbet af

Havaribidrag endnu ikke bestemt, maa Gods ikke holdes tilbage derfor, naar Modtageren stiller Sikkerhed.

Bestemmelserne i nærværende Paragraf gælde ogsaa, naar Gods begæres udlosset paa Indladningssted eller i Mellemhavn.

§ 156. Hvis den, til hvem Ladningen er bestemt, vægrer sig ved at modtage den, eller hvis Modtageren ikke er kendt eller ikke at finde, har Skipperen saa vidt muligt straks at underrette Afladeren derom. Melder behørig Modtager sig ikke saa betimelig, at Ladningen kan være losset inden Overliggedagenes Udløb, eller Stykgods udleveret til den af Skipperen i Medfør af § 138 bestemte Tid, skal Skipperen losse og oplægge Godset under sikker Forvaring. Undlader Ladningsmodtageren at opfylde sine Forpligtelser efter § 155, eller forhæler han Losningen saaledes, at den ikke kan være tilendebragt i rette Tid, har Skipperen Ret til at losse og oplægge Godset som nævnt.

Naar Gods saaledes oplægges, har Skipperen derom at underrette den, til hvem det er bestemt. Er Modtager ikke kendt eller ikke at træffe, gives Underretning paa den Maade, som i § 118 er foreskrevet for lignende Tilfælde.

For ethvert Ophold ud over Overliggedagene, som foranlediges ved Ladningens Oplæggelse eller paa anden Maade uden Skyld fra Skibets Side, har Skipperen Krav paa fuld Erstatning, mindst som for Overliggedage.

§ 157. Naar Gods oplægges saaledes som i §§ 140 og 156 omhandlet, er Skipperen berettiget til ved offentlig Auktion at lade sælge saa meget deraf, som udfordres til at dække de i § 155 nævnte Fordringer foruden Told og Omkostninger.

§ 158. Naar Skipperen har udleveret Godset til Modtageren, kan han ikke gøre noget Krav mod Befragteren for de Beløb, som Modtageren var pligtig at betale; dog har han Ret til hos Befragteren at indtale, hvad denne vilde blive beriget med paa Skipperens

Bekostning, hvis ethvert Krav bortfaldt. Er Godset derimod ikke blevet udleveret, og Skipperens Fordringer ikke fyldestgøres ved dets Salg, er Befragteren ansvarlig for det manglende Beløb.

§ 159. Enhver af Parterne kan uden at give nogen Erstatning hæve Fragtkontrakten, naar før Skibets Afgang fra det Sted, hvor Rejsen skal begynde, enten Krig udbryder, som gør Skib eller Ladning ufri, eller Skibet belægges med Embargo, eller Afgangshavnen eller Bestemmelseshavnen bliver blokeret, eller Godsets Udførsel fra hin eller Indførsel til denne bliver forbudt, eller Skibets Rejse eller Godsets Forsendelse hindres ved nogen anden Foranstaltning af offentlig Myndighed.

Angaar saadan Hindring kun en Del af en Befragters Gods, har denne ikke Ret til at hæve Kontrakten uden at betale Fragt efter Reglerne i §§ 126 og 129; hæves Kontrakten ikke, kan inddet Gods, som træffes af Hindringen, igen udlosses paa Befragterens Bekostning. Anmelder Befragteren inden Udløbet af Overliggedagene, at han vil inddade andet Gods, er Skipperen pligtig at medtage det, naar det lige saa bekvemt kan føres paa Skibet og det leveres uden Ophold; samtlige dermed forbundne Omkostninger kan han kræve godtgjort af Befragteren, som derhos ogsaa er pligtig at betale Erstatning efter § 122, hvis Overliggedagene overskrides. Er Skibet befragtet af flere, maa det ikke i saadan Anledning opholdes ud over Overliggedagene uden samtlige Befragteres Samtykke.

Er der flere Befragtere, og Kontrakten med en eller flere af dem hæves paa Grund af Hindringer, der ramme Forsendelsen af deres Gods, er Skipperen berettiget til at hæve Kontrakten ogsaa for de øvriges Vedkommende, naar den Fragt, han vilde faa for Rejsen, er mindre end Halvdelen af det hele betingede Fragteløb.

§ 160. Gaar Skibet tabt paa Rejsen, eller erklæres det for uistandsætteligt, ophører Fragtkontrakten at være gældende. Skipperen er dog pligtig for Ladnings-ejerens Regning at træffe hensigtsmæssige Foranstaltninger med Hensyn til Ladningen, saaledes som foreskrevet i § 57.

For Godset svares i saa Fald Afstandsfragt efter Længden af den tilbagelagte Del af Rejsen i Forhold til den hele Rejse, dog under Hensyn til den Tid, som Rejsen har medtaget, og til de med samme forbundne særegne Vanskeligheder og Omkostninger i Forhold til den tilbagestaaende Del af Rejsen. Kunne Parterne ikke enes om den Fragt, som skal betales, kan enhver af dem forlange den bestemt ved lovligt Skøn.

Vil Ejeren overlade Godset for Afstandsfragten, staar det ham frit for.

§ 161. Indtræffer saadan Hindring, som omhandles i § 159, efter at Skibet er afgaaet fra det Sted, hvor Rejsen begynder, er enhver af Parterne ligeledes berettiget til at hæve Kontrakten, men Befragteren skal da betale Afstandsfragt beregnet efter Reglerne i § 160. Hæves Kontrakten, paaligger det Skipperen for Ejers Regning at drage Omsorg for Ladningen overensstemmende med § 57.

Bliver Skibet ved saadan Hindring opholdt paa Indladningsstedet efter der at have indtaget Ladning, eller i Havn, som anløbes under Rejsen, blive Omkostningerne ved Opholdet, indtil Fragtkontrakten er hævet, at fordele paa Skib, Fragt og Ladning efter Reglerne om almindeligt Havari.

§ 162. Hæves Fragtkontrakten af saadan Grund, som i § 159 omhandles, og Gods som Følge deraf skal udlosses, er Befragteren pligtig at bære alle derved foranledigede Omkostninger, saafremt Hindringen for Kontraktens Fuldførelse alene angaar Godset. Angaar den tillige Skibet eller alene dette, eller har Skipperen

gjort Brug af sin Opsigelsesret efter § 159, sidste Stykke, gælder derimod den almindelige Regel i § 136.

§ 163. Bliver Skibet af en eller anden Aarsag opholdt paa Indladningsstedet eller senere paa Sted, som anløbes under Rejsen, og der er Grund til at antage, at Opholdet vil blive af længere Varighed, staar det Befragteren frit for, midlertidig at lade sit Gods udlosse, naar han stiller Sikkerhed for Betalingen af de i § 155 nævnte Fordringer for det Tilfælde, at Godset ikke bliver betimeligt indladet igen efter Skipperens Tilsigelse. Er der flere Befragtere, kan ingen forlange sit Gods losset uden de øvriges Samtykke, naar disse ved saadan Losning vilde blive skadelidende.

§ 164. Har Skibet paa Grund af Skade maattet søge Nødhavn, og skønnes det, at Ladningen i det hele eller for dens væsentligste Del som Følge af det Ophold, Istandsættelsen udkræver, vil blive bedærvet, er Befragteren berettiget til at hæve Kontrakten og disponere over sit Gods mod at betale Afstandsfragt beregnet efter Reglerne i § 160. Er der flere Befragtere, gælder dette dog ikke, naar nogen af dem forlanger Rejsen fortsat.

§ 165. Er der overdraget særskilte Eksemplarer af et Konnossement til forskellige Personer, giver det Eksemplar bedste Ret, som af Overdrageren først er blevet afsendt eller overleveret, forudsat, at Indehaveren i Medfør af § 134, 2det Stykke, er berettiget til at fordre Godset udleveret. Dette gælder dog ikke, hvis Eksemplarerne paa den i § 133, sidste Stykke, angivne Maade, ere betegnede med Nummere, thi da har den Indehaver Fortrinet, hvis Eksemplar er betegnet med det laveste Nummer. Er imidlertid Godset rettelig udlosset til en anden Indehaver, er denne ikke pligtig at udlevere det igen, medmindre det godtgøres, at han ved Konnossementets Erhvervelse ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed.

§ 166. Naar Køber af Varer, paa hvilke han har modtaget Konnossement, vægrer sig ved at acceptere eller betale den for Købesummen rettelig trukne Veksel eller unddrager sig for at opfylde andre for Overdragelsen stillede Vilkaar, har Sælgeren Ret til at hindre Udlevering af Godset og til at raade over det paa anden Maade. Det samme gælder, naar Køberen, inden Betaling for Godset fuldt er erlagt, enten er kommen under Konkurs eller ved Eksekution er funden at mangle Midler til at betale sin Gæld, eller ogsaa, hvis han er handlende, har standset sine Betalinger, alt medmindre Købesummen fuldt betales. Er Konnossementet af Køberen overdraget til Tredjemand, har Sælgeren ikke mod denne saadan Ret, medmindre Konnossementet indeholder Forbud mod Overdragelse, eller det godtgøres, at Indehaveren af Konnossementet ved dets Erhvervelse ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed.

Har Køberen accepteret Veksel for Købesummen, betalt noget paa denne eller liaft nødvendige Udlæg for Godset, er Sælgeren, naar han vil gøre den her omhandlede Ret gældende, pligtig at udlevere Vekseln og tilbagebetale, hvad Køberen har afbetalt eller udlagt.

§ 167. Bortkommet Konnossement kan mortificeres ved Dom paa det Sted, hvor Varerne skulle afleveres. Den, som attraar Mortifikation, har derom til Retten at indgive Andragende, hvori han maa oplyse sin Adkomst til det bortkomne Konnossement og under Eds-tilbud erklære, at han ikke har overdraget det til nogen anden. Indrømmes Andragendet, bestemmer Retten Varslet for Stævningen, hvilket ikke maa sættes under 12 Uger og ikke over 1 Aar. Stævningen indrykkes 3 Gange i de til Optagelse af Proklamata bestemte Tiden-der med mindst 8 Dage mellem hver Gang.

Udlevering af de i Konnossementet omhandlede Varer mod Sikkerhedsstillelse kan forlanges, naar Stævningen er lovlig kundgjort; forinden dette er sket, kræves særlig Kendelse af Retten.

§ 168. Den, som har et Konnossement i Hænde med saadan Adkomst som i § 134 nævnt, er ikke pligtig at udlevere det til den, fra hvem det maatte være bortkommet, medmindre det godtgøres, at han ved Erhvervelsen ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed.

§ 169. Angaar en Befragtningskontrakt Befordring af en bestemt Person, og denne før Rejsens Tiltrædelse ved Død, Sygdom eller andet Forfald bliver forhindret i at medfølge, bliver kun halv Fragt at erlægge, saafremt Forfaldet anmeldes før Skibets Afgang. Hvis ellers nogen, der har betinget sig Plads paa Skib som Passager, ikke kommer til at medfølge, bliver fuld Fragt at betale.

§ 170. Kontrakt om Passagerbefordring bortfalder, uden at der fra nogen af Siderne kan gøres Krav paa Erstatning, naar Skibet gaar tabt eller erklæres uistandsætteligt, eller naar nogen saadan Hindring indtræffer, som omhandles i § 159. Er Rejsen begyndt, er Passageren dog pligtig at betale Fragt for den tilbagelagte Del af Rejsen beregnet efter Reglerne i § 160.

§ 171. Passagerer ere pligtige nøje at rette sig efter de Forskrifter, som gives for god Skik og Orden om Bord. De ere underkastede Bestemmelserne i § 81.

§ 172. Med Hensyn til Ansvar for Gods, som Passagerer føre med sig, og som er overleveret til Skipperen eller til den, som er sat til at tage imod Godset, gælde de samme Regler, som ovenfor i dette Kapitel ere givne angaaende Erstatning for tabt eller beskadiget Gods.

§ 173. Skipperen er berettiget til at tilbageholde Passagerernes Gods, indtil Passagerfragten og Betaling for, hvad de have fortæret paa Rejsen om Bord, er erlagt. Han har derhos med Hensyn til dette Gods samme Ret som i §§ 155—157 er givet Skipperen over andet Gods, hvorfor Fragten ikke betales.

SJETTE KAPITEL.

Om Bodmeri.

§ 174. Naar Skipperen i Nødstilfælde til Rejsens Fortsættelse eller Ladningens Bevaring eller Viderebefordring optager Pengelaan og derfor pantsætter (forbodmer) Skib, Fragt eller Ladning paa den nedenfor angivne Maade, har Kreditor alene Ret til at holde sig til de forbodmede Værdier efter Rejsens Slutning, men i dem har han Søpanteret efter denne Lovs Kapitel 11.

§ 175. Bodmeri kan optages paa Skib, Fragt og Ladning, eller paa en eller flere af disse Genstande. Optages Laan til Bestridelse af Udgifter, som alene vedkomme Ladningen, kan denne særskilt forbodmes; for andre Udgifter maa Ladningen kun forbodmes i Forbindelse med Skib og Fragt. Ere Skib og Ladning forbodmede under et, anses Fragten indbefattet under Forbødningen, men ellers kun hvor den særskilt nævnes.

Er nogen af de nævnte Værdier forbodmet for Udgifter, som ikke vedkomme Pantet, og Fyldestgørelse deri søgt af Bodmerkreditor, kan Pantets Ejer for det Beløb, som han saaledes har maattet tilsvare, søge Betaling i de Værdier, hvilke Udgifterne vedkom, med samme Ret, som om de vare forbodmede til ham.

§ 176. Forinden Skipperen optager Laan paa Bodmeri, skal han nøjagtig oplyse de Omstændigheder, som nødsage ham til at optage Laanet, saa vidt ske kan, ved saadan Forretning, som omhandles i § 41, men ellers ved Erklæringer af Konsul eller, hvor saadan ikke findes, af anden Myndighed.

§ 177. Naar Bodmerilaan optages, skal der udfærdiges skriftligt Dokument. Dette maa for at gælde som Bodmeribrev indeholde:

- 1) Benævnelsen Bodmeribrev eller anden Betegnelse, som angiver, at Kontrakten er indgaaet som Bodmeri;
- 2) Laangiverens Navn;

- 3) Angivelse af Bodmerigælden (Laanesum og Præmie);
- 4) Angivelse af de forbodmede Genstande;
- 5) Skibets Navn;
- 6) Angivelse af den Rejse, for hvilken Laanet optages (Bodmerirejsen);
- 7) Skipperens Underskrift med Angivelse af Tid og Sted.

§ 178. Bodmeribrevet bliver, naar Laangiveren forlanger det, at udfærdige i flere Eksemplarer; Teksten skal i alle være ligelydende og angive, hvor mange Eksemplarer der udstedes.

At Bodmeribrev overdrages til en anden, afskærer ikke den Indsigelse, at de lovlige Betingelser for Bodmerilaans Optagelse ikke have været til Stede.

§ 179. Havaribidrag, som skulle betales af forbodmede Værdier, tilsvares af disse uden Afdrag paa Bodmerigælden; men blive Værdierne derved utilstrækkelige til at dække denne, bærer Bodmerikreditor Tabet.

§ 180. Det paaligger Skipperen at drage Omsorg for de forbodmede Genstandes Bevaring og Frelse. Uden tvingende Grund maa han ikke foretage nogen Handling, hvorved de udsættes for anden eller større Fare, end Laangiveren ifølge Bodmeribrevet har maattet forudsætte. Forser Skipperen sig herimod, er han ansvarlig for den Skade, som derved foranlediges.

Har han uden Nødvendighed, og uden at Laangiverens Fordel kræver saadant, forandret den Rejse, der er bestemt i Bodmeribrevet, eller afveget fra den sædvanlige Vej, uden at det er sket for at komme Mennesker i Havsnød til Hjælp, eller har han efter Bodmerirejsens Tilendebringelse udsat de forbodmede Genstande for ny Fare, bliver han, naar disse senere findes utilstrækkelige til Bodmerigældens Dækning, ansvarlig for det manglende Beløb, medmindre det godtgøres, at Tabet vilde være indtraadt, selv om Skipperen havde iagttaget alt, hvad der paalaa ham.

§ 181. Naar ikke andet er vedtaget, forfalder Bodmerigæld til Betaling paa det Sted, hvor Bodmerirejsen efter Kontrakten ender, Ugedagen efter Skibets Ankomst, uden Løbedage.

Sluttes Rejsen, inden Skibet er ankommet til det i Bodmeribrevet angivne Bestemmelsessted, forfalder Laanet til Betaling Ugedagen efter Rejsens Afslutning, og Betalingen bliver at erlægge paa det Sted, hvor Rejsen saaledes sluttes. Det paaligger Skipperen ufortøvet at meddele Fordringshaveren Underretning om Forandringen. Sker denne af anden Grund end i §§ 159 og 160 nævnt, har Fordringshaveren Krav paa Erstatning for de Omkostninger, den medfører for ham.

§ 182. Naar efter Forfaldstid Bodmerigæld ikke betales ved Paakrav, er Kreditor berettiget til derefter at fordre Renter, 6 pCt. om Aaret, saavel af Kapital som af Præmie.

Er Præmien bestemt efter Tid, beregnes den kun indtil Forfaldsdagen.

§ 183. Naar Forfaldsdagen er kommen, kan Betalingen fordres efter et enkelt Eksempplar af Bodmeribrevet, mod at dette udleveres med paategnet Kvittering. Melder der sig flere Ihændehavere med Fordring paa Betaling, maa den ikke erlægges til nogen af dem, men Skipperen har at deponere det forfaldne Beløb i sikker Forvaring og derom at underrette Parterne.

Før Forfaldstid maa Skipperen ikke erlægge Betaling, medmindre samtlige Eksemplarer af Bodmeribrevet udleveres.

§ 184. Er Bodmeribrevet, naar Forfaldsdag er kommen, ikke til Stede paa det Sted, hvor Bodmerigælden skal betales (jfr. § 181), er Skipperen berettiget til der i sikker Forvaring at deponere Gældens Beløb og derved frigøre det forbodmede. Naar saaledes Penge deponeres, paaligger det Skipperen ufortøvet derom at underrette Fordringshaveren.

§ 185. Saa snart Skibet er ankommet til det Bestemmelsessted, som i Bodmeribrevet er nævnt, eller saa snart Rejsens Afslutning paa andet Sted er bestemt, kan Fordringshaveren gøre Arrest i de forbodmede Genstande, skønt Gælden endnu ikke er forfalden. Arresten behøver ikke at forfølges til Stadfæstelse, men den bortfalder i ethvert Fald 8 Dage efter Forfaldstiden.

Betales forfalden Bodmerigæld ikke efter Paakrav, er Kreditor berettiget til straks, uden Lovmaal og Dom, at lade gøre Udlæg i det forbodmede for sit Tilgodehavende og til derefter at lade det sælge ved offentlig Auktion. Naar der er Grund til at befrygte, at forbodmet Ladning vil blive bedærvet ved at henligge i længere Tid, kan Føgdens Kendelse æskes for, at Auktionen skal afholdes snarest muligt; dog bør der ved Bekendtgørelsen i hvert Fald gives mindst 1 Dags Varsel. Gøres der under Udlægsforretningen Indsigelse mod Bodmeribrevets Ægthed eller Fordringens Gyldighed, eller fremkommer fra anden Mand Paastand om bedre Ret til det forbodmede, kan Retten som Betingelse for Forretningens Fremme forlange, at Kreditor stiller Sikkerhed.

§ 186. Opgives Bodmerirejsen, forinden den er begyndt, er Laanet straks forfaldent til Betaling paa det Sted, hvorfra Rejsen skulde udgaa, og Laantageren svarer i dette Tilfælde i Stedet for Præmie Renter af Kapitalen, 5 pCt. om Aaret, og 3 pCt. i Provision. Er Skibet en Gang afsejlet, bliver den betingede Præmie at erlægge, selv om Rejsen senere opgives.

SYVENDE KAPITEL.

Om Havari.

§ 187. Til almindeligt Havari (Groshavari, Fælleshavari) henregnes enhver Skade, som forsætlig tilføjes Skib eller Ladning for at søge Frelse fra en bægge truende Fare, saavel som alle andre Opofrelser, der gøres i det nævnte Øjemed, samt Skade og Omkostninger, der

have været forbundne med eller været en umiddelbar Følge af saadanne Foranstaltninger. Almindeligt Havari bæres af Skib, Fragt og Ladning i Forhold til deres Værdier, bestemte efter de i §§ 207—222 givne Regler.

§ 188. Som almindeligt Havari godtgøres saaledes navnlig:

1. Gods og Skibstilbehør, som kastes over Bord for at lette Skibet i Havsnød eller for at undgaa Forfølgning af Fjender eller Sørøvere, saa og Gods og Tilbehør, der skylles over Bord ved Kastningen, ligesom anden Skade, der følger af Kastningen eller af de Foranstaltninger, den nødvendiggør.
2. Mast, Sejl eller andet Tilbehør, som kappes, Anker og Kætting, som frastikkes, samt Skade, som følger af Kapningen eller Frastikningen, naar Opofrelsen sker for at frelse Skib og Ladning fra fælles Fare, saasom for at hindre Skibbrud eller Sammenstød.
3. Skade, som tilføjes Skib eller Ladning for at afværge Ildsfare eller slukke udbrudt Ild, for at bringe Vandet til Pumperne eller skaffe Styrtesøer Afløb.
4. Omkostninger for i Nød at opnaa Bistand til at bringe Skib og Ladning ud af en fælles Fare, saa og Skade, som tilføjes Skib eller Ladning af Fartøjer, hvis Hjælp benyttes.
5. Skade, som tilføjes Skib eller Ladning derved, at Skibet forsætlig sættes paa Grund for at undgaa større fælles Fare, dog kun for saa vidt deri kan antages at ligge en Opofrelse.
6. Skade, som tilføjes Skib eller Ladning, og Omkostninger, som haves for at tage Skibet af Grund og bringe dette samt Ladningen i Sikkerhed. Bliver Rejsen ikke fortsat, fordi Skibet ikke kan tages af Grund, eller fordi det erklæres for uistandsætteligt, henregnes til almindeligt Havari alene den Skade, som er sket, og de Omkostninger, som ere paaløbne, inden det blev aabenbart, at Rejsen ikke vilde kunne fortsættes.

7. Omkostninger, som ere forbundne med at søge Nødhavn for at frelse Skib og Ladning, saasom naar Skibet er blevet usødygtigt paa Rejsen, eller dennes Fortsættelse paa Grund af udbrudt Krig eller pludselig Isgang vilde udsætte baade Skib og Ladning for øjensynlig Fare.

De Omkostninger, der i Medfør heraf blive at henregne til almindeligt Havari, ere navnlig: Lodspenge, Fyr-, Mærke- og Havneafgift samt andre Omkostninger ved Skibets Ophold i Nødhavnen; Udgifterne ved Ladningernes *) Losning, Lagring, Genindladning og Stuvning, naar Losningen enten er sket for at bringe Skibet ind i Havnen eller nødvendiggjort af den samme Aarsag, som har tvunget Skibet til at søge Nødhavn, samt Kost og Maanedspenge til Skipper og Mandskab for den Tid, Skibet nødes til at henligge i Nødhavnen af den Grund, som har tvunget til at søge den, dog kun for saa vidt disse Omkostninger ikke have kunnet spares ved Afmønstring. Bliver Opholdet i Nødhavnen forlænget af anden Grund, saasom naar Rejsens Fortsættelse hindres ved Is eller Vejrforhold, eller bliver Istandsættelsen unødigt forhalet, henregnes ikke Kost og Maanedspenge for den saaledes forlængede Tid til almindeligt Havari. Ender Rejsen i Nødhavnen, blive Udgifterne at henregne til almindeligt Havari kun indtil den Tid, da det blev bestemt, at Rejsen skulde ende der.

Tab ved Svind, Udlækning og Beskadigelse af Ladningen som Følge af Opholdet i Nødhavn saavel som Omkostninger for at forhindre saadant Tab henregnes ikke til almindeligt Havari. Beskadigelse, der tilføjes Ladningen ved Losning eller Indladning i Nødhavn, høre kun til almindeligt Havari, naar den hidrører derfra, at Losning eller Indladning har maattet ske ved Hjælp af Lægttere eller paa anden usædvanlig Maade.

De særlige Omkostninger i Nødhavn, der foranlediges derved, at Ladning er af farlig Beskaffenhed, henregnes ikke til almindeligt Havari.

*) I Forslaget til Loven staar »Ladningens«; Textens »Ladningernes« er vistnok en Trykfejl.

Udgifter til midlertidig Istandsættelse i Nødhavn (Nødreparation) af en Skade, der ikke henregnes til almindeligt Havari, erstattes dog som saadant, naar derved er sparet Omkostninger, som ellers havde været nødvendige, og som vilde have henhørt under almindeligt Havari.

8. Tab og Beskadigelse, der tilføjes Ladningen ved i Nød at benytte indladet Gods til Rejsens Fremme eller paa anden Maade til Frelse for Skib og Ladning, ligeledes Tab og Beskadigelse af Skibets Tilbehør ved i Nød at benytte saadant i andet Øjemed, end dets Bestemmelse tilsigter.

Hvad der forbruges af et Dampskibs Kulbeholdning og Maskinformødenheder for at bringe Skibet af Grund og til Pumpning, naar det er sprunget læk, erstattes som almindeligt Havari, ligeledes hvad der forbruges til Skibets Flytning samt til Losning og Genindladning i Nødhavn, naar disse Udgifter ere almindeligt Havari, derimod ikke hvad der forbruges ved at søge ind til og ved atter at forlade Nødhavnen eller i øvrigt paa Grund af Rejsens Forlængelse, selv om denne er foraarsaget ved et almindeligt Havari.

9. Skade, som forsætlig tilføjes Skib eller Ladning for at lette Forsvar mod Fjender eller Sørøvere, Skade, som lides under Forsvaret, Krigsmidler, der forbruges ved samme, samt Gods eller Penge, som udgives for at frelse eller frigøre Skib og Ladning.
10. Udgifter til Kur, Pleje og Underhold, medens Sygebehandlingen varer, for Skibsfolk, som ere komne til Skade ved Forsvar mod Fjender eller Sørøvere eller ved Udførelse af Foranstaltninger, der træffes til Frelse for Skib og Ladning, Begravelsesomkostninger for de døde og den forøgede Udgift, som foranlediges derved, at andre Folk maa antages i Stedet for de saarede og de døde.
11. Fragt, der tabes som Følge af et almindeligt Havari.
12. Omkostninger og Tab, som have været forbundne

- med at tilvejebringe de fornødne Penge til Dækning af et almindeligt Havari, navnlig Provision, Renter og Assurancepræmie af udlagte Penge, Bodmeripræmie, naar Bodmeris Optagelse har været nødvendig, og Tab, der paa Grund af Prisforskel lides ved Salg af Gods i Nødhavn til Havariets Dækning.
13. Salær til den Kommissionær, som har været antaget til at udføre de Havariet vedrørende Forretninger.
 14. Omkostningerne ved Søforklaring, Besigtigelses-, Skøns- og Taksationsforretninger samt ved Tilvejebringelsen af andre Bevisligheder, der udfordres til Beregning og Fordeling af et almindeligt Havari, saa og Omkostningerne herved (Dispacheringen).

§ 189. Til almindeligt Havari henregnes ikke Skade, der lides ved en uheldig Hændelse, som indtræffer under Udførelsen af de Foranstaltninger, der foretages til Frelse af Skib og Ladning, selv om Opoffrelsen derved undgaas, ej heller Skade, som kun staar i en tilfældig eller middelbar Forbindelse med disse Foranstaltninger.

Saaledes godtgøres ikke under almindeligt Havari Stang, som brækkes ved Vindens Magt, medens man er i Færd med at kappe Masten, selv om Mastens Kapning derved afværges, Skade paa Skib og Ladning ved Storm, Ild, Tyveri eller anden Hændelse under Opholdet i Nødhavn, Tab foraarsaget ved, at Ladningen paa Grund af et almindeligt Havari ikke kan leveres i rette Tid, fordyret Assurance af Skibet eller Tab af forventet Fragt paa Grund af det Ophold, Havariet har medført.

§ 190. Som almindeligt Havari godtgøres ikke:

1. Gods, der er indladet i Skibet uden Skipperens Vidende, samt Penge, Værdipapirer og Pretiosa, som ikke have været behørig angivne overensstemmende med § 143.
2. Dækslast, som kastes, eller Skade paa Dækslast, som er en Følge af Kastning eller anden Foranstaltning, der i Havsnød træffes til Frelse for

Skib og Ladning, medmindre Kastningen finder Sted for at lette Skibet, efter at det er kommet paa Grund.

Til Dækslast regnes ikke alene Gods, som er ladet paa Skibets aabne Dæk, i dets Baade eller udenbords, men ogsaa hvad der er ladet i saadan Overbygning, som ikke er bygget ind i Skibets faste Spantesystem eller paa anden Maade yder tilstrækkelig Sikkerhed imod Søskade og Overbordskylning.

3. Skade, som ved saadanne Foranstaltninger tilføjes Skibstilbehør, der var henliggende paa Dækket uden der at have sin rette Plads.
4. Skade ved Presning med Sejl (Prangning), selv om denne sker for at undgaa Stranding eller undkomme fra Fjender eller Sørøvere; Skade paa Sejl og paa et Dampskibs Kedler og Maskine, medmindre saadan Skade opstaar ved Forsøg paa at tage Skibet af Grund, samt Skade paa Skibspumperne foranlediget ved Pumpning for at holde Skibet læns.
5. Tab, foranlediget ved Bortkapning af Master, Rundholter eller andet Inventarium, der forinden er brækket ved et særligt Havari, selv om Bortkapningen er nødvendig for at undgaa en Skib og Ladning truende Fare.
6. Skade, som paaføres selvantændt eller varm Ladning ved Overbordkastning, Paasprøjtning af Vand eller anden Slukningsforanstaltning, saa og i ethvert Tilfælde af Ild om Bord, Skade, som ved saadan Foranstaltning tilføjes Dele af Ladningen, der allerede vare antændte af Ilden.
7. Omkostninger, der ere en Følge af, at Skibet paa Grund af Mangler ved dets Forsyning med Proviant eller Udrustningsgenstande eller som Følge af Ishindring eller anden fra Vejrforhold hidrørende Aarsag har maattet søge Nødhavn.

§ 191. Havarifordeling udelukkes ikke derved, at den Fare, som gør Opofrelsen nødvendig, kan tilregnes nogen, men den skyldige kan ikke fordre Erstatning for

den Skade, han selv lider ved Havariet. Maa Faren tilregnes Skipperen eller nogen anden, for hvem Rederen i Medfør af § 8 bærer Ansvar, har denne ikke Ret til Erstatning for den Skade, han lider.

Har Skipperen eller nogen, som ifølge sin Stilling om Bord har handlet paa Skipperens Vegne, fejlet ved Bedømmelsen af Farens Beskaffenhed eller ved Valget af Midler til at afværge Faren, udelukkes ikke derved Havarifordeling, men Rederen kan ikke fordre den Skade, han har lidt, erstattet, medmindre den begaaede Fejl efter de forhaandenværende Omstændigheder maa anses som undskyldelig.

Den, som saaledes taber Ret til Erstatning eller har maattet udrede Havaribidrag paa Grund af en andens Fejl, kan kræve Erstatning hos den, hvem Ansvaret paahviler.

§ 192. Havarifordeling udelukkes ikke derved, at det med Opofrelsen tilsigtede Øjemed ikke opnaas ved denne.

§ 193. Havarifordeling udelukkes ikke derved, at Opofrelsen har omfattet enten hele Skibet eller hele Ladningen, ej heller derved, at der efter Havariet kun bjerges af Skibet alene eller af Ladningen alene.

§ 194. Naar en Opofrelse maa gøres, er det Skipperens Pligt at paase, at Tabet ikke bliver større, end Øjemedet udkræver. Saaledes bør i Tilfælde af Kastning af Ladning og Skibstilbehør de tungeste og mindst kostbare Genstande saa vidt muligt først kastes fremfor de lettere og mere kostbare.

Har Skipperen ved urigtigt Forhold foraarsaget større Skade end nødvendigt, kommer for saa vidt § 191 til Anvendelse.

§ 195. Hvis Omstændighederne tillade det, bør Skipperen, forinden han foretager nogen Handling, der kan medføre Havarifordeling, raadføre sig med de kyndigste og mest erfarne af Mandskabet. Beretning herom bør, saa snart ske kan, af Skipperen indføres i

Dagbogen eller, hvis ingen Dagbog føres om Bord optegnes paa anden Maade, for at kunne fremlægges ved Søforklaringen. I Beretningen skal optages alle de Omstændigheder, som kunne have Betydning for Havariets Beregning og Fordeling, navnlig Grunden til Opofrelsen, en saa vidt muligt nøjagtig Fortegnelse over de opofrede Genstande eller anden Oplysning om Skadens Omfang.

§ 196. Skade paa Skib og Tilbehør bliver at taksere af sagkyndige, efter Reglen i § 41 beskikkede Mænd paa det Sted, hvor Istandsættelsen sker, hvis denne foretages undervejs og ellers paa det Sted, hvor Rejsen ender.

For hver enkelt Skade skal angives, hvad dens Afhjælpning vil koste, og naar nye Genstande skulle anskaffes i Stedet for de beskadigede, skal der anføres saavel, hvad de nye ville koste, som hvad de beskadigede ere værd.

Al Skade, der hidrører fra Ælde, Brøstfældighed eller deslige, bør holdes adskilt fra den, der er lidt ved Havari, og særskilt takseres.

§ 197. Ved Beregningen af almindeligt Havari paa Skib med Tilbehør lægges Taksationssummen til Grund, naar Skaden ikke istandsættes, eller naar Taksationssummen er mindre end det Beløb, der er medgaaet til Istandsættelsen, hvorimod de virkelige Istandsættelsesomkostninger lægges til Grund, naar disse ere mindre.

§ 198. Ved Erstatning af Skade paa Jærnskib godtgøres Beløbet fuldt ud for Skade paa Skrog samt paa Master og Rundholter af Jærn, naar Skibet paa den Tid, Havariet indtraf, ikke har været 5 Aar i Søen, regnet fra det Tidsrum, da Skibet tiltraadte sin første Sørejse. Er saadan Skade indtraadt senere, men inden Skibet har været 10 Aar i Søen, afdrages $\frac{1}{6}$ for Forskellen mellem gammelt og nyt, og har Skibet været længere Tid i Søen, afdrages $\frac{1}{3}$. Skade paa Dampmaskinen erstattes fuldt ud, hvis Maskinen ikke har været 3 Aar i Brug, da Skaden indtraf; sker

Skaden senere, men inden Maskinen har været 6 Aar i Brug, afdrages $\frac{1}{6}$, og har den været i Brug i længere Tid, afdrages $\frac{1}{3}$. Skade paa Master og Rundholter af Træ samt paa staaende Rig erstattes fuldt, hvis Skibet ikke har været et Aar, og anden Skade ligesaa, hvis det ikke har været et halvt Aar i Søen; sker Skaden senere, afdrages $\frac{1}{3}$; dog gøres intet Afdrag for Ankere, og for Ankerkættinger afdrages kun $\frac{1}{6}$.

Er Skibet et Træskib, erstattes Skade paa Skroget fuldt ud, naar Skibet ikke har været 2 Aar i Søen, da Havariet indtraf; er Skaden sket senere, afdrages $\frac{1}{3}$ for Forskellen mellem gammelt og nyt. Anden Skade erstattes saaledes, som ovenfor er bestemt med Hensyn til Jærnskibe.

I den saaledes beregnede Erstatningssum afdrages Værdien af de Genstande, der erstattes med nye, saaledes som denne Værdi er fastsat i Taksationsforretningen, eller, hvis Auktionssalg har fundet Sted, Nettoudbyttet af Salget.

Skal Skibet have ny Metalhud, beregnes Erstatningen saaledes, at der fra, hvad det koster at underlægge en ny Hud af samme Materiale og af samme Vægt, som den gamle havde, da den var ny, fradrages Metalværdien af den beskadigede Hud, hvorefter Restbeløbet godtgøres med et Fradrag for Kobber eller Yellowmetal af $\frac{1}{60}$ og for Zink eller andet Metal af $\frac{1}{30}$ for hver hel Maaned, beregnet til 30 Dage, som er forløben efter, at den Hud, som skal erstattes, blev paasat Skibet. Har en Hud af Kobber eller Yellowmetal ligget mere end 5 Aar under og en Hud af andet Metal mere end $2\frac{1}{2}$ Aar, gives ingen Erstatning.

§ 199. Er Skibet enten helt gaaet til Grunde som Følge af almindeligt Havari, eller har det lidt saa stor Skade ved dette, at det erklæres at være uistandsætteligt, kommer den Værdi, Skibet i Opofrelsesøjeblikket maa antages at have haft, til Erstatning med Fradrag af Udbyttet af, hvad der maatte være reddet.

§ 200. Erstatningen for Varer, der ere tabte ved et almindeligt Havari, beregnes efter gangbar Pris for saadant Gods paa Bestemmelsesstedet ved Skibets Ankomst dertil, eller dersom det øvrige Gods ikke naar frem til Bestemmelsesstedet, efter Prisen paa det Sted, hvor Rejsen ender, dog med Fradrag af Fragt, Told og andre Omkostninger, som bespares for Ejeren derved, at Godset ikke naar frem til Bestemmelsesstedet.

Kan den gangbare Pris ikke paa anden Maade oplyses, bliver Værdien at fastsætte ved Skøn af sagkyndige Mænd.

Er Godset solgt i Nødhavn, kan det altid fordres erstattet med mindst det Beløb, som er indvundet ved Salget.

§ 201. Ere Varerne beskadigede ved et almindeligt Havari, beregnes som Erstatning Forskellen mellem Varernes Værdi i ubeskadiget Stand, bestemt paa den i foregaaende Paragraf angivne Maade, og de beskadigede Varers Værdi med det i samme Paragraf bestemte Afdrag. Den sidstnævnte Værdi ansættes til Nettoudbyttet af de beskadigede Varer, saafremt de ere solgte, inden Havariet opgøres, men bestemmes ellers ved Skøn af sagkyndige Mænd.

§ 202. Have de Varer, der ere tabte eller beskadigede ved et almindeligt Havari, allerede forinden været forringede i Værdi som Følge af særligt Havari, indre Bedærvelse eller paa anden Maade, eller ere de ved et almindeligt Havari beskadigede Varer blevne yderligere forringede i Værdi ved Begivenheder, der ere det almindelige Havari uvedkommende, bliver et til saadan Forringelse svarende Beløb at afdrage i Erstatningsbeløbet. Afdragets Størrelse fastsættes ved Skøn af sagkyndige Mænd, ved hvilket der tages særligt Hensyn til den Skade, som andre Varer af samme eller lignende Art, der ikke ere blevne beskadigede ved det almindelige Havari, have lidt ved samme Lejlighed og af samme Aarsag.

§ 203. For Varer, paa hvilke Konnossement ikke er udstedt, og om hvis Indladning heller ikke fyldestgørende Oplysning haves i Manifest, Ladningsbog eller paa anden Maade, gives ingen Erstatning i almindeligt Havari.

For Skippers, Mandskabs og Passagerers Klæder og Rejsefornødenheder gives Erstatning, naar de oplyses at være tabte ved almindeligt Havari.

§ 204. Fragt for Gods, som er gaaet tabt ved et almindeligt Havari, eller som er solgt i Nødhavn til Dækning af Havariomkostninger, godtgøres i Havari-beregningen med det samme Beløb, som vilde have været at erlægge af det, hvis det var forblevet i Skibet indtil Godsets Bestemmelsessted eller, hvis Rejsen afbrydes, indtil det Sted, hvor Rejsen ender. Fra Beløbet af den tabte Fragt drages de særlige Omkostninger, som maatte være bespærede for Rederen derved, at Godset er blevet opfret eller solgt.

§ 205. Retten til Erstatning bortfalder helt eller delvis, naar en Genstand, efter først at være beskadiget ved et almindeligt Havari, senere ødelægges eller lider Skade ved et særligt Havari, dersom det med Sikkerhed kan skønnes, at Tabet, selv om det almindelige Havari ikke havde fundet Sted, vilde være blevet helt eller delvis bevirket ved det senere særlige Havari.

Paa samme Maade bortfalder eller nedsættes Havarierstatningen, naar det med Sikkerhed kan skønnes, at Genstande, der ere tabte ved et almindeligt Havari, vilde være blevne tilintetgjorte eller beskadigede ved et senere særligt Havari, saafremt de vare forblevne om Bord.

§ 206. Skade, der hidrører dels fra et almindeligt Havari, dels fra et særligt Havari, ligesom Omkostninger, der ere fælles for bægge, blive efter billigt Skøn at fordele mellem bægge Havarier.

§ 207. Skibet bidrager til almindeligt Havari efter:

- 1) den Værdi, hvortil det ved Ankomsten til det Sted, hvor Rejsen ender, takseres af sagkyndige, efter Reglen i § 41 beskikkede Mænd, og
- 2) det Beløb, der i Havariberegningen godtgøres for Skade paa Skibet, dog kun for saa vidt Istandsettelse af Skaden ikke allerede har fundet Sted.

Har Skibet, efter at det almindelige Havari indtraf, modtaget Forbedringer, eller er der foretaget Istandsettelse af Skade, der ikke hidrører fra almindeligt Havari, bliver Skibets takserede Værdi at nedsætte med det Beløb, hvortil saadan Forbedring eller Istandsettelse vurderes.

§ 208. Ladningen bidrager til almindeligt Havari efter:

- 1) Værdien af det Gods, som fandtes om Bord, da Havaritilfældet indtraf, og som er i Behold, naar Rejsen ender, hvilken Værdi bestemmes overensstemmende med de i §§ 200 og 201 givne Regler;
- 2) de Beløb, der beregnes som Erstatning for Gods, som er opofret eller beskadiget ved almindeligt Havari paa Rejsen, samt
- 3) de Erstatningssummer, som tilkomme en Ladningsejer hos Rederen for Gods, der under Rejsen er tabt eller beskadiget eller solgt til Skibets Behov; jfr. § 149.

§ 209. Fragten bidrager til almindeligt Havari efter Halvdelen af:

- 1) den Fragt, som er fortjent ved Rejsens Ende, og
- 2) den Erstatning, der godtgøres i Havariberegningen for tabt Fragt.

Er ingen bestemt Fragt betinget, beregnes saadan efter Reglen i § 150.

§ 210. Er Fragtforskud ydet saaledes, at det ikke skal tilbagebetales, hvis paa Grund af Ulykkestilfælde ingen Fragt fortjenes, paahviler det ikke Rederiet at bidrage til almindeligt Havari for sammes Beløb.

§ 211. I de efter Reglerne i §§ 207 – 210 bestemte bidragspligtige Værdier fradrages saavel Havaribidrag til senere almindeligt Havari paa Rejsen som Omkostninger, der maatte være paaløbne for at frelse eller bevare de bidragspligtige Genstande, og ikke skulle godtgøres som almindeligt Havari.

§ 212. Fritagne for at bidrage til almindeligt Havari ere:

- 1) Levnetsmidler, Kul og andre Maskinfornødenheder samt Krigsforraad;
- 2) Skippers og Mandskabs Hyre, og
- 3) samtlige ombordværende Personers Klæder og Rejsefornødenheder samt hvad de bære hos sig.

Ere imidlertid saadanne Genstande, som henhøre under Nr. 3, opofrede eller beskadigede ved et almindeligt Havari, deltager Ejeren i Tabfordelingen med de Beløb, der godtgøres for dem i Havariberegningen.

§ 213. Beregning og Fordeling af Tabet ved almindeligt Havari sker paa det Sted, hvor Skib og Ladning skilles ad, og efter der gældende Lov.

Havariberegning udføres her i Landet af dertil beskikkede Dispachører. Tvistigheder om en Dispatches Rigtighed afgøres af Domstolene.

§ 214. Skipperen er pligtig til uden uforlødent Ophold at foranstalte det fornødne for at faa Havarifordelingen udført.

Enhver, hvem Havariet angaar, er pligtig til for sit Vedkommende at meddele alle Oplysninger og Bevisligheder, som Dispatchøren anser for nødvendige.

§ 215. Dersom Genstande, der i Havarifordelingen ere optagne som tabte ved almindeligt Havari, senere komme til Stede, eller noget af det som almindeligt Havari beregnede Tab senere erstattes af den, der har forvoldt Skaden, bliver den hele Havarifordeling at ændre ved en Tillægsberegning. Derimod maa Havariets Opgørelse ikke udsættes alene af den Grund, at der

maatte være Udsigt til at faa opofrede Genstande tilbage eller til at faa Erstatning for Skade.

§ 216. For Havaribidrag hæfter Ejeren af de bidragspligtige Genstande kun med disse, men ikke personlig.

§ 217. Et Skib, hvorpaa Havaribidrag hviler, maa ikke forlade det Sted, hvor Skib og Ladning skilles, og Gods, som hæfter for saadant Bidrag, maa ikke udleveres til Ejeren, forinden Havaribidraget er betalt eller der, for saa vidt som Beløbet endnu ikke er bestemt, er stillet Sikkerhed derfor.

§ 218. Al Skade eller Omkostning for Skib og Gods, som hidrører fra ulykkelig Hændelse paa en Sørejse, og som ikke henhører under almindeligt Havari eller i Medfør af særlig Forskrift behandles efter de derom givne Regler (jfr. § 161 sidste Stykke), bliver som særligt (partikulært) Havari at bære af den eller de Genstande, som Skaden rammer eller Omkostningen vedkommer.

Ere Omkostninger, der blive at henføre under særligt Havari, anvendte under et for Skib og Ladning eller for flere Dele af Ladningen, fordeles de i billigt Forhold over de Værdier, til hvis Fordel de ere anvendte, idet de for Fordeling af almindeligt Havari gældende Regler saa vidt muligt komme til Anvendelse. Omkostninger, der ere anvendte paa at bjerge Ladningen, bæres forholdsvis af denne og af den Fragt, der udredes af det bjergede Gods.

Naar det forlanges af nogen, som er interesseret i saadant Havari, skal dets Beregning og Fordeling foretages af Dispachør.

OTTENDE KAPITEL.

Om Skade ved Sammenstød.

§ 219. Hvad der paa Skib skal iagttages til Undgaaelse af Sammenstød, bestemmes ved Regler, som gives af Kongen.

§ 220. Naar Skade paa Skib eller Ladning for-
aarsages ved Sammenstød mellem Skibe, og Skylden
ligger paa den ene Side alene, da skal den skyldige
erstatte al derved foranlediget Skade.

Er der Skyld paa bægge Sider, har Retten under
Hensyn til Beskaffenheden af de paa hver Side begaaede
Fejl at bestemme, om og med hvor stort Beløb Erstatning
bør gives fra en af Siderne, eller om hvert Skib bør
bære sin Skade.

Ved Bedømmelsen af Spørgsmaalet om Skyld skal
Retten tage i særlig Betragtning, hvor vidt der var Tid
til Overlæg eller ikke.

§ 221. Er Sammenstødet Følge af ulykkelig Hændelse,
eller kan det ikke oplyses, at det er foraarsaget ved
Skyld paa nogen af Siderne, bærer hvert Skib sin Skade.

§ 222. For den Erstatning, som skal tilsvares i
Henhold til § 220, hæfter Rederen med Skib og Fragt,
for saa vidt Sammenstødet er foraarsaget af nogen, for
hvem han i Medfør af § 8 bærer Ansvar.

§ 223. Naar Skibe støde sammen, paaligger det
enhver af Skipperne, saa vidt det kan ske uden Fare
for eget Skib, dets Besætning og Passagerer, at yde
det andet Skib og dets Besætning og Passagerer al
Hjælp, som er mulig og fornøden til Frelse fra den ved
Sammenstødet opstaaede Fare, saa og for sammes
Skipper at opgive sit eget Skibs Navn og Hjemsted,
saavel som Sted eller Havn, hvorfra det kommer, og
hvortil det er bestemt.

Den Skipper, som uden gyldig Grund unnlader at
efterkomme disse Forskrifter, anses at være Skyld i
Sammenstødet, medmindre andet bevises.

NIENDE KAPITEL.

Om Bjergeløn.

§ 224. Enhver, som bjergter Skib, der er forulyk-
ket eller stedt i Nød, eller dets Ladning eller noget,

som har hørt til saadant Skib eller dets Ladning, saa og enhver, som medvirker ved Bjergningen, har Ret til at faa Bjergeløn af, hvad der bjerges. Kunne Parterne ikke enes om Bjergelønnens Størrelse, bliver denne at bestemme af Retten.

Hvad Bjergere i øvrigt have at iagttage, navnlig naar Ejer eller Fuldmægtig for ham ikke er til Stede, bestemmes i særlig Strandingslov.

§ 225. Ved Bestemmelse af Bjergeløn bør i Særdeleshed tages i Betragtning:

- 1) Den Fare, hvorfor det bjergede var udsat; om Skibet var forladt af sin Besætning; om denne har medvirket til Bjergningen, eller om Bjergningen i øvrigt er bleven lettet ved egne Hjælpemidler;
- 2) den Fare, hvorfor Bjergerne eller deres Ejendele have været udsatte, og den Skade, de have lidt paa Helbred eller Gods;
- 3) den Kyndighed og Dygtighed, hvormed Bjergernes Arbejde har været udført, og den Tid og Anstrenge, det har kostet;
- 4) Bjergernes Antal, deres hafte Udgifter og Værdien af de anvendte Redskaber;
- 5) det bjergedes Værdi.

§ 226. Bjergeløn maa i Almindelighed ikke sættes højere end til en Tredjedel af det bjergedes Værdi efter Fradrag af Told og andre offentlige Afgifter samt Omkostninger ved dets Bevaring, Vurdering og Salg. Er Værdien ringe eller har Bjergningen været forbunden med stor Fare eller ualmindelige Anstrengelser, kan dog Bjergelønnen sættes højere.

Bjergelønnen indbefatter tillige Godtgørelse for at bringe det bjergede i Sikkerhed og for den dertil gjorte Brug af Fartøjer eller andre Redskader.

§ 227. Er der, medens Nød stod paa, af Skipper, Reder eller Ladningsejer indgaaet Overenskomst om Bjergeløn, kan dog den, som skal betale samme, inden to Maaneder efter Overenskomstens Afslutning, bringe

Spørgsmaalet om Bjergelønnens Størrelse for Retten, som kan nedsætte den betingede Godtgørelse, naar denne betydelig overstiger, hvad der skønnes at være passende. Gaar Overenskomsten ud paa, at Bjergeløn skal fastsættes ved Voldgift eller paa anden lignende Maade, er den ikke bindende for den, som skal betale Bjergelønnen, naar han inden 14 Dage efter Overenskomstens Afslutning opsiger denne.

§ 228. Tviste Bjergere indbyrdes om Bjergelønnens Fordeling, bestemmes denne af Retten under Hensyn til de i § 225 angivne Omstændigheder, medmindre Fler-tallet af Bjergerne er enigt om at lade Sagen afgøre af Amtmanden efter indhentet Erklæring af Politimesteren, med Forbehold af at kunne indanke Sagen for Justitsministeriet.

Har et Skib paa Rejsen bjerget noget, bliver af Bjergelønnen først at godtgøre den Skade, som Bjergningen maatte have medført for Skib eller Ladning; derefter faar Rederiet to Tredjedele, hvis det bjergede Skib er Dampskib, men Halvdelen, hvis det er Sejlskib, og Resten deles lige mellem Skipper og Mandskab; dettes Part fordeles i Forhold til enhvers Løn. Overenskomst, hvorefter Skipper eller Mandskab skulde nøjes med mindre Andel end her nævnt, er uden Gyldighed, medmindre Skibet er særlig udrustet for Bjergning, eller Overenskomsten gælder Udførelsen af et bestemt Bjergningsforetagende.

§ 229. Bjergere have Ret til at modsætte sig, at bjerget Skib forlader Stedet, eller bjerget Gods bortføres, saa længe de ikke ere fyldestgjorte for Bjergelønnen, eller Sikkerhed er stillet for samme.

TIENDE KAPITEL.

Om Søforsikring.

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 230. Genstand for Forsikring er enhver lovlig Interesse, som lader sig ansætte i Penge, og som er

afhængig af, at Skib eller Ladning, der udsættes for Fare paa Søen, ikke fortabes eller forringes som Følge af saadan Fare.

Navnlig kunne forsikres: Skib, Fragt, Skibets Udrustning, Ladning, forventet Handelsfordel og Provision paa Varer, Bodmerifordringer, Havaripenge og andre Fordringer, som skulle dækkes af Skib, Fragt eller Ladning. Forsikreren kan genforsikre den af ham overtagne Risiko (Reassurance).

§ 231. Forsikring kan tages for egen eller for en andens Regning eller uden Angivelse af, om Forsikringen er tegnet for egen eller andens Regning (»for vedkommendes Regning« eller lignende).

Tages Forsikring for en andens Regning uden Ordre, har den, der slutter Forsikringen, udtrykkelig at opgive denne Omstændighed. Unnlades dette, er Forsikringen ugyldig, selv om den senere godkendes af den, for hvis Regning den er begært, og Forsikreren har ikke desto mindre Krav paa Forsikringspræmien.

§ 232. Forsikreren er paa Forlangende pligtig at meddele Forsikringstageren skriftligt Bevis for den afsluttede Forsikring (Police).

§ 233. En Genstands virkelige Værdi er den Værdi, for hvilken den kan forsikres (dens Forsikringsværdi).

§ 234. Tager nogen i svigagtig Hensigt Forsikring paa en Genstand for et Beløb, der overstiger Forsikringsværdien, er Kontrakten eller, hvis der om Forsikringen er afsluttet flere særskilte Kontrakter, da samtlige disse ugyldige.

§ 235. Er Genstanden i god Tro bleven forsikret ud over Værdien, staar Forsikringen ved Magt, men alene for det Beløb, som svarer til Forsikringsværdien.

Er Genstanden forsikret hos flere mod samme Fare, og ere Forsikringerne afsluttede paa samme Dag, hæfter enhver af Forsikrerne for en saa stor Del af

Forsikringsværdien, som den af ham tegnede Forsikringssum udgør af det samlede Beløb af samtlige Forsikringssummer. Ere Forsikringerne derimod afsluttede paa forskellige Dage, da gælder den yngre Forsikring kun, for saa vidt som Forsikringsværdien ikke er dækket ved den ældre Forsikring.

Den yngre Forsikring beholder dog Gyldighed:

- 1) naar ved dens Afslutning Rettighederne ifølge den ældre Forsikring overdrages til den senere Forsikrer;
- 2) naar der ved dens Afslutning vedtages, at den yngre Forsikring kun skal kunne gøres gældende, for saa vidt som den forsikrede ikke bliver dækket ved den ældre Forsikring, enten som Følge af dennes Ugyldighed eller af Forsikrerens Uvederhæftighed;
- 3) naar den ældre Forsikring er afsluttet for den forsikredes Regning uden dennes Ordre, den yngre derimod paa Begæring af den forsikrede selv, og denne ved Forsikringens Afslutning enten har været uvidende om den ældre Forsikring eller har erklæret at ville give Afkald paa den.

§ 236. Naar en Forsikring helt eller delvis bliver ugyldig paa Grund af manglende Forsikringsinteresse, Overforsikring eller dobbelt Forsikring, har Forsikreren ikke desto mindre Krav paa Forsikringspræmien, medmindre han paa den Tid, han overtog Forsikringen, var vidende om den Omstændighed, som gjorde samme ugyldig. Den forsikrede har dog Ret til Ristorno overensstemmende med § 266.

§ 237. Er Forsikringssummen mindre end Forsikringsværdien, erstatter Forsikreren kun en saa stor Del af Skaden, som Forsikringssummen udgør af Forsikringsværdien.

§ 238. Er en Genstand ved Overenskomst mellem Parterne ansat til en bestemt Værdi (takseret Police), bliver saadan Ansættelse bindende, dog med Ret for

Forsikreren til at faa Værdien nedsat, naar den godtgøres at overstige, hvad med Rimelighed kunde anses som den virkelige Værdi paa den Tid, da Ansættelsen skete.

§ 239. Har Forsikreren betalt en Skade, for hvilken den forsikrede kan fordre Erstatning hos Tredjemand, indtræder han i den forsikredes Ret mod denne.

Har en Fordringshaver taget Forsikring paa Gældsfordring, for hvilken en for Søfare udsat Genstand hæfter, og denne Genstand lider Skade eller gaar tabt, indtræder Forsikreren i Fordringshaverens Ret mod Skyldneren for saa stor Del af Fordringen, som han har udbetalt i Erstatning.

Den forsikrede kan fordre Erstatning af Forsikreren uden først at have gjort sin Ret gældende mod den erstatningspligtige eller mod Skyldneren, jfr. dog § 250.

§ 240. Er Forsikreren kommen under Konkurs eller ved Eksekution funden at mangle Midler til at betale sin Gæld, eller har han standset sine Betalinger, har den forsikrede Ret til at ophæve Forsikringen og faa Præmien tilbage, hvis ikke Forsikreren paa Anfordring stiller Sikkerhed for Kontraktens nøjagtige Opfyldelse; har i dette Tilfælde den forsikrede Genstand allerede været udsat for Fare, har Forsikreren Ret til at beholde en forholdsmæssig Andel af Præmien.

Andet Afsnit.

Om den forsikredes Forpligtelser.

§ 241. Den forsikrede saavel som den, der tager Forsikringen for hans Regning, og enhver anden, der som Mellemand medvirker til Forsikringens Istandbringelse, skal ved dens Afslutning nøjagtig og sandfærdig opgive alle ham bekendte Omstændigheder, der kunne være af Betydning med Hensyn til Bedømmelsen af den Fare, Forsikreren paatager sig, og af Vilkaarene for Forsikringens Overtagelse.

§ 242. Sker der Forsømmelse med Hensyn til de i § 241 omhandlede Angivelser, og den ikke opgivne Omstændighed ved Kontraktens Afslutning ikke var bekendt og heller ikke med Føje kunde forudsættes at være bekendt for Forsikreren, er Kontrakten ikke bindende for denne; han har desuagtet Krav paa Præmien; jfr. dog § 266.

Har den forsikrede eller en anden, der var forpligtet til at gøre saadan Angivelse, saa sent erholdt Kundskab om den Omstændighed, der skulde været opgivet, at han kun ved at anvende ganske usædvanlige Foranstaltninger havde kunnet meddele Forsikreren Underretning derom inden Forsikringens Afslutning, skal hans Undladelse heraf ikke medføre Forsikringens Ugyl-dighed. Er Forsikring taget uden den forsikredes Ordre og Vidende, bliver den ikke ugyldig, fordi der ikke er givet Forsikreren Meddelelse om en Omstæn-dighed, der vel var bekendt for den forsikrede, men ikke for den, der sluttede Forsikringen.

§ 243. Er der gjort urigtig Angivelse med Hen-syn til nogen af de i § 241 omhandlede Omstændig-heder, bliver, selv om Angivelse er sket i god Tro, Forsikringen uforbindende og Præmien forbrudt, jfr. dog § 266, medmindre Forsikreren ved Forsikringens Afslutning havde Kendskab til det rette Forhold.

§ 244. Angaar den Omstændighed, der ikke er bleven opgivet, eller hvorum urigtig Angivelse er sket, kun en Del af de forsikrede Genstande, bliver Kon-trakten gældende for den øvrige Del af disse, med-mindre det maa antages, at Forsikreren ikke vilde have overtaget Forsikringen for denne Del alene paa de for det hele vedtagne Betingelser, hvis han havde kendt det rette Forhold.

§ 245. Saa snart det bliver den forsikrede be-kendt, at en forsikret Genstand er ramt af en Ulykke, der falder ind under Forsikrerens Ansvar, skal han meddele denne Underretning derom og indhente hans

Ordre med Hensyn til de Foranstaltninger, der bør træffes til at redde og bevare det forsikrede og afværge større Skade; indtil han erholder Forholdsregler fra Forsikreren, har han dog selv at foretage, hvad der i denne Henseende udfordres. Forsømmer den forsikrede noget af, hvad der saaledes paaligger ham, bærer han selv det deraf følgende Tab.

§ 246. Er Forsikreren forpligtet til at erstatte en Skade, for hvilken den forsikrede har Ret til at fordre Erstatning hos Tredjemand, har den forsikrede i denne Anledning at træffe de efter Omstændighederne nødvendige Foranstaltninger, indtil Forsikreren bliver i Stand til selv at varetage sit Tarv. Forsømmer den forsikrede dette, bliver han ansvarlig for det Tab, som maa antages derved at blive paaført Forsikreren.

§ 247. Mod Policens Overleverelse er den forsikrede i Mangel af anden Aftale pligtig at erlægge Præmien straks ved Kontraktens Afslutning.

Tredje Afsnit.

Om Forsikreren's Forpligtelser.

§ 248. Forsikreren svarer, saafremt ingen særlig Undtagelse er gjort, for Følgerne af enhver Fare, hvorfor den forsikrede Genstand udsættes i Forsikringstiden, og hvori den forsikrede ikke selv er Skyld. At Skaden kan tilregnes Skipper eller Mandskab, ophæver ikke Forsikreren's Ansvar.

§ 249. I følgende Tilfælde er Skaden Forsikreren uvedkommende:

1. Ved en Forsikring af Skib eller Fragt for Rederiets Regning, naar Skaden hidrører derfra, at Skibet ved Rejsens Begyndelse ikke var sødygtigt eller tilbørlig udrustet og bemanded, forsynet med de fornødne Skibsdokumenter eller forsvarlig lastet, eller derfra, at Tredjemand for Skade, der er ham tilføjet ved Skipperens eller Mandskabets Fejl eller Forsømmelse i Tjenesten, holder sig til den for-

- sikrede Genstand, dog med Undtagelse af Erstatning for Skade ved Sammenstød.
2. Ved Forsikring af Skib, naar Skaden paa Skib eller Tilbehør alene er en Følge af Slid, Alder, Raaddenskab eller Ormstik eller deraf, at den beskadigede Del ikke ved Rejsens Begyndelse var i forsvarlig Stand.
 3. Ved Forsikring af Fragt, Ladning eller Handelsfordel paa Ladning, naar Skaden hidrører fra Mangler ved Godsets Indpakning eller fra saadan Beskaffenhed ved Godset, som nævnes i § 142; dog tilsvare Forsikreren ogsaa den sidstnævnte Skade, dersom Rejsen er bleven forhalet usædvanlig længe ved Ulykkeshændelse, som hører under Forsikreren's Risiko, medmindre det maa antages, at Skaden ikke er en Følge af Opholdet.
 4. Ved Forsikring af Ladning eller af Handelsfordel paa Ladning eller af Fragtforskud, som ikke skal tilbagebetales i Ulykkestilfælde, naar Skaden maa tilregnes Aflader eller Ladningsmodtager i hans Egenskab som saadan.

§ 250. Er almindeligt Havari opgjort paa behørigt Sted i Overensstemmelse med der gældende Lov, har Forsikreren i Henhold til Fordelingen at tilsvare saavel det Havaribidrag, der falder paa den forsikrede Genstand, som de Bidrag til Erstatning af Skade paa den forsikrede Genstand, der paahvile andre Deltagere i Havariet, men som bevislig ikke have kunnet erholdes hos de bidragpligtige. Denne Forpligtelse gælder, uanset om den forsikrede Genstand i Havarifordelingen er ansat til højere Beløb end Forsikringsværdien.

Har Fordeling af Havariet ikke fundet Sted, og den forsikrede ikke selv er Skyld deri, kan han fordre Erstatning for hele Skaden efter Forsikringskontraktens Indhold.

§ 251. Er Havariet opgjort paa rette Sted og af nogen, som der har offentlig Bemyndigelse til at udføre saadanne Forretninger, kan Forsikreren ikke overfor

den forsikrede paaberaabe sig, at en anden ved Dis-pachen er bleven begunstiget til Skade for den forsikrede i Strid med Loven paa det Sted, hvor Havariet er opgjort, saafremt ikke den forsikrede selv har været Skyld i, at hans Ret ikke tilbørlig er varetaget. Den forsikrede er dog pligtig at overdrage Forsikreren sin Fordring paa de saaledes begunstigede.

§ 252. Udgifter og Opofrelser, som i god Tro ere gjorte for at afvende Fare, hvorfor Forsikreren er ansvarlig, eller efter indtruffen Skade for at bjerge og bevare forsikret Genstand og afværge større Skade, er Forsikreren forpligtet til at erstatte, selv om de ikke kunne henregnes til almindeligt Havari, og ligesaa Omkostninger, der medgaa til at faa Forsikrerens Ansvar bestemt i Tilfælde som nævnt.

§ 253. Indtræffer Havari flere Gange i den Tid, Forsikrerens Risiko varer, har han at erstatte Skaden, selv om Erstatningssummerne tilsammen overstige Forsikringssummen. De i § 252 omhandlede Udgifter blive ogsaa fuldt ud at erstatte, selv om Forsikringssummen derved overskrides.

§ 254. Forandres den ved Forsikringens Afslutning opgivne Rejse, inden Forsikrerens Risiko er begyndt, bortfalder ved Forsikring af Skib eller af Fragt for Rederens Regning al Forpligtelse for Forsikreren; ved Forsikring af Fragt for andens Regning eller af andre Genstande end Skib og Fragt vedbliver Forsikringen at være gældende, naar Rejsen er bleven forandret uden den forsikredes Samtykke.

Udsættes forsikret Gods, forinden Forsikrerens Risiko er begyndt, for Fare med et andet Skib end det ved Forsikringen opgivne, bliver Forsikreren fri for sin Forpligtelse.

§ 255. Forandres Rejsen, eller forøges eller forandres paa anden Maade den Fare, mod hvilken der er forsikret, efter at Forsikrerens Risiko er begyndt, er denne fri for Ansvar for enhver Ulykke, der finder

Sted efter Forandringen, medmindre denne er sket uden den forsikredes Samtykke eller i Nødstilfælde, foranlediget ved en Fare, for hvilken Forsikreren er ansvarlig, eller den er sket for at redde Menneskeliv.

Fjerde Afsnit.

Om Skaden og dens Betaling.

§ 256. Den forsikrede har Ret til Erstatning for Totalskade:

- 1) ved Forsikring af Skib eller Gods, naar Skibet eller Godset er gaaet helt til Grunde eller prisdømmes eller saaledes beskadiges, at det maa anses for ødelagt i Væsen og Brugbarhed;
- 2) ved Forsikring af Fragt, naar Fragten helt er tabt;
- 3) ved Forsikring af Handelsfordel eller Provision, naar Varerne ikke komme frem til Bestemmelsesstedet;
- 4) ved Forsikring af Havari- eller Bodmeripenge, naar Søpantet, som hæfter for dem, er gaaet helt tabt eller intet yder til deres Dækning.

§ 257. I Tilfælde af Totalskade har Forsikreren at udbetale den hele Forsikringssum, dog med Afkortning af, hvad der bespares paa Udgifter, som ere indbefattede under Forsikringen, og med Ret for Forsikreren til at overtage, hvad der maatte bjerges. Er Genstanden kun forsikret for en Del af sin Værdi, beregnes Afkortningen efter Forholdet mellem Forsikringssummen og hele Forsikringsværdien, og Forsikreren faar Andel i det bjergede efter samme Forhold.

Naar forsikret Skib lider Skade og ved lovlige Besigtigelse erklæres for uistandsætteligt, er den forsikrede berettiget til at fordrø Erstatning som for Totalskade mod at afstaa Skibet til Forsikreren.

§ 258. Naar der har manglet Efterretning om et Skib i tre Gange saa lang Tid, som der gennemsnitlig medgaar til et Sejlskibs Rejse fra det Sted, fra hvilket den sidste Efterretning havdes om Skibet, til Bestem-

melsesstedet, dog mindst 3 Maaneder, anses Skibet for tabt, og den forsikrede kan mod at afstaa sin Ret til den forsikrede Genstand fordre Erstatning for Totalskade.

§ 259. Naar Skib eller Gods belægges med Embargo eller paa anden Maade tilbageholdes ved nogen Foranstaltning af offentlig Myndighed eller tages af Sørøvere, eller naar forsikret Skib forlades af Besætningen, kan den forsikrede fordre Erstatning som for Totalskade mod at afstaa sin Ret til den forsikrede Genstand, saafremt Skib eller Ladning ikke igen er bleven frigivet eller kommet i den forsikredes Raadighed;

inden 6 Maaneder, hvis den nævnte Begivenhed har fundet Sted i europæiske Farvande, eller i en inden for Europa liggende Del af Middelhavet, det sorte eller det asovske Hav;

inden 9 Maaneder, hvis den har fundet Sted i andre Farvande paa denne Side af det gode Haabs Forbjerg eller Kap Horn, og

inden 12 Maaneder, hvis den har fundet Sted i Farvande paa den anden Side af det gode Haabs Forbjerg eller Kap Horn.

De nævnte Tidsrum regnes fra den Dag, da Underretning om Ulykken er meddelt Forsikreren af den forsikrede.

§ 260. Vil den forsikrede afstaa den forsikrede Genstand, skal han underrette Forsikreren derom, i det i § 257, sidste Stykke, omhandlede Tilfælde inden 1 Maaned, efter at han er bleven bekendt med Besigtigelsens Udfald, og i de i §§ 258 og 259 omhandlede Tilfælde inden 6 Maaneder efter Udløbet af den i disse Paragraffer for hvert enkelt Tilfælde fastsatte Tidsfrist.

§ 261. Er den i foregaaende Paragraf nævnte Frist udløben, uden at den forsikrede har benyttet sin Ret til at afstaa den forsikrede Genstand, ophører i de Til-

fælde, der omhandles i § 257, 2det Stykke, og i § 259, hans Berettigelse dertil.

I det i § 258 omhandlede Tilfælde kan han, selv efter Afstaaelsesfristens Udløb, fordre Erstatning som for Totalskade, men hvis den forsikrede Genstand senere kommer til Stede, har han paa Forsikrerens Forlangende at tilbagebetale Forsikringssummen med $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig Rente, mod at Forsikreren opgiver Retten til den forsikrede Genstand og erstatter den under Forsikringen hørende Skade, som Genstanden maatte have lidt.

§ 262. Afstaaelse af forsikret Genstand skal være ubetinget og uigenkaldelig, hvorhos den maa omfatte hele den forsikrede Genstand eller den Del deraf, som paa den Tid, Ulykken indtraf, var udsat for Fare.

Er Genstanden kun forsikret for en Del af sin Værdi, er den forsikrede kun forpligtet til at afstaa en saa stor Del deraf, som Forsikringssummen udgør af den hele Forsikringsværdi.

§ 263. Naar Forsikringsgodtgørelsen udbetales, kan Forsikreren fordre, at den forsikrede skriftlig overdrager ham de Rettigheder, der som Følge af Afstaaelsen skulle overføres paa Forsikreren, samt at erholde alle den afstaaede Genstand vedkommende Dokumenter, hvoraf den forsikrede er i Besiddelse.

§ 264. Enhver Fordring ifølge Forsikringskontrakt har tabt sin Retskraft, naar den ikke er gjort gældende ved Søgmaal inden 5 Aar, efter at den er opstaaet.

Femte Afsnit.

Om Tilbagebetaling af Præmie (Ristorno).

§ 265. Naar en forsikret Genstand ikke udsættes for nogen Fare, der falder under Forsikrerens Ansvar, kan den forsikrede fordre, at Forsikringen hæves, og at Præmien tilbagebetales (Ristorno); dog er Forsikreren berettiget til en Godtgørelse, der i Mangel af anden Overenskomst sættes til $\frac{1}{4}$ pCt. af Forsikringssummen,

men til det halve af den betingede Præmie, hvis denne er mindre end $\frac{1}{2}$ pCt.

§ 266. Naar en Forsikring paa Grund af manglende Interesse, Overforsikring, dobbelt Forsikring, urigtige eller manglende Angivelser eller af anden lignende Aarsag bliver helt eller delvis ugyldig, men den, der har tegnet Forsikringen, og i Tilfælde af Forsikring for fremmed Regning tillige den forsikrede paa den Tid, da han gav Bemyndigelse til Forsikringens Afslutning, har været i god Tro med Hensyn til den Omstændighed, som bevirker Forsikringens Ugyldighed, kan Ristorno af Præmien forlanges mod det ovenfor bestemte Afdrag, dog at Begæring herom fremsættes, forinden Genstanden udsættes for Fare.

ELLEVTE KAPITEL.

Om Søpanteret og Søfordringers Prækription.

§ 267. Fordringer, for hvilke Kreditor efter Bestemmelserne i nærværende Kapitel har Søpanteret (Søfordringer), ere fortrinsberettigede til Fyldestgørelse af Pantet efter de offentlige Afgifter, hvorfor Pantet hæfter, men fremfor al anden Gæld.

§ 268. Søpanteret i Skib og Fragt tilkommer følgende Fordringer:

- 1) Lodspenge, Bjærgeløn og Udgifter i Anledning af Skibs Befrielse fra Fjenden;
- 2) Skipperens og Mandskabets Fordringer paa Hyre og anden Godtgørelse, hvorpaa de for Tjeneste paa Skibet have lovligt Krav;
- 3) Fordringer paa Bidrag til almindeligt Havari saavel som Omkostninger, der blive at fordele efter lignende Regler (§§ 161, 2det Stykke, og 218, 2det Stykke), Bodmerifordringer, saa og Ladningsejeres Fordringer for Gods, der er blevet solgt til Skibets Behov under Rejsen;
- 4) Fordringer, der grunde sig paa Forpligtelser, som Skipperen i denne sin Egenskab har indgaaet,

eller paa Misligholdelse af Kontrakt, som Rederen selv eller ved Fuldmægtig har afsluttet, og hvis Opfyldelse hørte til Skipperens Pligter, jfr. § 7, saa og Fordringer paa Erstatning for Skade, som er forvoldt ved Fejl eller Forsømmelse i Tjenesten af nogen om Bord, jfr. § 8; Skipperens Fordring for, hvad han selv har udlagt eller paataget sig at tilsvare til Bestridelse af Udgifter for Skibet.

Søpanteret i Skib omfatter ogsaa Skibets Tilbehør, hvortil ikke regnes Proviant, Brændsel, Kul eller andre Maskinformødenheder; Søpanteret i Fragt omfatter Bruttofragten for den Rejse, hvorfra Fordringen hidrører. Søpanteret for Bodmerifordring omfatter Skib eller Fragt eller bægge Dele efter Bodmeribrevets Indhold, jfr. § 175.

§ 269. De i § 268 opregnede Søfordringer blive at fyldestgøre i den Nummerfølge, i hvilken de der ere nævnte, for saa vidt de alle ere opstaaede under samme Rejse. Fordringer under samme Nummer have indbyrdes lige Ret, dog saaledes, at naar Fordringer under 1 og 3 ikke ere opstaaede ved samme Nødtilfælde, gaar den yngre foran den ældre.

Af Fordringer fra forskellige Rejser har den, der hidrører fra en senere, Fortrinet for enhver, der hidrører fra en tidligere; dog beholde Skipper og Mandskab den dem tillagte Fortrinsret i Skibet for saa meget af deres tilgodehavende efter sidste Hyrekontrakt, som udgør Hyre for højst de sidste 12 Maaneder, selv om Skibet i den Tid har gjort flere Rejser.

§ 270. Er Skib tabt eller beskadiget, eller er Fragt helt eller delvis tabt, under saadanne Omstændigheder, at der tilkommer Rederen Erstatning hos en skadegørende eller ifølge Reglerne om almindeligt Havari, har den Fordringshaver, som har Søpanteret i Skibet eller Fragten, samme Ret i Erstatningsbeløbet. Derimod hæfter den Erstatning, som en Forsikringsgiver har at udrede for Skib eller Fragt, ikke i det forsikrede Pants Sted.

§ 271. Naar Skibet sælges ved Tvangsauktion, bortfalder Søpanteretten i Skibet, men Fordringshaveren har da i Stedet derfor Panteret i Købesummen, saa længe den ikke er udbetalt. Det samme gælder, naar Skibet sælges efter paa behørig Maade at være erklæret for uistandsætteligt. Overgaar ellers Ejendomsretten over Skibet ved frivillig Afhændelse til en anden, hæfter det fremdeles for de Fordringer, som nævnes i § 268.

§ 272. Bortfalder Søpanteret derved, at Erstatningsbeløb, Købesum eller Fragt, som hæfter for Søfordring, indbetales til Rederen, bliver denne, for saa vidt han ikke allerede er personlig forpligtet, ansvarlig for Fordringen, saa langt det oppebaarne Beløb rækker. Paa samme Maade er han ansvarlig for gangbar Fragt af Gods, der er afladet for hans egen Regning.

Indbetales de ovennævnte Beløb i Rederens Konkursbo, anvendes de til Dækning af de Fordringshavere, som havde Søpanteret i dem.

§ 273. Overgaar Skib ved frivillig Overdragelse til udenlandsk Ejer, uden at de Søfordringer, for hvilke det hæfter, forinden ere blevne fyldestgjorte, bliver den forrige Ejer personlig ansvarlig for deres Betaling, selv om han forinden kun hæftede med Skib og Fragt. Godtgør han, at Skibet paa den Tid, Overdragelsen fandt Sted, var utilstrækkeligt til Fordringens Fyldestgørelse, gaar hans Ansvar dog ikke ud over Skibets Værdi.

§ 274. Har Rederen til Dækning af Søfordring udbetalt alt, hvad han ifølge §§ 272 og 273 var skyldig at erlægge, og det senere viser sig, at anden Fordringshaver var bedre berettiget, er Rederen ikke pligtig at betale noget yderligere, saafremt han, da Udbetalingen fandt Sted, ikke havde Kundskab om dennes Krav. Dette gælder dog ikke, hvor Udbetalingen er sket til Dækning af Fordringer, for hvilke Rederen hæftede personlig.

Den Fordringshaver, som saaledes har oppebaaret, hvad der rettelig tilkom en anden, svarer for dennes Fordring med det oppebaarne Beløb, for saa vidt han havde Kundskab om den, da han modtog Betalingen.

§ 275. At et Skib af Ejeren er overladt til en anden til Brug i Søfart for egen Regning, har ingen Indfyldelse paa Søpanthaveres Ret efter dette Kapitel til at holde sig til Skibet.

§ 276. Søpanteret i Ladningen haves for følgende Fordringer:

- 1) Bjergeløn og Udgifter i Anledning af Ladningens Befrielse fra Fjenden;
- 2) Fordringer paa Bidrag af Ladningen til almindeligt Havari eller til Omkostninger, som skulle fordeles efter lignende Regler (§§ 161, 2det Stykke, og 218, 2det Stykke); Bodmerilaan og Ladningsejeres Fordringer for Gods, der er blevet solgt til Bedste for andre Ladningsejere;
- 3) Fordringer, der grunde sig paa Forpligtelser, som Skipperen i denne sin Egenskab har indgaaet for Ladningsejerens Regning, og Skipperens Fordringer for, hvad han selv har udlagt eller paataget sig at tilsvare til Bestridelse af Udgifter for Ladningen;
- 4) Fordringer for Fragt samt Erstatning for Overliggedage og yderligere Ophold ved Lastning eller Losning.

Fordringerne blive at fyldestgøre i den Nummerfølge, i hvilken de ovenfor ere anførte. Indenfor hvert Nummer ere de lige berettigede, de under Nr. 1 og 2 dog kun for saa vidt de hidrøre fra samme Nødstilfælde; ellers gaar yngre Fordring foran ældre.

§ 277. Søpanteret i Ladning bortfalder, naar Godset er udleveret til Befragter eller Ladningsmodtager. Det samme gælder, naar Godset er solgt ved Tvangsauktion eller af Skipperen under Rejsen til Skibets eller Ladningens Behov, men Fordringshaveren har i

Stedet derfor Panteret i Købesummen, saa længe den ikke er udbetalt.

§ 278. I Henseende til Søpanthavers Ret til at søge Betaling i Erstatningsbeløb, der skyldes for Skade eller Tab paa Ladningen, eller som tilkomme Ladningen ifølge Reglerne om almindeligt Havari, gælde lignende Regler som de, der ere givne i § 270 med Hensyn til Søpanteret i Skib. Erstatning, som skal udredes af Forsikringsgiver, hæfter heller ikke her i Pantets Sted.

§ 279. Har Ladningsejeren oppebaaret nogen Del af Købesum eller Erstatningsbeløb, hvori en Søpanthaver i Medfør af §§ 277 og 278 var berettiget til at søge Betaling, bliver Ladningsejeren personlig ansvarlig for Søfordringen efter de samme Regler, som i §§ 272 og 274 ere givne for Rederens Vedkommende.

Ligeledes finder Bestemmelsen i § 272, 2det Stykke, tilsvarende Anvendelse, naar Beløbene ere indbetalte i Ladningsejerens Konkursbo.

§ 280. Lader Skipperen Gods, hvorpaa der hæfter Søfordring, udlevere uden Fordringshaverens Samtykke, bliver saavel Skipperen som Modtageren, saafremt denne paa den Tid, Udleveringen fandt Sted, var vidende om Hæftelsen, ansvarlig for Søfordringens Betaling. Godtgøres det, at Ladningen ved Udleveringen ikke var tilstrækkelig til Fordringens Fyldestgørelse, gaar Ansaret dog ikke ud over Ladningens Værdi.

§ 281. Har en Fordringshaver Søpanteret i flere Panter, kan han holde sig til ethvert af dem for sin hele Fordring.

Har han søgt Fyldestgørelse i et af dem for et større Beløb, end der forholdsvis faldt paa samme, kan baade den Ejer, som derved lider Tab, og den Søpanthaver, hvis Pant derved bliver utilstrækkeligt til hans Fyldestgørelse, holde sig til de øvrige Panter med samme Ret, som tilkom den Fordringshaver, der har søgt Fyldestgørelse i det paagældende Pant, for saa

stort Beløb, som hans Ejendom eller hans Pant har maattet udrede for meget.

Tilhøre Panterne den samme Ejer, har den Fordringshaver, som har særlig Søpanteret i et Pant, hvori Fyldestgørelse er søgt, fremdeles Ret til at holde sig til de andre Panter for hele det Beløb, hvorfor han ikke kan opnaa Dækning af sit Pant paa Grund af den deri søgte Fyldestgørelse; men, for saa vidt denne ikke gaar ud over, hvad der forholdsvis faldt paa hans Pant, staar han tilbage for dem, der maatte have Sikkerhedsret i de paagældende Værdier.

§ 282. Søgmaal til Fyldestgørelse af Søfordring, hvorfor der haves Søpanteret i Skib eller Fragt, kan efter Kreditors Valg anlægges mod Reder eller mod Skipper. Har anden Kreditor end Reder eller Skipper Søpanteret i Gods, kan Søgmaal anlægges mod Skipperen.

§ 283. Fordringer, for hvilke Kreditor efter denne Lov alene kan holde sig til de Genstande, hvori han har Søpanteret, fortages, naar de ikke gøres gældende ved Søgmaal inden efternævnte Tidsfrister:

- for Bidrag til almindeligt Havari og til Omkostninger, der skulle fordeles efter lignende Regler (jfr. §§ 161, 2det Stykke, og 218, 2det Stykke), inden et Aar fra Dispatchens Datum;
- for Erstatningskrav for bortkommen eller beskadiget Ladning inden et Aar fra Godsets Losning;
- for alt andet Erstatningskrav inden 2 Aar efter, at Skaden fandt Sted;
- for alle andre Søfordringer inden et Aar fra deres Forfaldsdag.

Har Kreditor for nogen af de ovenfor nævnte Fordringer tillige Ret til at holde sig til Reder, Ladnings-ejer eller andre personlig, kommer paa denne hans Ret Lovens almindelige Præskriptionsregler til Anvendelse.

§ 284. Den Skipper og Mandskab efter § 268 Nr. 2 tilkommende Søpanteret bortfalder, naar Fordringen

ikke gøres gældende ved Søgmaal inden et Aar fra den Dag, da deres Tjeneste ophørte. Har Kreditor ellers efter denne Lov Søpanteret i Skib, Fragt eller Ladning for nogen Fordring, for hvilken Skyldneren hæfter personlig, bortfalder Søpanteretten efter de i § 283 bestemte Terminer.

TOLVTE KAPITEL.

Om Forseelser i Tjenesten af Skipper og Mandskab m. v.

§ 285. Tager en Skipper nogen i Tjeneste, som ham vitterligt allerede er forhyret til Tjeneste paa andet Skib, straffes han med Bøder fra 10 til 200 Kr.

§ 286. Har Skipperen ikke om Bord et Eksemplar af denne Lov og af de i § 27 ommeldte Reglementer og Forskrifter, straffes han med Bøder fra 5 til 100 Kr.

Samme Straf kommer til Anvendelse, naar Skipperen gør sig skyldig i Overtrædelse af de ham efter §§ 71 og 72 paahvilende Pligter.

§ 287. Forsømmer Skipper, Styrmand eller Maskinmester, hvad der ifølge §§ 36—39 og 43, jfr. §§ 79 og 80, paaligger ham i Henseende til Skibsdagbogens Førelse, Bevaring og Forevisning, straffes han med Bøder fra 10 til 500 Kr.

Har Skipper, Styrmand eller Maskinmester ført falsk Skibsdagbog, eller med Forsæt tilintetgjort, understukket eller ulæseliggjort den, straffes han, for saa vidt ikke større Straf maatte være forskyldt, med Fængsel paa Vand og Brød eller Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar.

§ 288. Undlader Skipperen i de i § 40 omhandlede Tilfælde at gøre den der foreskrevne Anmeldelse, bliver han at anse med Bøder fra 10 til 500 Kr.

§ 289. Misbruger Skipperen den ham efter § 47, 2det Stykke, eller ifølge § 101 tilkommende Myndighed, eller tildeler han nogen Sømand Straf uden lovlig Grund

eller uden Iagttagelse af den i § 103 foreskrevne Fremgangsmaade eller strængere Straf end i § 102 hjemlet, bliver han at anse med Bøder eller Fængsel, for saa vidt Gerningen ikke efter almindelige Strafferegler medfører større Straf.

Forholder Skipperen Mandskabet dets lovlige Kost, eller behandler han det med unødigt Haardhed, straffes han med Bøder fra 10 til 500 Kr., for saa vidt Gerningen ikke efter almindelige Strafferegler medfører strængere Straf.

§ 290. Paafører Skipperen Reder, Ladningsejer, Forsikringsgiver eller andre, for hvis Tarv det efter denne Lov paaligger ham at drage Omsorg, Skade ved Smugleri eller andet lovstridigt Forhold, bliver han at straffe med Bøder eller Fængsel, for saa vidt Gerningen ikke efter almindelige Strafferegler medfører større Straf.

Medtager Skipperen uden Reders Samtykke Gods, som udsætter Skib eller Ladning for Fare eller Risiko, anses han ligeledes med Bøder, fra 50 til 500 Kr., eller med Fængsel.

§ 291. Forlader Skipperen Skibet uden betimelig og paa rette Maade at have opsagt sin Tjeneste, straffes han med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder. Forlader han Skibet, naar dette er i Havsnød, uden at iagttage, hvad der er foreskrevet i § 43, eller under saadanne Omstændigheder, at det derved udsættes for øjensynlig Fare, kan Straffen stige til Forbedringshusarbejde.

§ 292. Gaar en Skipper, uden at særlige Omstændigheder nøde ham dertil, til Søs med et Skib, der har saadanne Mangler paa Skrog, Maskine eller Udrustning, eller som er saa haardt eller utilbørlig lastet eller saa svagt bemandedt, at han maatte kunne indse, at Rejsen er forbunden med aabenbar Livsfare for de om Bord værende, straffes han med Fængsel eller Bøder, for saa vidt hans Forhold ikke efter almindelige Strafferegler medfører større Straf.

Tilsidesætter Skipperen ellers de Pligter, som paa-hviler ham i Medfør af § 26, straffes han med Bøder fra 10 til 500 Kr.

De ovenfor fastsatte Straffe komme ogsaa til Anvendelse paa Redere eller andre, som paa disses Vegne tage Bestemmelse om Skibets Afgang, naar de ere ansvarlige eller medansvarlige for saadan Forbrydelse eller Forseelse.

§ 293. Har Skipperen ved slet Sømandskab, Drukkenskab eller anden Pligtforsømmelse forvoldt Søskade, straffes han, for saa vidt hans Forhold ikke efter sin Beskaffenhed maatte medføre større Straf, med Fængsel eller Bøder.

§ 294. Forsømmer Skipperen at gøre, hvad der paaligger ham efter § 223 i Tilfælde af Sammenstød, straffes han med Fængsel eller Bøder, ikke under 100 Kroner.

§ 295. Vægrer Skipperen sig uden lovlig Forhindring ved i de Tilfælde, som omhandles i § 34, om Bord i Skibet at medtage Søfolk, straffes han med Bøder fra 30 til 500 Kroner.

§ 296. En Skipper, der har paadraget sig Ansvar efter §§ 287, 2det Stykke, 289 under særdeles skærpene Omstændigheder, 291, 2det Punktum, 292, 1ste Stykke, eller 293, kan derhos ved Dommen erklæres uværdig til at føre Skib. Virkningen af en saadan Dom standses ikke ved dennes Appel, men den kan, for saa vidt Forholdet henhører under § 293, efter Sagens Genoptagelse ophæves ved en ny Dom efter Forløbet af i det mindste et Aar, naar den paagældende tilvejebringer Oplysninger, der tale for, at Retten til at føre Skib igen kan betros ham.

§ 297. Undlader nogen af Mandskabet at indfinde sig i Tjenesten til den bestemte Tid, straffes han med Bøder fra 5 til 200 Kroner. Med samme Straf anses den, som forhyrer sig til Tjeneste paa et Skib for en

Tid, hvori han paa Grund af en ældre Hyrekontrakt er forpligtet til at gøre Tjeneste paa et andet Skib.

§ 298. Rømmer nogen af Mandskabet, straffes han med simpelt Fængsel fra 14 Dage til 3 Maaneder. Rømme flere af Mandskabet i Forening eller efter foregaaende Aftale, bliver efter Omstændighederne længere Tids simpelt Fængsel eller Fængsel paa Vand og Brød at anvende.

Rømmer hele Mandskabet eller den største Del af samme, eller sker Rømning under saadanne Omstændigheder, at Rømningsmændene maatte kunne indse, at Skibet derved udsættes for Fare, kan Straffen endog stige til de højere Grader af Fængsel paa Vand og Brød eller til Forbedringshusarbejde i 1 Aar.

Vender en Rømningsmand frivillig tilbage før Skibets Afgang fra det Sted, hvor Rømningen skete, kan Straffen for ham under iøvrigt formildende Omstændigheder nedsættes til Bøder fra 10 til 400 Kroner.

§ 299. Den, som rømmer med Hyre, straffes som for Bedrageri, hvad enten han havde tiltraadt sin Tjeneste i Skibet eller ikke, medmindre det efter Omstændighederne maa antages, at han ikke har haft til Hensigt at tilegne sig det oppebaarne, men endnu ikke fortjente Hyrebeløb.

§ 300. Den Sømand, som er fraværende ved Skibets Afgang, eller som uden Tilladelse eller ud over given Tilladelse udebliver mere end 24 Timer, anses som Rømningsmand, naar det ikke efter Omstændighederne maa antages, at han ikke har haft til Hensigt at unddrage sig sin Tjeneste.

§ 301. Forlader nogen af Mandskabet Skibet, naar det er stedt i Fare, uden at iagttage, hvad der er forskrevet i § 78, 2det Stykke, eller hvad der ellers paaligger ham som god Sømand, straffes han med Bøder eller simpelt Fængsel.

§ 302. Have Søfolk i Henhold til § 87 begært Besigtigelse af Skibet, og det ved denne findes, at

Angivelsen om Skibets Usødygtighed savner al rimelig Grund, straffes de med Bøder fra 50 til 500 Kroner eller med Fængsel.

303. Sætter en Sømand sig op imod Skipperen eller den, som i hans Sted fører Befalingen, eller nægter ham Lydighed, uden dog at gøre sig skyldig i Vold eller Trussel om saadan, straffes han med Bøder fra 10 til 500 Kroner, simpelt Fængsel eller under skærpene Omstændigheder Fængsel paa Vand og Brød.

Er det, efter at Skibet er indkommet i Havn eller fortøjet paa sikker Ankerplads, at en Sømand har nægtet Skipperen eller den, der i hans Sted fører Befalingen, Lydighed, og det findes, at Anledningen dertil har været den, at Skipperen eller den, der i hans Sted fører Befalingen, har villet formene ham at forlade Skibet for hos rette Myndighed at føre Klage over Skipperens Forhold eller over Skibets Tilstand, kan Straffen under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.

§ **304.** Overfalder nogen af Mandskabet, om Bord eller i Land, Skipperen med Vold eller Trussel om Vold, straffes han, for saa vidt Gerningen ikke efter sin Beskaffenhed maatte medføre større Straf, med Fængsel eller under formildende Omstændigheder, navnlig naar Skipperen ved utilbørligt Forhold selv har givet Anledning til Overfaldet, med Bøder.

Sker saadant Overfald paa Skipperen eller anden Befalingsmand i Tjenesten, eller for at tvinge ham til at foretage eller hindre ham i Udførelsen af nogen hans Tjeneste vedkommende Handling, eller i Anledning af en saadan, anses den skyldige, for saa vidt Gerningen ikke efter sin Beskaffenhed medfører større Straf, med Strafarbejde indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel.

§ **305.** Gør Mandskabet, eller nogen Del deraf, Mytteri for at bemægtige sig Skibets Førelse eller

tvinge Skipperen eller den, som i hans Sted fører Befalingen, til at foretage eller undlade visse Foranstaltninger eller for i Forening at gøre voldsom Modstand imod nogen af Skipperen eller den, der i hans Sted fører Befalingen, i Tjenesten truffen Bestemmelse, men Deltagerne i saadant Mytteri, af egen Drift eller efter Opfordring, vende tilbage til Lydighed og Orden, uden at Vold paa Person eller Gods er bleven forøvet, straffes Anstifterne eller Anførerne med Fængsel eller med Forbedringshusarbejde indtil 1 Aar, hvorimod de øvrige ikke blive at straffe.

Vende Deltagerne i Mytteriet ikke saaledes tilbage til Lydighed og Orden, men vise Trods imod Skipperens eller den i hans Sted trædende Befalingsmands Befalinger, straffes Anstifterne eller Anførerne, naar ingen Vold er forøvet, med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar, og de øvrige Deltagere med Fængsel. Har Sammenrottelsen fundet Sted under Forhold som i § 303, 2det Stykke, ommeldt, kan Straffen nedsættes, dog ikke under Fængsel for Anstifterne.

Øves Vold mod Person eller Gods, straffes Anstifterne eller Anførerne, for saa vidt Gerningen efter sin Beskaffenhed ikke medfører større Straf, med Straf-arbejde indtil 6 Aar og de øvrige Deltagere i Mytteriet med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Straf-arbejde indtil 3 Aar.

§ 306. Sømand, der ved Skødesløshed, Uforsigtighed eller Forsømmelse i Tjenesten foranlediger Søulykke, straffes som i § 293 for Skipperen bestemt. Er den skyldige Styrmand eller Maskinmester, kan han tillige ved Dommen, med samme Virkning som i § 296 foreskrevet, erklæres for uskikket og uberettiget til at gøre Tjeneste som saadan.

§ 307. Medtager nogen af Mandskabet uden Skipperens Vidende Gods, som udsætter Skib eller

Ladning for Fare eller Risiko, straffes han med Bøder fra 10 til 200 Kr. eller med Fængsel.

§ 308. Har Sømand paa anden Maade end ovenfor anført gjort sig skyldig i Forseelse i Tjenesten eller forbrudt sig mod god Orden og Skik, straffes han med Bøder fra 5 til 200 Kr.

§ 309. Er en Sømand, som har gjort sig skyldig i en Forseelse, anset med Straf derfor efter § 102, skal Retten, naar derom rejses Sag, tage skelligt Hensyn hertil ved Bestemmelsen af Strafansvaret, og Straffen kan i saadant Fald nedsættes under den ellers for Gerningen foreskrevne Straf eller endog aldeles bortfalde.

§ 310. Bestemmelserne i §§ 285—296 komme ogsaa til Anvendelse paa den, der i Skipperens Forfald er traadt i hans Sted.

§ 311. De Forseelser, som omhandles i §§ 285, 289, 1ste Stykke, 290, 291 1ste Pkt., 297, 298, 301, 302, 303, 307 og 308, forfølges ikke af det offentlige, medmindre det begæres af den forurettede, Skipper eller Reder. Sager, i hvilke Straffen ikke kan overskride Bøder, saa og Sager efter Paragrafferne 291, 1ste Pkt., 298 og 302, behandles som offentlige Politisager, dog at der, for saa vidt der efter § 298 bliver Spørgsmaal om Idømmelse af Forbedringshusarbejde eller af Fængsel paa Vand og Brød, bør beskikkes den tiltalte en Forsvarer, naar han paa Forespørgsel erklærer, at han ønsker en saadan.

I Kjøbenhavn høre alle Sager efter dette Kapitel med Undtagelse af §§ 304—305 under Sø- og Handelsretten og uden for Kjøbenhavn under Søretterne.

§ 312. Bøder, som idømmes i Medfør af Bestemmelserne i dette Kapitel, tilfalde Statskassen og blive i Mangel af Betaling at afsone efter de almindelige Regler om Bøders Afsoning uden for kriminelle Sager.

Hvor der i dette Kapitel foreskrives Straf af Fængsel, kommer Bestemmelsen i almindelig borgerlig Straffelovs § 25 til Anvendelse.

TRETTENDE KAPITEL.

Om Lovens Omraade og Ikrafttræden samt ældre Lovbestemmelers Ophævelse.

§ 313. Hvor der i nærværende Lov nævnes Riget, forstaas derved Kongeriget, derunder ikke indbefattet Grønland, Island eller de vestindiske Kolonier.

I Lighed hermed forstaas Ordene Indland, indenlandsk og Danmark i Modsætning til Udland, Udlænding, udenlandsk, udenrigsk, fremmed og lign.

§ 314. Med Undtagelse af Bestemmelserne i §§ 2, 3 og 5 samt § 10, 1ste Stykkes 2det Punktum, der først faa Virkning samtidig med den i § 2 omtalte ny Skibsregistreringslov, træder nærværende Lov, hvori der ved kongelig Anordning for Færøernes Vedkommende kan gøres de Lempelser, som ifølge de stedlige Forhold maatte anses fornødne, i Kraft den 1ste Januar 1893.

§ 315. Fra samme Tidspunkt ophæves Danske Lov 4de Bog, 1ste til 7de Kapitel, Forordning 18de April 1787, Forordning om Skibsfolks Fortrinsret m. m. 28de December 1792, Forordning om Respondentia-Breve 19de December 1794, Plakat 22de Januar 1828, Forordning 28de December 1836 og Reskript 21de Maj 1785 for Bornholm, for saa vidt angaar de i samme indeholdte Bestemmelser angaaende Bjærgelønnens Størrelse og Fastsættelse, Forordning 10de Januar 1840 med Undtagelse af de i §§ 2 og 5 indeholdte Betalingsregler, Plakat af 16de December s. A. indeholdende en Fortolkning af D. L. 4—5—1, Lov for Færøerne 22de November 1858, Lov om Disciplin i Handelsskibe 23de Februar 1866, Lov angaaende Forholdsregler for at

forhindre Paasejling m. v. 21de Juni 1867, Lov om Forhyring af Søfolk 12te Maj 1871, Lov om Dag- og Natsignaler og Forholdsregler i Tilfælde af Skibes Sammenstød 23de Marts 1888 § 2.

Endvidere træde fra nævnte Tidspunkt ud af Kraft alle ældre Lovbestemmelser, som ere i Strid med nærværende Lov.

SKIBSREGISTRERINGSLOV.

I. Registrerings-Pligten.

§ 1. Alle her i Riget hjemmehørende Skibe (Sølovens § 2, jfr. § 313), der ere maalte til en Brutto-Register-Tonnage af 20 Tons eller derover, med Undtagelse af Orlogsskibe og andre Staten tilhørende Skibe, der ikke benyttes som Fragt- eller Handelsskibe, skulle indføres i det nedenfor omhandlede offentlige Skibsregister. Forinden dette er sket, kan intet Skib af den nævnte Størrelse — jfr. dog § 5 — erholde Nationalitets-Certifikat med Ret til at sejle under det danske Flag, som er det ved Frd. 11. Juli 1748 § 1 anordnede almindelige danske Handelsflag, hvilket danske Handelsskibe, der ikke ere Regeringsskibe, alene maa føre som Nationalitets-Mærke.

For at et Skib skal kunne anses som hjemmehørende her i Riget og som Følge deraf indføres i Kongerigets Skibsregister, maa dets Ejer eller Ejere fyldestgøre de i Sølovens § 1 krævede Betingelser for at lade Skibet sejle under dansk Flag. Ejers det af Enkeltmand, maa denne derhos enten være bosat her i Riget eller have en her bosiddende, for Registreringsmyndighederne opgiven Fuldmægtig, der er bemyndiget til at handle paa hans Vegne over for disse; have flere Part i Skibet, maa i det mindste en af Parthaverne være bosiddende her eller paa den anførte Maade være repræsenteret ved en her bosiddende Fuldmægtig.

Har Rederiet valgt en bestyrende Reder, bør han i alle Tilfælde være bosat her i Riget (Sølovens § 10), og det samme gælder, hvis der er valgt en Bestyrelse

for Rederiet, om samtlige Bestyrelsesmedlemmer, hvad enten Rederiet er et Partrederi eller et Aktieselskab.

Endelig bør det for Skibet valgte Hjemsted være et Sted her i Riget (Sølovens § 4).

II. Registrerings-Myndighederne.

§ 2. Den øverste Ledelse af og Tilsynet med Udførelsen af de i denne Lov omhandlede Registrerings-Forretninger er i civilretlig Henseende underlagt Justitsministeriet, medens Skibsmaalings-Forretningerne vedblive at henhøre under Toldbestyrelsen, ligesom denne ogsaa har at varetage de den ved nærværende Lov eller dertil sig sluttende Anordninger paalagte Forretninger vedrørende Registreringen.

§ 3. Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet i Kjøbenhavn forestaas af en af Kongen udnævnt Chef, som lønnes med 4,800 Kr. aarlig, stigende hvert 5te Aar med 400 Kr. indtil 6,000 Kr. Under Chefen ansættes en Registrator og en Skibsmaaler, som begge udnævnes af Kongen og lønnes hver med 3,200 Kr. aarlig, stigende hvert 5te Aar med 250 Kr. indtil 4,200 Kr.

Til Lønning af det fornødne Kontorpersonale og til andre Udgifter ved Bureauet anslaaes en Sum af 10,000 Kr. aarlig. Om Forhøjelse af den kan træffes Bestemmelse ved Finanslovene. Det samme gælder om de forøgede Udgifter til Registreringskontorer, som de dem ved nærværende Lov paalagte Forretninger maatte nødvendiggøre.

De nærmere Regler for Forretningernes Besørgelse og Fordeling mellem Bureauets Medlemmer, Kontorpersonalets Antagelse m. v. fastsættes ved en af Justitsministeriet godkendt Forretningsorden.

§ 4. I Bureauet føres foruden den i § 9 nævnte Fortegnelse over uregistrerede Skibe følgende Bøger:

I) en Registrerings-Dagbog, i hvilken for hver Søgnedag føres Fortegnelse i Nummerfølge over alle de

inden Kontortidens Udløb til Bureauet indkomne Breve, som skulle registreres. Fortegnelsen afsluttes ved Kontortidens Udløb med Chefens eller Registrators Underskrift;

II) et Skibsregister (Sølovens § 2), i hvilket samtlige i Medfør af nærværende Lovs §§ 11—13 til Registrering anmeldte danske Skibe af den i § 1 angivne Størrelse indføres under de dem efter det til enhver Tid gældende Signalsystem tildelte Kendingsbogstaver, der tillige ere vedkommende Skibs Registreringsbogstaver og ere uforanderlige i hele den Tid, for hvilken Registreringen har Gyldighed. Registreringsbogstaverne skulle være anbragte paa Skibet paa den nedenfor i § 30 angivne Maade.

I Skibsregistret faar hvert deri indført Skib sin ved Anmeldelsernes Tidsfølge bestemte Side, paa hvilken der i særlige Afdelinger skal findes Oplysning om:

- 1) Skibets Registrerings-Bogstaver, Navn og Hjemsted samt Stedet, hvor, og Værftet, paa hvilket det er bygget.
- 2) Skibets Art, Takling og udførlig Beskrivelse af dets Bygningsmaade, saavel som dets Kendingsmaal (Længde, Brede og Dybde) og Register-Tonnage med Angivelse af den Maalingsmaade, hvorpaa den er udfunden.
- 3) Ejerens eller, hvis Skibet er i Sameje, hver enkelt Medejers Navn, Livsstilling, Hjemsted (efter Omstændighederne By eller Bopæl) og Adkomst; denne sidstes Udstedelsesdag og Dagen, paa hvilken den er bleven anmeldt til Registrering, samt Dagen, paa hvilken den er bleven registreret; endvidere det Forhold, hvori hver enkelt Medejer er lodtagen i Skibet. Have Medejerne valgt en Bestyrelse, eller ejes Skibet af et Aktieselskab, anføres Navne og Bopæle for Bestyrelsens Medlemmer; ligeledes anføres Selskabets Hjemsted, hvor Søgmaal imod det kan anlægges, saavel som Beliggenheden af dets Kontorlokale. Drives Rederiforretningen under et Forretningsnavn (Firma), anføres tillige dette.

- Hvor en bestyrende Reder er valgt, bliver ligeledes hans Navn og Bopæl at registrere (Sølovens § 10).
- 4) De over Skibet erhvervede Rettigheder og Raadighedsindskrænkninger, som i Medfør af §§ 46—49 og 52 skulle registreres, med Angivelse af de paa-gældende Breves Udstedelsesdage og den eller de Dage, paa hvilke de ere blevne henholdsvis anmeldte til Registrering og registrerede.
 - 5) En Henvisning til den Dag, paa hvilken Skibets Anmeldelse til Registrering er indført i Dagbogen, og det Nummer, hvorunder den er indført.
 - 6) Bemærkning om de Beslutninger, som Bureauet maatte have fattet angaaende Undladelse eller Udsættelse af Registreringen, samt de efterfølgende Beslutninger af Bureauet saavel som de det forkyndte Andragender om Ejendoms-Doms Erhvervelse, Stævninger og derpaa fulgte retlige Afgørelser, i Henhold til hvilke den nægtede eller udsatte Registrering er bleven fuldbyrdet, med Angivelse af Dagen, paa hvilken vedkommende Begivenheder ere foregaaede, og med Henvisning til den Protokol, i hvilken Beslutningerne findes indførte.
 - 7) Aarstallet og Dagen for Skibets Registrering.

III) En Skibs-, Skøde- og Pantebrev-Protokol, hvori samtlige de private eller offentlige Rets-handlinger, der gaa ud paa Stiftelse af Rettigheder i registrerede Skibe eller Andele i dem eller paa Raadighedsindskrænkninger af den i §§ 46—49 og 52 omtalte Art indskrives efter Tidsfølgen, i hvilken de ere blevne registrerede, med Henvisning til den Skibet vedrørende Side i Skibsregistret.

IV) Et Rederiregister, hvori findes opført samtlige danske Rederier, som eje registreringspligtige Skibe (§ 1), med Tilføjelse af de ovenfor under II. 3 nævnte Oplysninger og med Angivelse af de registreringspligtige Skibe, som hvert Rederi ejer, under Henvisning til hvert af disse Skibes Side i Skibsregistret.

De under I—IV nævnte Bøger autoriseres og deres nærmere Indretning godkendes af Justitsministeriet, som

ligeledes har at autorisere den Forhandlings- og Beslutningsprotokol, der bliver at føre i Bureauet, samt at fastsætte dets Kontortid, der bliver at bekendtgøre offentlig.

§ 5. Foruden at besørge de Registreringen og Skibsmaalingen vedkommende Forretninger, som ere eller maatte blive paalagte det, har Bureauet tillige efter de nedenfor givne Regler at udstede Nationalitets- og Registrerings- Certifikater for registrerede danske Skibe samt efter Omstændighederne ogsaa Nationalitetsbeviser for uregistrerede Skibe efter § 10, jfr. § 9.

Dog kunne de danske Konsuler udstede midlertidige Nationalitets-Certifikater for registreringspligtige Skibe efter de nedenfor i §§ 12 og 31, jfr. § 45, indeholdte Regler.

Endelig kan ogsaa Toldbestyrelsen, naar en Ejer paa Grund af særegne Omstændigheder maatte ønske, at et dansk Skib uden at have faaet meddelt Certifikat skal afgaa direkte fra en nærliggende fremmed Havn til en indenlandsk Havn eller fra en indenlandsk til en anden indenlandsk Havn, paa derom indgivet Andragende udstede et Pas eller en Tilladelse for Skibet, der for den paagældende Rejse har samme Gyldighed som et Nationalitets- og Registrerings-Certifikat.

§ 6. Riget inddeles i Registrerings-Distrikter, hvis Omraade fastsættes af Toldbestyrelsen med Justitsministeriets Samtykke.

Bureauet er tillige Registreringskontor for Københavns Distrikt. I det øvrige Land bestemmer Toldbestyrelsen med Justitsministeriets Samtykke de Toldkamre, som skulle være Distrikts-Registreringskontorer.

Distrikts-Registreringskontorerne skulle foruden at udføre de dem i Henseende til Skibsmaalingen paahvilende Forretninger og føre den i § 9 nævnte Fortegnelse over uregistrerede Skibe i Distriktet samt udfærdige Maalebrevne for dem, hvis Form bestemmes af Toldbestyrelsen, tillige udføre, hvad der er eller maatte blive dem paalagt vedrørende Skibes Registrering.

Foruden de Anmeldelser og Udleveringer, om hvilke det nedenfor er sagt, at de skulle foregaa gennem Registrerings-Kontorerne, ere disse ogsaa paa Forlangende pligtige til at modtage og besørge andre Anmeldelser og Udleveringer vedrørende Skibes Registrering og Certifikaters Berigtigelse. Hvor der i de efterfølgende Paragraffer af nærværende Lov paabydes Indsendelse af Anmeldelser, Erklæringer, Breve m. v. til Bureauet, kunne de derfor i alle Tilfælde indleveres til Besørgelse ved vedkommende Registreringskontor, selv hvor dette ikke er paabudt at skulle ske, men Indsendelsen kan ogsaa foregaa umiddelbart til Bureauet.

Hvert Distrikts-Registreringskontor skal føre en Dagbog, hvori de til Registrering indsendte Breve indtegnes med Angivelse af den Dag, paa hvilken de henholdsvis ere indkomne til Kontoret og afsendte til Bureauet. Ligeledes anføres i samme de Registreringen og Certifikaters Udstedelse m. v. vedrørende Sager, der ere modtagne fra Bureauet med Angivelse af den Dag, da de ankom, og den Dag, da de besørgedes efter Bestemmelsen.

Desuden føre Registreringskontorerne Bøger svarende til og indrettede overensstemmende med de i § 4 under II, III og IV nævnte, hvori indføres alle de fra Bureauet meddelte Afskrifter af alt, hvad der samsteds er blevet registreret og protokolleret vedrørende de i vedkommende Distrikt hjemmehørende Skibe og Rederier. Registreringskontorerne Bøger autoriseres og Tilsynet med deres regelmæssige Førelse varetages af Bureauet.

Indtil den 1ste Januar 1896 ere Registreringskontorerne dog fritagne for at føre en til den i § 4 under III. nævnte Protokol svarende Bog, hvorfor Bureauet ej heller forinden dette Tidspunkt skal tilstille Registreringskontorerne de i §§ 29, 54 og 55 ommeldte Genparter af denne Protokol med tilhørende Dokumenter.

§ 7. Bureauet saavel som Registreringskontorerne skulle være pligtige til paa Forlangende at meddele

Udskrifter til private Borgere af alt, hvad der er tilført Skibs- og Rederi-Registrene og Skibs- Skøde- og Pantebrev-Protokollen, mod Betaling af henholdsvis 2 Kroner for hver Register- eller Protokol-Udskrift for ethvert Skib eller Rederi.

Mundtlige Oplysninger om hvert af Registrenes og af Protokollens Indhold kunne begæres af enhver privat Mand uden Betaling.

Alle offentlige Myndigheder i den danske Stat, Grosserer-Societetets Komité derunder indbefattet, skulle saavel Udskrifter som mundtlige Oplysninger om Registrenes og Protokollens Indhold meddeles uden Betaling.

Udskrifter maa først udleveres ved Udløbet af Kontortiden paa den Dag, de udfærdiges; og Anmærkning bliver at gøre paa Udskriften om samme Dag til Registrering indkomne, Udskriftens Emne vedrørende, Breve, for saa vidt de ikke ere blevne registrerede straks.

III. Registrering af Skibe og Adkomster til Skibe og Skibsparter samt Udstedelse af Nationalitets- og Registrerings-Certificater og af Nationalitetsbeviser.

§ 8. Er et Skib en Gang i Henhold til en stedfunden Maaling, hvorved det er maalt til den i § 1 nævnte Register-Tonnage, blevet indført i Skibsregistret, vedbliver det at være opført der, og de om registrerede Skibe gældende Regler vedblive at være anvendelige derpaa, selv om det ved en Ommaaling maatte blive ansat til en ringere end den i § 1 krævede Register-Tonnage.

§ 9. Danske Skibe, maalte til en mindre Register-Tonnage end den i § 1 nævnte, maa ikke optages paa Skibsregistret, og de i Sølovens § 3 og nedenfor om Stiftelse af Rettigheder i registrerede Skibe givne Regler finde ingen Anvendelse paa dem.

Ethvert Registreringskontor har derimod at føre en Fortegnelse, affattet efter et af Toldbestyrelsen paa-

budt Skema, over uregistrerede Skibe, som ejes af Personer eller Selskaber, hjemmehørende i dets Distrikt.

Ethvert Ejerskifte af saadanne uregistrerede Skibe skal anmeldes til Registreringskontoret inden 30 Dage, efter at det har fundet Sted. Anmeldelsespligt paa-hviler baade Afhænder og Erhverver.

En Afskrift af Fortegnelsen bliver at indsende til Bureauet; ligeledes indsendes ved hver Maanedes Ud-gang Indberetning om de Ændringer, som maatte være foregaaede i Fortegnelsen.

I Henseende til Registrering m. v. af Fartøjer, som anvendes til Fiskeri i Nordsøen uden for Søterritoriet, forholdes fremdeles efter de derom givne særlige Bestemmelser, dog at ogsaa denne Registrering under-lægges de i § 2 nævnte Myndigheder.

§ 10. Naar danske Skibe under den i § 1 angivne Register-Tonnage agtes benyttede i udenrigsk Fart, skal vedkommende Toldkammer drage Omsorg for, at der forinden Udklareringen af Bureauet meddeles dem et Nationalitetsbevis, affattet efter en af Toldbestyrelsen foreskreven Formular.

§ 11. Et Skib, som er under Bygning her i Riget, kan gøres til Genstand for en foreløbig Registrering, naar dette begæres af Ejeren eller Medejerne eller, hvor det ejes af et Selskab med valgt Bestyrelse, af denne.

Begæring om Registreringen skal indgives skriftlig gennem Registreringskontoret i det Distrikt, i hvilket Skibet bygges, og indeholde en paa Tro og Love af-given Forsikring om Ejendomsforholdet til Skibet samt om, at Betingelserne for at kunne faa Skib registreret i Kongerigets Skibsregister fyldestgøres af den eller de angivne Ejere eller af det Skibet ejende Aktieselskabs Bestyrelse. Den skal dernæst indeholde Oplysning om det Værft, paa hvilket Skibet bygges, Planen for dets Bygning, det Løbenummer, som maatte være tillagt det paa Værftet, samt Navnet, for saa vidt et saadant alt maatte være bestemt for det.

Endelig skal Begæringen være ledsaget af Registreringskontorets Bevidnelse af, at Bygningen er fremskreden saa vidt, at Skroget er opspantet, og at Skibet derefter med Sikkerhed kan skønnes at ville erholde den i § 1 krævede Register-Tonnage. Tillige skal Kontoret bevidne, at der ikke er det noget bekendt, som strider mod de i Begæringen indeholdte Angivelser.

Begæringen indgives i Original og Genpart, af hvilken*) den første forbliver i Bureauet, som derimod sender Genparten, efter at have bevidnet dens Overensstemmelse med Originalen, til Opbevaring i Registreringskontoret.

Naar de anførte Betingelser ere fyldestgjorte, bliver Skibet at gøre til Genstand for en foreløbig Registrering som »Skib under Bygning«, med Hensyn til hvilket Byggestedet behandles som Hjemsted, og i øvrigt overensstemmende med de nedenfor om endelig Registrering givne Forskrifter.

De om Stiftelse af Rettigheder i registrerede Skibe gældende Regler finde ogsaa Anvendelse paa dette foreløbig registrerede Skib, hvorimod det ikke i Henhold til den foreløbige Registrering kan forsynes med Nationalitets- og Registrerings-Certifikat eller sejle under dansk Flag.

Naar den endelige Registrering finder Sted, overføres de foreløbig registrerede Rettigheder i Skibet til dets ny Registerside, for saa vidt de ikke retsgyldig ere udslettede forinden.

§ 12. Endvidere kan der finde en foreløbig Registrering Sted af et i Udlandet for dansk Regning bygget eller købt Skib, inden det endnu er ankommet til et indenlandsk Registreringsdistrikt, efter at der af en dansk Konsul i Udlandet er blevet udstedt midlertidigt Nationalitets-Certifikat for Skibet, med hvilket det kan sejle under dansk Flag, indtil en foreløbig Registrering af det kan foregaa, dog ikke ud over det nedenfor bestemte Tidsrum for Certifikatets Gyldighed.

*) »hvilken« er sikkert en Trykfejl for »hvilke«.

Et saadant Certifikat kan udstedes af den vedkommende Konsul, efter at der er meddelt ham de i § 14 under I, II og III nævnte Bevisligheder, samt Indførselstolden for Skibet er erlagt, hvorhos Regeringen er bemyndiget til at gøre dets Udstedelse afhængig af, at der forelægges et af vedkommende udenlandske Myndighed udfærdiget eller paa anden betryggende Maade tilvejebragt Bevis for, at Skibet er sødygtigt.

Certifikatet skal indeholde Oplysning om:

- 1) Skibets Navn og Art.
- 2) En saa nøjagtig Beskrivelse af dets Beskaffenhed, Bygning og Register-Tonnage, som man efter Omstændighederne er i Stand til at skaffe til Veje.
- 3) Stedet, hvor, og Tiden, naar Skibet er blevet bygget eller købt, samt Navnet eller Navnene paa dets danske Ejer eller Ejere i Henhold til fremlagt Bilbrev eller Adkomstbrev.
- 4) Skipperens Navn.
- 5) Tidsrummet for Certifikatets Gyldighed.

Et saadant midlertidigt Certifikat har, for saa vidt det ikke sættes ud af Kraft forinden ved Bureauets Nægtelse af at registrere det, Gyldighed, indtil Skibet første Gang ankommer til en dansk Havn, i hvilket Tilfælde det skal afleveres til Registreringskontoret sammesteds, dog i intet Tilfælde længere end to Aar fra dets Udstedelsesdag, for saa vidt ikke særlig Tilladelse dertil er meddelt af Toldbestyrelsen.

En Afskrift af et saadant Certifikat tillige med bekræftede Genparter af de ovennævnte Bevisligheder indsendes samtidig med Udstedelsen gennem vedkommende Ministerium til Bureauet. Finder dette, at Certifikatet er meddelt uden Føje, nægter det Skibets Registrering og paalægger Rederiet snarest muligt at tilbagelevere Certifikatet.

Ere derimod Bevislighederne i Orden, iværksættes en foreløbig Registrering af Skibet med den Virkning, at det fremdeles inden for det ovennævnte Tidsrum i Henhold til det registrerede Certifikat kan sejle under dansk Flag, ligesom de om Rettigheders Erhvervelse i

registrerede danske Skibe gældende Regler finde Anvendelse derpaa.

Ved Skibets endelige Registrering forholdes med de foreløbig registrerede Rettigheder ligesom i Slutningen af § 11 anført.

§ 13. En endelig Registrering af et dansk Skib kan kun foregaa, naar det er bygget fuldt færdigt og ligger i dansk Havn, efter forudgaaet skriftlig Anmeldelse til det Registreringskontor, i hvis Distrikt Skibet er beliggende.

Dog kan Bureauet paa Ansøgning tillade, at Skibet registreres, naar det findes i en nærliggende fremmed Havn. Anmeldelsen med efterfølgende Foranstaltninger foregaa da gennem det Registreringskontor, som Bureauet bestemmer, og de derved foranledigede særlige Udgifter afholdes af Skibets Ejer.

Anmeldelsen, som skal være ledsaget af en Genpart, skal, hvis Skibet ejes af Enkeltmand, være underskrevet af Ejeren eller af den, der er legitimeret til at underskrive paa hans Vegne.

Er Ejeren tillige Skibets Fører, skal han i Anmeldelsen navngive en her i Riget bosat Person, der er bemyndiget til i hans Fraværelse at handle paa hans Vegne over for Registrerings-Myndighederne.

Er Skibet i Sameje, uden at der er valgt en Bestyrelse, underskrives Anmeldelsen af samtlige Medejere eller deres lovlige Repræsentanter.

Ejes Skibet af et Selskab, for hvilket der er valgt Bestyrelse, underskrive samtlige Bestyrelsens Medlemmer, og Anmeldelsen skal i dette Tilfælde være ledsaget af et Eksemplar af Selskabets Vedtægter eller dog af et bekræftet Uddrag deraf, indeholdende Bestemmelserne om Selskabets Bestyrelse, og en bekræftet Udskrift af den Selskabs-Beslutning, hvorved Bestyrelsens Medlemmer ere valgte.

Alle Underskrifter skulle være forsynede med Angivelse af Underskrivernes Bopæle.

Er nogen af dem anført at være bestyrende Reder, repræsenterer han Medejerne og Selskabet i Forhold til Registrerings-Myndighederne. I modsat Fald kunne disse rette deres embedsmæssige Meddelelser i Registrerings-Anliggender til hver enkelt af Underskriverne med forpligtende Virkning for alle.

Anmeldelsen skal være affattet efter en af Justitsministeriet godkendt Formular og indeholde en Angivelse af den Havn, i hvilken Skibet er beliggende, og af den, i hvilken det skal være hjemmehørende, samt i øvrigt Meddelelse om alle de Forhold, hvorom Skibsregistret ifølge § 4 II skal indeholde Oplysning. Desuden skal Anmeldelsen indeholde en udtrykkelig Erklæring, om der tidligere for Skibet er blevet udstedt et midlertidigt Nationalitets-Certifikat, og om det er blevet foreløbig registreret i Henhold til §§ 11 eller 12.

Endelig skal ogsaa hver enkelt Anmeldelse indeholde fornøden Anmærkning om, hvilke andre Skibe der maatte være anmeldte til Registrering af den samme eller de samme Ejere, eller findes indførte i Skibsregistret som tilhørende ham eller dem.

§ 14. Anmeldelsen skal være ledsaget af

I) En af Anmelderen eller Anmelderne paa Tro og Love afgiven skriftlig Erklæring om, at vedkommende Ejer, Medejere eller Selskabs Bestyrelse opfylde de i nærværende Lovs § 1 krævede Betingelser for at faa Skibet registreret i Kongerigets Skibsregister.

Erklæringen skal indeholde de Meddelelser angaaende de vedkommende Personers Fødested eller faste Bopæl m. v., hvoraf Retten afhænger. Er Registreringskontoret selv bekendt med Rigtigheden af disse Kendsgerninger, har det at tilføje en skriftlig Bevidnelse deraf. I modsat Fald bliver Rigtigheden, for saa vidt den ikke foreligger tilstrækkelig bevidnet paa anden Maade, saasom ved Udskrift af Kirkebøger eller lign., at godtgøre ved

Vidnesbyrd af Øvrigheden paa den eller de vedkommende Personers Hjemsted;
 at det Nationalitets- og Registrerings-Certifikat, som maatte blive meddelt Skibet, ikke vil blive misbrugt til at skaffe dette Skib, naar det maatte være i fremmed Eje, eller andet Skib Behandling som dansk.

Denne Erklæring, med hvilken skal følge en Afskrift af den, skal enten være underskrevet i Overværelse af vedkommende Registrerings-Embedsmand, der har at tilføje en Bevidnelse deraf, eller ogsaa skal Underskriftens Ægthed være notarialiter bekræftet.

II) Skibets Bilbrev eller Bygningsattest, ledsaget af to Afskrifter.

De her i Landet efter denne Lovs Ikrafttræden udstedte Breve af denne Art skulle for at kunne registreres være affattede efter en af Justitsministeriet godkendt Formular.

Har Skibet efter Bygningen skiftet Ejer, fremlægges yderligere

III) Det eller de Adkomstbreve, i Henhold til hvilke Skibet forlanges registreret som tilhørende den eller de angivne Ejere; ogsaa disse Breve skulle være ledsagede af to Afskrifter.

Bureauet har at drage Omsorg for, at Formularer, godkendte af Justitsministeriet, til Adkomstbreve paa Skibe og Skibsparter kunne faas i alle Landets Registreringskontorer.

Den under I. omtalte Erklæring forbliver i Bureauet, medens den Afskrift, hvoraf den skal være ledsaget, ligesom Genparten af Anmeldelsen, efter at være jævnført og bevidnet at stemme med Originalen, tilsendes Skibets Hjemsteds Registreringskontor.

De under II. og III. nævnte Breve tilbagesendes Ejeren efter Afbenyttelsen; men af Afskrifterne, som bægge blive at jævnføre og forsyne med Vidnesbyrd om deres Overensstemmelse med Originalen, forbliver den ene i Bureauet, medens den anden sendes til Skibets Hjemsteds Registreringskontor.

Mangler noget af de under II. og III. nævnte Breve, bliver dog Anmeldelsen at indsende til Bureauet, naar Anmelderen har vedføjet en Forklaring om Grunden til Manglen og forsynet Anmeldelsen med de Bevisligheder, som det har været ham muligt at skaffe til Veje angaaende de Forhold, som skulde oplyses ved Brevene.

Endelig skal endnu, hvis Skibet er erhvervet fra Udlandet, med Anmeldelsen følge Kvittering for, at Indførelstolden er erlagt.

§ 15. Saa snart Anmeldelsen er indkommen i Registreringskontoret, har dette, for saa vidt det ikke alt tidligere er sket, at iværksætte Skibets Maaling og undersøge Rigtigheden af de i Anmeldelsen indeholdte Oplysninger om dets Bygning og Beskaffenhed. Dernæst opføres samtlige de Kontoret foreliggende Angivelser, der skulle være Genstand for Registrering, i et det af Bureauet tilsendt Skema, der saa vidt muligt er indrettet i Overensstemmelse med Siderne i Skibsregistret, hvorefter Kontoret indsender det udfyldte Skema ledsaget af Anmeldelsen med Bilag og Bevidnelse af Angivelsernes Rigtighed til Bureauet.

§ 16. Samme Dag, som Anmeldelsen inden Kontortidens Udløb indkommer til Bureauet, bliver den at indføre i Registrerings-Dagbogen, og Skibets Side i Registret at bestemme derved, at det opgivne Navn og Anmeldelsens Dag og Nummer antegnes i vedkommende Afdeling. Skulde Registreringen ikke senere blive endelig iværksat, tilføjes, saa snart dette er endelig afgjort, Anmærkning derom.

§ 17. I umiddelbar Fortsættelse af den stedfundne Indførelse gennemgaas den indsendte Maalingsforretning, og hvis den findes urigtig eller ufuldstændig, har Bureauet at foranledige den berigtiget og fuldstændiggjort, i fornødent Fald ved Skibets Ommaaling helt eller for en Del.

Derefter fortsættes med en Undersøgelse af de foreliggende Oplysninger om selve Skibets Bygning og Beskaffenhed, den eller de anmeldte Ejeres Adkomster og deres Berettigelse til at faa Skib registreret i Kongerigets Skibsregister.

Findes Oplysningerne mangelfulde, har Bureauet at forlange dem fuldstændiggjorte. Henvendelse desangaaende sker gennem Registreringskontoret til en ifølge § 13, 8de Stykke, kompetent Person.

§ 18. Er der vedlagt Anmeldelsen en skriftlig Adkomst til Skibet, lydende paa Anmelderens Navn, som i og for sig er egnet til at udgøre Grundlaget for en Ejendomserhvervelse af det Skib, hvoraf Anmelderen er i upaataalt Besiddelse, men Adkomsten dog ifølge dens formelle Udfærdigelsesmaade eller ufuldstændig Legitimation af Udstederens Adkomst eller af andre Aarsager ikke yder den Sikkerhed for Ejendomsrettens fuldgyldige Erhvervelse, som regelmæssig bør fordres som Betingelse for Registreringen, og disse Mangler enten ikke mere kunne afhjælpes eller forgæves ere forsøgte afhjulpne ved Henvendelse paa vedkommende Steder, eller saadanne Forsøg ikke uden uforholdsmæssig store Vanskeligheder og Bekostninger kunne gøres, skal Bureauet paa Anmelderens Bekostning lade Anmeldelsen bekendtgøre tre Gange efter hverandre med 8 Dages Mellemrum i de til Optagelse af Proklamata bestemte Tidender.

Med Bekendtgørelsen skal følge en Opfordring til alle dem, som maatte formene sig adkomstberettigede til vedkommende Skib, om i Bureauet at fremlægge skriftlig, med Angivelse af Underskriverens Bopæl forsynet Indsigelse mod den eller de anmeldte Personers Registrering som ejendomsberettigede til Skibet inden Udløbet af tre Maaneder fra den første Bekendtgørelses Dag, med Tilføjende, at de, som ikke have fremsat Indsigelse inden bemeldte Tidsfrist, ville have mistet enhver dem muligvis tidligere tilkommende Adgang til at kunne bestride Anmelderens Ejendomsret.

Hvor Omstændighederne give Anledning dertil, bør Bekendtgørelse tillige saa vidt mulig ske paa det Sted, hvor Skibet angives at have været registreret eller hjemmehørende.

Hvis ingen Indsigelse er anmeldt inden Fristens Udløb, tilføres Bureauets Erklæring om hele Fremgangsmaaden og Udfaldet Forhandlingsprotokollen, og under Henvisning til denne Erklæring i Forbindelse med Adkomsten sker da Registreringen efter Udløbet af den anførte Frist.

Hvis derimod skriftlig Indsigelse fremkommer, skal Bureauet opfordre den, som har indgivet samme, til, hvis det ikke alt forinden maatte være sket, at anlægge Søgmaal til Anerkendelse af sin Ret og lade Stævningens Forkyndelse anmelde til Registrering i Bureauet inden Udløb af 30 Dage efter den Dag, da Opfordringen er bleven meddelt ham, med Tilføjende, at i modsat Fald Indsigelsen vil have tabt sin Virkning til at hindre Adkomstens Registrering og dermed dens Anmelders endelige Retserhvervelse.

Hvis Anmeldere af Adkomster, som Bureauet har erkendt for fyldestgørende, maatte ønske samme Fremgangsmaade iværksat forinden Adkomstens Registrering, skal Bureauet paa Forlangende være pligtig til at iværksætte den, og dette sker da med samme Retsvirkning, som foran nævnt.

§ 19. Er Adkomstbrev til Skib eller Skibspart bortkommet, eller er det Ejeren af anden Aarsag umuligt at fremlægge fornøden skriftlig Adkomst til Registrering, kan han henvende sig til Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn og med Fremlæggelse af de Bevisligheder, som det er ham muligt at skaffe til Stede, andrage om at maatte anlægge Søgmaal til Erhvervelse af en Ejendoms-Dom paa Skibet eller Skibsparten.

Hvis de fremlagte Bevisligheder gøre det sandsynligt, at Andrageren er den berettigede, bevilger Retten hans Andragende og udsteder offentlig Stævning til alle dem, som formene sig ejendomsberettigede til

Skibet eller Skibsparten, hvilken Stævning kundgøres tre Gange med mindst otte Dages Mellemlum i de til Optagelse af Proklamata bestemte Tidender med et af Retten efter Sagens Omstændigheder fastsat Varsel, ikke under tre Maaneder og ikke over seks Maaneder.

Erhverves Ejendoms-Dom paa Skibet eller Skibsparten, registreres den som Adkomstbrev.

§ 20. Saa snart den i § 17 omtalte Undersøgelse har fundet Sted, og Anmeldelsen selv tillige med de den ledsagende Bilag have vist sig at være i Orden, eller de Mangler, som maatte være befundne ved dem, ere afhjulpne, bliver Registreringen at fuldbyrde.

§ 21. Registreringens offentligretlige Virkning (§ 1) indtræder først fra Fuldbyrdelsen. Derimod bliver, naar denne har fundet Sted, Indtrædelsen af dens privatretlige Virkning at regne fra den i Dagbogen registrerede Anmeldelses Dag, idet de paa samme Dag inden Kontortidens Udløb indkomne Anmeldelser regnes som samtidige, ligesom de paa samme Dag iværksatte Registreringer.

Samme Regel gælder, hvor en forudgaaende Anmeldelse til Registrering bliver efterfulgt af en Ejendoms-Doms Erhvervelse, paa Betingelse af, at Andragende om dens Erhvervelse er indgivet til Sø- og Handelsretten inden Udløb af 30 Dage efter den Dag, da Bureauets endelige Beslutning i Henseende til Registreringen er bleven kundgjort for Anmelderen.

§ 22. Bureauets Bestemmelser af Skibes Art, Beskaffenhed og Register-Tonnage kunne paaklages til Toldbestyrelsen. Dets Beslutninger i Henseende til Spørgsmaal angaaende de anmeldte Ejeres Adkomster og deres Berettigelse til at eje dansk Skib kunne paa- tales ved Domstolene, og Søgmaal desangaaende blive at anlægge ved Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn.

Har Bureauet besluttet ikke at iværksætte en Registrering, og Søgmaal desangaaende anlægges, og Stævning forkyndes inden Udløb af 30 Dage efter, at

Bureauets Beslutning er bleven meddelt Anmelderen, bliver Registreringens Gyldighed, hvis dens Iværksættelse hjemles ved Dom, at regne fra den Dag, da Skibet er anmeldt til Registrering.

Gaar Sø- og Handelsrettens Dom Sagsøgeren imod, maa Appelstævning til Højesteret være forkyndt for Bureauet inden Udløb af 30 Dage efter Dommens Afsigelse, for at samme Virkning kan indtræde, hvis Højesterets Dom giver Anmelderen Medhold.

§ 23. Rettigheder og Raadigheds-Indskrænkninger af den i §§ 46—49 og 52 omtalte Art kunne anmeldes til Registrering samtidig med eller efter, at selve Skibet er blevet anmeldt dertil, og registreres samtidig med, at Skibet registreres, være sig foreløbig efter §§ 11 og 12 eller endelig; men en mulig Nægtelse af deres Registrering er ikke til Hinder for selve Skibets Registrering.

§ 24. Saa snart Registreringen er fuldbyrdet, blive de registrerede Breve at forsyne med Paategning derom og Adkomstbrevene i fuldstændig Afskrift at indføre i Skibs-, Skøde- og Pantebrev-Protokollen. Findes der senere Uoverensstemmelse mellem Protokollens Gengivelse af Brevenes Indhold og Antegnelserne paa Registeret, har Bureauet snarest muligt at søge den berigtiget ved Jævnførelse med de originale Breve. Indtil det er sket, bør det give Udskrifterne en Paategning om Uoverensstemmelsen.

§ 25. Saa snart som Registreringen og Protokolationen har fundet Sted, bliver dernæst at iværksætte den i § 4 IV paabudte Indførelse i Rederiregisteret, og de i Uoverensstemmelse med den stedfundne Anmeldelse paa dette Register opførte Angivelser af et Rederis Indehavere, Bestyrelsesmedlemmer og bestyrende Rederere forpligtende for Rederiet over for Tredjemand i Henseende til Retshandler vedrørende Rederiforretningen med Undtagelse af de i § 28 nævnte.

§ 26. De i § 25 særlig fremhævede Angivelser paa Rederiregistret skulle uopholdelig, saa snart som de ere registrerede, indrykkes i de i § 18, 1ste Stykke, nævnte Tidender. De nærmere Regler angaaende Offentliggørelsen godkendes af Justitsministeriet.

Hvad der saaledes er blevet offentliggjort, skal anses for at være kommet til Tredjemands Kundskab, saafremt Omstændighederne ikke give Grund til at antage, at han hverken har været eller burde have været vidende derom. Saa længe den anførte Offentliggørelse ikke har fundet Sted, kan derimod det Forhold, der er eller skulde have været anmeldt, ikke gøres gældende imod Tredjemand, medmindre det bevises, at han har haft Kundskab derom.

Ved Bureauets Foranstaltning skal en for hele Riget fælles Samling af de offentliggjorte Anmeldelser til Rederiregistret efterhaanden udgives og snarest muligt forsynes med Aarsregister. De til Udgivelsen medgaaende Beløb bevilges paa Finansloven.

§ 27. Medens Anmeldelse til Handelsregistret i øvrigt er uden forpligtende Virkning i Henseende til Rederiforretninger, blive dog Aktieselskaber og Kommanditaktieselskaber, som drive Rederi og have gjort Anmeldelse derom i Henhold til Lov 1ste Marts 1889 § 35 i Slutningen, ogsaa forpligtede ved denne Anmeldelse i Henseende til bemeldte Forretninger undtagen saadanne, som falde ind under § 28, uden Hensyn til mulige Uoverensstemmelser mellem Anmeldelserne til Handels- og Rederiregistret.

§ 28. De i §§ 25—27 indeholdte Regler ere dog uden Betydning i Henseende til saadanne Retshandler, som begrunde Adkomst til eller lægge Hæftelse paa et enkelt Skib eller enkelte Skibsparter; thi med Hensyn til saadanne ere de paa Skibets Registerside overensstemmende med den stedfundne Anmeldelse registrerede Kendsgøringer alene og ubetinget forpligtende saavel for Rederiet som for Tredjemand.

§ 29. Bureauet udfærdiger en Afskrift af alt, hvad der i Henhold til den stedfundne Anmeldelse til Registrering er tilført Registrene og Protokollen, hvilken Afskrift tillige med de Bilag, som ikke forblive i Bureauet, og de bekræftede Genparter tilsendes vedkommende Distrikts Registreringskontor, saaledes at Udskriften af Skibsregistret og Protokollen med Bilag sendes til det Kontor, i hvis Distrikt Skibet er angivet at skulle være hjemmehørende, Udskriften af Rederiregistret derimod til det Kontor, i hvis Distrikt Rederiet har sit Hjemsted.

I Registreringskontorerne optages Afskrifterne i vedkommende Distrikts Registre, saaledes at i Særdeleshed Afskriften af Skibsregistret optages paa en egen Side under Henvisning til Originalens Sidetal i Registret, hvorefter den er udskreven, og Adkomstbrevene protokolleres efter de medfølgende bekræftede Genparter, medens disse selv indlemmes i Kontorets Arkiv.

§ 30. Det paahviler endelig endnu Bureauet at udfærdige et Nationalitets- og Registrerings-Certifikat for Skibet, saa snart som det er registreret, hvori skal være optaget Skibets Maalebrev saavel som samtlige de i § 4 II 1—3 og 7 krævede Oplysninger, og som i øvrigt skal være affattet efter en af Justitsministeriet godkendt Formular.

Certifikatet sendes til Registreringskontoret i det Distrikt, i hvilket Skibet er beliggende. Forinden Udliveringen, ved hvilken Stempelafgiften bliver at erlægge af Modtageren, har Kontoret at forvisse sig om, at Tallet, som betegner Skibets Netto-Register-Tonnage, og dets Registrerings-Bogstaver, tydelig ere mærkede paa Dæksbjælken i Agterkanten af Storlugen eller, hvor saadant ikke kan ske, paa et andet iøjnefaldende og passende Sted.

Hvis disse Mærker mangle, kan Rederiet ikke gøre Krav paa, at Skibet nyder de registrerede danske Skibe i offentligretlig Henseende tillagte Rettigheder.

Endvidere skal Kontoret forinden Udleveringen paase, at Skibet har sit Dybtgaaende tydelig mærket for og agter paa den ene Side i Decimeter, paa den anden Side i engelske Fod, og sit Navn og Hjemstedets Navn anbragt paa Agterspejlet paa et iøjnefaldende Sted med tydelig Skrift i latinske Bogstaver i lys Farve paa mørk Bund eller omvendt. Bestaar Skibets Navn af to eller flere Ord, skal der mellem hvert Ord være en fri Plads af mindst et Bogstavs Brede.

Gaar Skibet i udenrigsk Fart, skal dets Navn desuden paa tilsvarende Maade være anbragt paa hver af Siderne.

Twistigheder mellem Bureauet og Rederiet om de foranstaaende Forskrifters behørig Efterlevelse kunne indbringes til Afgørelse ved Toldbestyrelsen.

Skibets Navn maa ikke dølges eller borttages undtagen i Krigstid for at undgaa Opbringelse af Fjenden.

Er der for Skibet blevet udfærdiget midlertidigt Certifikat, Pas eller Tilladelse i Henhold til § 5, andet og tredje Stykke, blive disse Beviser at tilbagelevere, forinden Nationalitets- og Registrerings-Certifikatet udleveres, eller ogsaa bliver det at godtgøre, at og hvorfor Tilbagelevering ikke kan finde Sted.

§ 31. Certifikatet kan efter Andragende til Bureauet faas ombyttet med et nyt mod det ældres Tilbagelevering samt mod Betaling af Stempelafgiften, ligesom paa samme Vilkaar et nyt kan udstedes, naar et tidligere udstedt oplyses at være bortkommet. Finder Tabet Sted i Udlandet, kan den nærmeste danske Konsul, efter at vedkommende Skibsfører har meddelt ham en skriftlig Forklaring om de nærmere Omstændigheder ved Tabet, udstede et midlertidigt Nationalitets-Certifikat til Brug for Skibet med udtrykkelig Bemærkning om Aarsagen til sammes Udstedelse, hvorom indsendes Beretning overensstemmende med Reglen i § 12, ligesom Certifikatet ogsaa i Henseende til Indholdet og

Varigheden af dets Gyldighed er underkastet Forskrifterne i samme Paragraf.

§ 32. Nationalitets- og Registrerings-Certifikat skal i Forbindelse med de efter § 30 paa Skibet anbragte Mærker i alle Tilfælde afgive tilstrækkeligt Bevis for dets Nationalitet, Identitet og Register-Tonnage.

Foruden med Certifikatet behøver et registreret Skib i Krigstid saavel som i Fredstid kun at være forsynet med Skibsbemandingslisten, Udklaringsbeviset og de fornødne Ladningspapirer.

§ 33. Naar et registreret Skib udklareres første Gang, efter at Registreringen har fundet Sted, skal Skipperens Navn og Oplysning om hans Berettigelse til at føre Skib være paategnet Certifikatet af det Registreringskontor, fra hvis Distrikt Skibet udklareres. Er dette ikke Skibets Hjemsted, bliver der at give dettes Registreringskontor Meddelelse derom.

Om Paategningen saavel som om senere Ændringer i den indsendes Meddelelse til Bureauet.

§ 34. Registrerings- og Nationalitets-Certifikatet skal Skipperen til enhver Tid have om Bord og forevise saavel ved Toldklareringen som ellers, saa ofte det forlanges af en dansk Told- eller Konsulats-Embedsmand eller anden dansk Myndighed.

Ingen Tilføjning til eller Ændring i et Certifikats Indhold maa foretages og ingen Paategning paa samme meddeles af andre end af vedkommende Registreringskontor eller danske Konsul.

IV. Ændring af Registrering og af Certifikat.

§ 35. Et registreret Skibs Navn maa ikke ændres uden med Toldbestyrelsens Samtykke, som kun kan meddeles paa Betingelse af, at der enten ikke ifølge Bureauets Attest findes registreret Hæftelse paa Skibet, eller at Andragendet om Navneændringen er ledsaget af Erklæring fra samtlige de ifølge Skibsregistrets Ud-

visende berettigede Personer om, at de ikke have noget at indvende imod Navneændringen.

Tilladelsen bliver at meddele gennem Bureauet, som samtidig med det ny Navn giver Skibet en ny Side i Registret, paa hvilken der henvises til den forrige.

Om Ændringen gøres samtidig Meddelelse til Skibets Hjemsteds Registreringskontor, som har at iværksætte de tilsvarende Ændringer i Distriktets Skibsregister.

For uregistrerede Skibe kan Navneændring tilstedes efter de af Toldbestyrelsen fastsatte Regler.

§ 36. Ønskes et registreret Skibs Hjemsted ændret, kan det ske, hvis der ikke hviler registreret Hæftelse paa Skibet, eller samtlige de ifølge Registreringen berettigede Personer have samtykket i Ændringen. Andragende derom, ledsaget af en Genpart, indgives til Bureauet gennem Skibets Hjemsteds Registreringskontor.

Dette har at ledsage Andragendet med en Afskrift af Skibets Registerside og med selve de Skibet vedrørende Papirer, der findes i Kontorets Arkiv, hvorefter Bureauet, dersom det bevilger Andragendet, anmærker den fornødne Ændring paa Skibets Registerside og sender Afskriften, efter at have jævnført den og bevidnet dens Overensstemmelse med Skibsregistret tillige med de modtagne Bilag til det ny Hjemsteds Registreringskontor med Ordre til Skibets Optagelse paa sammes Register, medens det samtidig beordres ført til Afgang paa det forrige Distrikts Register.

I bægge Kontorer anmærkes Ordren paa Skibets Registerside med Henvisning til det henholdsvis ældre og ny Hjemsted og Meddelelse om, at Skibets Udslettelse af og Optagelse paa Distriktsregistret er fuldbyrdet, indsendes uopholdelig fra vedkommende Registreringskontor til Bureauet.

§ 37. Ske Ændringer i Skibets Beskaffenhed, Kendingsmaal, Takling eller Register-Tonnage, saaledes

at det ikke mere svarer til den registrerede Beskrivelse, gøres Anmeldelse derom af den eller de samme Personer, hvem Anmeldelse til Registrering paahviler, inden 8 Dage efter Ændringens Fuldførelse til det Registreringskontor, i hvis Distrikt Skibet er beliggende, og Kontoret har da til Bureauet at indsende Anmeldelsen, ledsaget af en Genpart og forsynet med Bevidnelse om Angivelsernes Rigtighed samt, for saa vidt Register-Tonnagen er ændret, med vedlagt Ommaalings-Forretning.

Bureauet iværksætter derefter det fornødne med Hensyn til Anmeldelsen i Lighed med Anmeldelsen til Registrering.

Sker Ændringen i Udlandet, skal Skibsføreren iværksætte Anmeldelsen m. v. til den nærmeste danske Konsul, som har at undersøge dens Rigtighed og at indsende den, forsynet med hans Bevidnelse af Rigtigheden, gennem vedkommende Ministerium til Bureauet, som derefter iværksætter det videre fornødne. Men desuden skal Anmeldelse om Ændringen gøres paa almindelig lovbefalet Maade inden 8 Dage, efter at Skibet er ankommet til dansk Havn, og Bureauet har da efter stedfunden Undersøgelse ved Registreringskontoret at bekræfte de stedfundne Registrerings Rigtighed eller at foranledige de nødvendige Rettelser i dem.

§ 38. Forandring af Bestyrelsesmedlemmer for det Selskab, som ejer Skibet, samt Forandring af bestyrende Reder bliver at anmelde til Registrering, legitimeret ved en Udskrift af den fattede Beslutning, inden Udløb af 8 Dage, efter at Forandringen er foregaaet.

Anmeldelsen skal derhos, hvis Selskabet er et Aktieselskab, være forsynet med fornøden Oplysning om Tilstedeværelsen af de lovlige Betingelser for, at Skibet trods Forandringen kan vedblive at være registreret i Kongerigets Skibsregister.

Det paahviler saavel det eller de afgaaede som det eller de indtraadte Medlemmer af Bestyrelsen samt

dennes øvrige Medlemmer at sørge for Anmeldelsens lovlige Iværksættelse. En tilsvarende Forpligtelse paa-hviler saavel den afgaaede som den ny bestyrende Reder.

Forandring af de registrerede Hjemsteder for Ejeren eller Medejere eller den bestyrende Reder eller Bestyrelsens Medlemmer skulle anmeldes af vedkom-mende inden 8 Dage efter Flytningen.

Samme Forpligtelse paa-hviler Bestyrelsen i Til-fælde af, at Selskabets Hjemsted eller Kontorlokale flyttes.

Opløses Selskabet, skal Opløsningen anmeldes til Registrering af den sidste Bestyrelse eller bestyrende Reder inden Udløbet af 8 Dage, efter at den er fore-gaaet.

Samtlige Anmeldelser indleveres i Original og Genpart.

§ 39. Sker Overdragelse af Ejendomsret til regi-streret Skib eller Part i samme, skal ved frivilligt Salg Overdrageren og ved tvungent Salg eller Udlæg til Ejendom henholdsvis Auktionsretten, Fogedretten eller Skifteretten indsende skriftlig Anmeldelse i Original og Genpart til Bureauet inden 8 Dage, efter at Adkomst-brevet er blevet udstedt.

Erhververen skal inden samme Tid indsende Ad-komstbrevet, ledsaget af to Genparter, til Bureauet, som efter at have jævnført dem og bevidnet deres Overensstemmelse med Originalen, beholder den ene og sender den anden til Skibets Hjemsteds Registre-ringskontor. Selve Adkomstbrevet registreres i ved-kommende Afdeling paa Skibets Registerside, og Af-skrift deraf indføres i Skøde- og Pantebrev-Protokollen. Under Forudsætning af, at Adkomstbrevet har Gyldighed som saadant, erhverves Ejendomsretten over Skib eller Skibspart ved dets Registrering. I Henseende til Tids-punktet, fra hvilket Adkomstbrevets Gyldighed som stiftende Ejendomsret i Skibet eller Skibsparten regnes, komme Reglerne i §§ 21 og 22 til Anvendelse.

Forinden Registreringen bliver den i § 17 omtalte Undersøgelse af Adkomsten og Erhververens Adgang til at faa Skib registreret i Kongerigets Skibsregister at iværksætte. Har Erhververen ikke den nævnte Adgang, bliver dog Registreringen ikke at nægte, men Skibet bliver efter dens Iværksættelse at udslette af Registret overensstemmende med de nedenfor i §§ 57 og 59 indeholdte Regler.

Vil Overdragelsen af en Skibspart medføre, at Skibet taber Ret til at føre dansk Flag, bliver Adkomsten ifølge Sølovens § 20, 2det Stykke, kun at registrere, hvis samtlige Medejere give deres Samtykke dertil.

Anmeldes samtidig forskellige Adkomster til Skib eller Skibspart til Registrering, bliver denne ikke at fuldbyrde, forinden Retsforholdet mellem Anmelderne er opgjort ved Overenskomst eller Dom. Sker Anmeldelse til Bureauet om Overenskomsts Indgaaelse eller om Søgsmåls Anlæg inden Udløb af 30 Dage efter, at Bureauets Beslutning er meddelt Anmelderen*) eller Anmeldernes Repræsentant, bliver Tidspunktet for Registreringens Gyldighed, naar den fuldbyrdes, at beregne paa den i § 22 omtalte Maade.

§ 40. Dør Ejeren af registreret Skib eller Part i samme, skal Skifteretten, hvis Boet behandles af den, inden Udløbet af 8 Dage, efter at Registrering af Boet har fundet Sted, anmelde Dødsfaldet i Bureauet. Behandles Boet privat, skulle Arvingerne foretage Anmeldelsen inden samme Frist, efter at deres Beføjelse til privat Skifte er anerkendt.

Anmeldelserne skulle indsendes i Original og Genpart.

§ 41. Ved offentligt Skifte skal Arveudlægget, ved privat Skifte Rettens Anerkendelse af Beføjelsen til sligt Skifte samt Arveudlægget, hvor et saadant har fundet Sted, og efter Omstændighederne Arveladerens

*) Textens »Anmelderen« er vistnok en Trykfejl for »Anmelderne«.

Testamente, hvor et saadant afgiver Hjemlen for Erhvervelsen, registreres som Adkomst til Skibet eller Skibsparten.

Det paahviler Arvingerne at indsende Adkomsten, ledsaget af to Genparter, til Registrering inden 8 Dage, efter at den er erhvervet.

Det samme gælder i Henseende til Bevis for Ægteskabs Indgaaelse, og, hvor Hensiddende i uskiftet Bo for Enkes Vedkommende finder Sted, skal ligeledes Adkomsten dertil paa tilsvarende Maade anmeldes til Registrering og indsendes i Original og Genpart inden Udløbet af 8 Dage, efter at den er anmeldt for Skifte retten.

Anmeldelsen af Adkomsten skal i alle Tilfælde indsendes i Original og Genpart og være ledsaget af de fornødne Erklæringer og Oplysninger (§ 14) om, at den eller de ny Erhververe opfylde Betingelserne for at kunne faa Skib registreret i Kongerigets Skibsregister.

§ 42. Sker Ændring i eller Tilføjelse til de paa Skibets Registerside anmærkede Kendsgerninger, bliver Afskrift af Ændringen eller Tilføjelsen samme Dag, som den indføres i Registret, at afsende til Registrering af Skibets Hjemsteds Registreringskontor.

§ 43. For saa vidt nogen af de i §§ 35—41 omtalte Ændringer angaa saadanne Forhold, som ifølge § 25, jfr. § 4 IV., ere indførte i Rederiregistret, bliver Ændringen, samtidig med at den indføres i Skibsregistret, at antegne paa Rederiregistret og Afskrift at tilsende Rederiets Hjemsteds Registreringskontor.

Vedrører Ændringen et Forhold, hvorom Offentliggørelse har fundet Sted i Medfør af § 26, bliver den paa tilsvarende Maade at offentliggøre.

§ 44. Om Ændringer paa Skibets Registerside gøres en tilsvarende Anmærkning paa Certifikatet, for saa vidt de ikke foranledige nyt Certifikats Udstedelse.

Forpligtelsen til at sørge for Certifikatets Indlevering i Bureauet til dette Øjemed paahviler i alle Tilfælde de samme, som have at anmelde Skibet til

Registrering. Kan Certifikatet paa Grund af Skibets Fraværelse ikke indleveres samtidig med Anmeldelsen til Registreringens Ændring, hvilken Hindring bør bemærkes i Anmeldelsen, skal Rederiet, hvis der ifølge den forventede Varighed af Skibets Fraværelse er Anledning dertil, sende Afskrift af Registreringen til Skipperen, som derefter skal lade den nærmeste danske Konsul iværksætte Paategningen. Indleveringen i Bureauet skal derhos i alle Tilfælde ske inden Udløbet af 8 Dage, efter at Skibet er ankommet til en dansk Havn.

§ 45. En Forandring af Skibets Navn eller af dets Hjemsted medfører altid Udstedelse af nyt Certifikat, i hvilket altid Anmærkning om Skibets forrige Navn eller Hjemsted skal være optaget.

Derimod kan Ændring af Skibets Ejer, af Medlemmer af det Skibet ejende Selskabs Bestyrelse eller af dets bestyrende Reder paategnes Certifikatet, medmindre Udstedelse af nyt Certifikat begæres.

Ved Forandring af Medejere i Skibet afgør Bureauet, efter Hensyn til den ønskelige Klarhed og Overskuelighed af Certifikatets Indhold, om Forandringen blot bliver at paatægne Certifikatet, eller om et nyt Certifikat skal udstedes.

Det samme gælder, dersom der foregaar en saadan Ændring i Skibets Beskaffenhed, at det i Henseende til Art, Register-Tonnage eller øvrige Beskaffenhed ikke længere svarer til Beskrivelsen i Certifikatet.

Gøres Ændring ved Skibet i Udlandet, har Skipperen at henvende sig til den nærmeste danske Konsul, som skal give Certifikatet Paategning om Ændringen samt gennem vedkommende Ministerium uopholdelig indsende Genpart deraf til Bureauet. Desuden har samme Konsul at meddele Skipperen et Bevis, hvorved han bemyndiges til fortsat Brug af Nationalitets- og Registrerings-Certifikatet, indtil han ankommer til en dansk Havn. Inden Udløb af 8 Dage efter Ankomsten skal Skibet anmeldes for Stedets Registreringskontor til Undersøgelse, om det er undergaaet saadanne

Forandringer, som bør medføre Udstedelse af nyt Nationalitets- og Registrerings-Certifikat for det.

Det meddelte Bevis har dog uden Toldbestyrelsens særlige Tilladelse i intet Tilfælde Gyldighed i et længere Tidsrum end to Aar fra Udstedelsen.

Forandring af Skipper paategnes Certifikatet paa den i § 33 foreskrevne Maade eller, hvis Forandringen indtræder i Udlandet, af den nærmeste danske Konsul, som uopholdelig gennem vedkommende Ministerium sender Meddelelse derom til Bureauet.

V. Registrering af begrænsede Rettigheder i og af Raadigheds-Indskrænkninger i Henseende til Skib eller Skibspart.

§ 46. Panteret i her i Riget registrerede Skibe eller Parter i samme kan kun stiftes ved Pantebrevets Registrering overensstemmende med de om Adkomstbreve til Skibe og Skibsparter givne Regler, dog at der forinden Registreringen ikke anstilles Undersøgelse om de ifølge Pantebrevet berettigede Personers Nationalitet.

Undtagne fra Reglen om Registreringens Nødvendighed ere i Overensstemmelse med Sølovens § 3 de i Sølovens Kapitel 11 omhandlede Søpanterrettigheder saavel som den i Sølovens § 17 omtalte Panteret.

Medens den registrerede Panteret i Skib eller Skibspart staar tilbage for Søpanterrettighederne, og dens Forhold til den i Sølovens § 17 omhandlede Panteret bestemmes efter den i samme Paragraf indeholdte Forskrift, finde i øvrigt i Henseende til Pantehaverens Fortrinsret til Fyldestgørelse af Pantet fremfor andre Fordringshavere de om Panterrettigheder i fast Ejendom gældende Regler tilsvarende Anvendelse paa registreret Pant i Skib og Skibspart.

§ 47. Panteret i et efter § 11 foreløbig registreret Skib under Bygning kan ved en Bestemmelse derom i Pantebrevet udvides til at omfatte de særlig til Skibet anskaffede og til Byggepladsen henførte Materialier, naar der over disse er optaget særskilt Fortegnelse,

som registreres og protokolleres sammen med Pantebrevet.

Dog kan Panteretten i Materialierne ikke gøres gældende over for den, der i god Tro har erhvervet Ejendomsret over dem, inden de ere blevne indføjede i Skibet.

§ 48. Er der stiftet Panteret i et ikke her i Riget registreret Skib af den i § 1 nævnte Størrelse, maa Panteretten for at bevare sin Gyldighed som saadan registreres overensstemmende med dansk Rets Regel inden Udløbet af 3 Maaneder, efter at Skibet er blevet registreret her i Riget, være sig foreløbig efter § 12 eller, hvis en foreløbig Registrering ikke har fundet Sted, endelig.

§ 49. Arrest, Afsætning, Udlæg og Udpantning i Skib eller Skibspart saavel som Konkurserklæring af den eller de registrerede Ejere af disse maa være registrerede overensstemmende med de om Pantebrevs Registrering gældende Regler for at kunne gælde fremfor andre Rettigheder, der maatte blive erhvervede ved Registrering i de paagældende Ejendele.

§ 50. I Tilfælde af Sammenstød mellem Ejendomsrettigheder og de i §§ 46—49 nævnte begrænsede Rettigheder i Skib eller Skibspart, saavel som mellem de sidstnævnte Rettigheder indbyrdes, beregnes ogsaa Tidspunktet for Gyldigheden af de sidstnævnte Rettigheder paa den i §§ 21 og 22 angivne Maade; dog at Panteret for Købesum, som registreres samtidig med det til Pantebrevets Udsteder overgivne Adkomstbrev, gaar foran anden af Køberen stiftet registreret Hæftelse i Skib eller Skibspart.

§ 51. De i Medfør af §§ 46—49 registrerede Rettigheder i Skib eller Skibspart gaa med den i § 46, 2det Stykke, angivne Indskrænkning forud for alle private viljesbestemte uregistrerede Rettigheder i de samme Ejendele.

§ 52. For at en Umyndighedserklæring, som overgaar Ejeren af Skib eller Skibspart, skal kunne gøre

de af ham over Skibet eller Skibsparten overdragne Rettigheder ugyldige, maa Erklæringen forinden eller samtidig med Overdragelsen være anmeldt til Registrering paa Skibets Registerside, medmindre Erhververen, dengang han afsluttede Retshandelen, var vidende om Umyndiggørelsen.

§ 53. Umyndigheds- og Konkurserklæringer blive samtidig med Indførelsen paa vedkommende Skibs Registerside at antegne paa Rederiregistret.

§ 54. I Henseende til de i dette Afsnit omhandlede Registreringers Oversendelse til og Indførelse i vedkommende Distrikts Registre forholdes ligesom ved Registrering af Adkomstbrevene.

§ 55. Ligesom Pantebreve ved Anmeldelse til Registrering bør være ledsagede af 2 Genparter, der behandles paa den i § 14 foreskrevne Maade, saaledes skulle ogsaa de offentlige Handlinger, som registreres, indsendes i 2 Afskrifter, af hvilke den ene forbliver ved Bureauet, den anden oversendes til Forvaring i Skibets Hjemsteds Distrikts Registreringskontor.

Skal der tillige gøres Antegnelse paa Rederi-Registret, og Rederiets Hjemsted er et andet end Skibets, kan endnu en tredje Afskrift forlanges.

§ 56. For at Udslettelse af registreret Pantebrev kan finde Sted, maa Pantebrevet forelægges Bureauet, forsynet med en i sin Form behørig Kvittering, eller det maa være kendt dødt og magtesløst. Er Udslettelse derefter foregaaet, kan Pantebrevet, selv om Kvitteringen senere befindes falsk, dog ikke gøres gældende mod den, der, medens det var udslettet, i god Tro har faaet registreret Rettigheder i Skib eller Skibspart.

VI. Udslettelse af Skibsregistret og Tilbagelevering af Certifikat.

§ 57. Overgaar et her i Riget registreret Skib i nogens Eje, som ikke fyldestgør Betingelserne i nærværende Lovs § 1 for at kunne have Skib registreret

i Kongerigets Skibsregister, eller mister den hidtilværende Ejer Retten dertil, skal Skibet straks udslettes af Skibsregistret.

Men sker det, at en Medejer i Skib mister Retten til at eje Part i Skib, som sejler under dansk Flag, eller denne ved Arv eller Ægteskab gaar over til en dertil uberettiget Person, saaledes at Skibet derved mister Retten til at sejle under dansk Flag efter Sølovens § 1, bliver Skibet først at udslette, naar der ikke inden Udløbet af 4 Maaneder fra den Begivenhed, som medfører Udygtigheden, eller fra Arvefaldet eller Ægteskabet er gjort Anmeldelse til Bureauet om, at der enten er truffet en saadan Ordning med vedkommende Skibspart, at Skibet ikke taber sin Ret til at føre dansk Flag, eller at der over den er berammet Auktion til bestemt Bortsalg inden 1 Maaned derefter. I sidste Fald bliver Auktionens Udfald at oppebie.

§ 58. Et Skib bliver endvidere at udslette af Skibsregistret, naar det ophugges eller forliser eller forsvinder eller prisdømmes eller erklæres for uistandsætteligt uden dog senere at istandsættes for den hidtilværende Ejers Regning. Disse Begivenheder skulle anmeldes af de samme, som have at anmelde Skibet til Registrering, inden Udløbet af 8 Dage, efter at Ophugningen er fuldført, eller Meddelelse om Forliset eller Prisdømmelsen eller Uistandsætteligheds-Erklæringen er modtaget, eller den Tid er kommen, da Forsikringen for det forsvundne Skib i Medfør af Sølovens § 258 kan fordres udbetalt.

§ 59. Skibets Udslettelse af Skibsregistret, hvorom Beslutning i alle Tilfælde tages af Bureauet, og som tillige bliver at anmærke paa Rederiregistret, sker ved, at der paa Registersiden paa en iøjnefaldende Maade tilføjes Ordet »Udslettet« med Henvisning til den Kendsgerning, ifølge hvilken Udslettelsen er sket. Denne er uden Indflydelse paa de i Henhold til §§ 46—49 og § 52 registrerede Rettigheder og Raadigheds-Indskrænkninger, dog at Gæld, for hvilken der er registreret

Panteret i Skibet eller Skibsparten, straks forfalder til Udbetaling ved Skibets Udslettelse af Skibsregistret paa Grund af Skibets eller Skibspartens Overgang i fremmed Eje.

§ 60. Samtidig med, at Udslettelse af Skibsregistret foregaar, bliver Afskrift af det i den Anledning Registret tilførte at afsende til Indførelse i Skibets og efter Omstændighederne ogsaa Rederiets Hjemsteds Distrikts-Register.

§ 61. Bureauets Beslutning om et Skibs Udslettelse af Skibsregistret kan paatales ved Domstolene, ligesom dens Virkning suspenderes i Overensstemmelse med de i § 22 givne Regler.

§ 62. I alle Tilfælde, hvor et Skib skal anmeldes til Udslettelse af Skibsregistret, bliver tillige Nationalitets- og Registrerings-Certifikatet af den eller de anmeldelsespligtige Personer at indlevere til Bureauet samtidig med Anmeldelsen, medmindre det oplyses, at og hvorfor det ikke kan ske. Er det i Udlandet, at Skibet forliser eller erklæres for uistandsætteligt, skal Certifikatet, hvis det findes i Behold paa Stedet, straks af Skibsføreren eller den, der træder i hans Sted, afleveres til den nærmeste danske Konsul, som har at indsende det tillige med en Beretning om den stedfundne Begivenhed gennem vedkommende Ministerium til Bureauet.

VII. Straffebestemmelser.

§ 63. Enhver, der foretager nogen Handling, sigtende til ved Opdigtelse eller Fordølgelse af Kendsgerninger at faa registreret et Skib paa dansk Skibsregister, med Hensyn til hvilket de lovlige Betingelser for, at det kan sejle under dansk Flag, ikke ere til Stede, skal, saafremt saadan Handling ikke efter sin Beskaffenhed medfører anden og større Straf, anses med en Bøde af 200 indtil 2000 Kroner, der, hvis Øjemedet er blevet opnaaet, kan stige til 4000 Kroner.

Er der udstedt Certifikat for Skibet, bliver dette derhos, hvis det ikke kan bringes til Stede, ved offentlig Bekendtgørelse af Bureauet at erklære for ugyldigt og at inddrage, saa snart ske kan.

§ 64. Undlades det at anmelde nogen Kendsgerning, hvorved Retten til at have Skibet registreret som dansk fortages, eller, hvor en saadan foreligger, at indsende Certifikatet, uden at gyldig Hindring derfor godtgøres, straffes hver den, hvem Anmeldelses- eller Indsendelsespligten paahviler, med en Bøde af 100 til 1000 Kroner. Er Undladelsen sket i det Øjemed at drage Fordel af det Nationalitets- og Registrerings-Certifikat, til hvis Benyttelse Hjemmel savnes, kan Bøden, hvis Øjemedet er blevet opnaaet, stige til 4000 Kroner. Certifikatet bliver at behandle efter Reglen i § 63 i Slutningen.

§ 65. Sejler et Skib under dansk Flag uden at være berettiget dertil, eller sejler registreret Skib under dansk Flag uden at være forsynet med Certifikat, eller benyttes midlertidigt Certifikat, Pas eller Tilladelse anderledes eller længere end tilladeligt, ifalde den eller de skyldige Personer hver en Bøde af 100 indtil 1000 Kroner.

§ 66. Ske andre Overtrædelser af Forskrifter i nærværende Lov eller i Anordninger, udstedte i Henhold til den, bliver derfor, hvis ikke Handlingen falder ind under et Lovbud, der medfører anden og større Straf, at erlægge en Bøde af 10 indtil 500 Kroner.

Paahviler Ansvar for den begaaede Overtrædelse en Flerhed af Personer, bliver Bøden at paalægge enhver af dem.

§ 67. Begaas Overtrædelse af denne Lov eller i Henhold til samme udstedte Anordninger af nogen af de ved Skibes Registrering ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, er det Toldbestyrelsen, som har at paalægge den vedkommende Bøde efter de ovenfor givne Bestemmelser, dog at det staar ham frit for at ind-

bringe Sagen for Justitsministeriet, ved hvis Afgørelse det da har sit Forblivende.

Er det en Retsbetjent, der har gjort sig skyldig i en Overtrædelse af den omhandlede Art, og han ikke vil underkaste sig den Afgørelse, som i den Anledning efter Bureauets Indstilling gennem Toldbestyrelsen træffes af Justitsministeriet, bliver Sag at anlægge imod ham.

Begaas Overtrædelsen af en privat Mand, kan Bøde paalægges ham efter Bureauets Indstilling af Toldbestyrelsen; men hvis han erklærer sig utilfreds med dette Paalæg, bliver Overtrædelsen ifølge Bureauets Foranstaltning at forfølge efter Reglerne for offentlige Politiretssagers Behandling, i Kjøbenhavn ved Sø- og Handelsretten og uden for Kjøbenhavn ved Søretten.

I alle Tilfælde, hvor nogen vil erklære sig utilfreds med en Forvaltnings-Myndigheds Paalæg af en Bøde, maa hans Erklæring for at komme i Betragtning afgives til vedkommende Myndighed inden Udløb af 30 Dage efter Paalæggets Forkyndelse.

Naar en stedfunden Undladelse af at efterkomme nærværende Lovs Forskrifter alene skyldes Mangel paa tilbørlig Agtsomhed, skal Justitsministeriet i alle Tilfælde kunne ansætte Bødens Størrelse under det lovbestemte Mindstemaal, og, hvor Forsømmelsen er begaaet første Gang, og Omstændighederne i øvrigt tale derfor, endog helt eftergive den.

§ 68. De for Overtrædelse af denne Lov eller dertil sig sluttende Anordninger paalagte Bøder tilfalde efter Justitsministeriets nærmere Bestemmelse en i Søfartens eller de søfarendes Interesse stiftet Indretning. I Mangel af Betaling blive de at afsone efter de om Bøders Afsoning uden for kriminelle Sager gældende Regler.

VIII. Midlertidige Bestemmelser.

§ 69. Alle til 20 Register-Tons Brutto og derover maalte, i Henhold til Lov 13de Marts 1867 re-

gistrerede, og ikke senere udslettede Skibe blive, uden særlig Begæring af Ejerne, at overføre i de ny, i Henhold til denne Lov indrettede Skibsregistre, saa og samtlige danske Rederier, som eje registrerede Skibe af den nævnte Størrelse, at opføre i Rederi-Registret efter denne Lovs § 4 Nr. IV., saaledes at disse Registreringer faa Virkning fra den Dag, Loven træder i Kraft.

§ 70. Forinden Indførslen i de ny Register iværksættes, blive de forhaandenværende Oplysninger med Hensyn til de registrerede Ejeres Adkomster at gennemgaa i Bureauet, og ere de paagældende til den Ende pligtige, paa dettes Forlangende, dertil at indsende de originale Adkomstbreve. Findes Adkomsterne at lide af Mangler, saa at de ikke yde den Sikkerhed for Ejendomsrettens fulgyldige Erhvervelse, som i Medfør af denne Lov bør kræves som Betingelse for Registrering, blive de paagældende at opfordre til saa vidt muligt at afhjælpe Manglerne.

Over de Skibe, for hvis Vedkommende Sagen ikke bringes i Orden paa denne Maade, forfatter Bureauet en Fortegnelse, hvori de til Skibets Betegnelse fornødne Data samt det væsentlige Indhold af de til Støtte for de paagældendes Ejendomsret fremkomne Bevisligheder anføres. Denne Fortegnelse bekendtgøres derefter 3 Gange med 8 Dages Mellemlid i de til Optagelse af Proklamata bestemte Tidender med Opfordring til alle dem, som maatte formene sig bedre adkomstberettigede til noget af de paagældende Skibe, om inden 6 Maaneder fra den første Bekendtgørelse i Bureauet skriftlig, under nøjagtig Opgivelse af Navn og Bopæl, at gøre Anmeldelse derom, idet det derhos i Bekendtgørelsen udtrykkelig bemærkes, at de, som ikke paa denne Maade gøre deres formentlige bedre Adkomstgældende, dermed fortabe Retten til at bestride, at den tidligere registrerede Ejer opføres som Ejer i det ny Skibsregister med deraf flydende Virkning.

Fremkommer der i rette Tid skriftlig Indsigelse, hvis Berettigelse paa given Anledning ikke anerkendes af den registrerede Ejer, har Bureauet at opfordre den, der har gjort Indsigelsen, til, hvis det ikke allerede er sket, at anlægge Søgemaal til Anerkendelse af sin Ret saavel som til om Stævningens Forkyndelse at gøre Anmeldelse i Bureauet inden Udløbet af 30 Dage efter Opfordringen, idet det ved denne bliver at betyde ham, at hans Indsigelse i Unladelsestilfælde mister sin Virkning.

Er Retssagen ikke endelig afgjort, eller Meddelelse derom ikke afgiven i Bureauet inden denne Lovs Ikrafttræden, bliver herom at gøre Bemærkning i Adkomstrubrikken paa vedkommende Skibs Registerside.

Fremgaar det af indkomne Oplysninger, eller bliver det Resultat af anlagt Retssag, at ikke den registrerede Ejer, men en anden er rette Ejer, bliver denne, hvis han er berettiget til at lade sit Skib sejle under dansk Flag, paa sin Begæring at anføre som Ejer i det ny Skibsregister. I modsat Fald gaas frem i Overensstemmelse med Reglerne i § 57.

§ 71. Af de Tilførsler, der i Medfør af §§ 69 og 70 blive at gøre i de ny Skibsregistre, tages Afskrift, der tillige med de Bilag, som ikke skulle forblive i Bureauet, snarest muligt tilsendes vedkommende Distrikts-Registreringskontorer til Optagelse i de ny Distrikts-Registre og videre Foranstaltning i Overensstemmelse med Reglerne i § 29.

§ 72. For de i Medfør af § 69 omregistrerede Skibe bliver der af Bureauet snarest muligt at udfærdige ny Nationalitets- og Registrerings-Certifikater i Overensstemmelse med § 30, hvis Bestemmelser i det hele blive at iagttage, dog at de der paabudte ny Paamærkninger af Navn og Dybtgaaende ikkun blive at iværksætte, naar Skibet ankommer til en dansk Havn, hvor de kunne foretages.

Nyt Certifikat bliver dog ikke at udstede for Skibe, for hvis Vedkommende der er rejst Sag efter § 70, 3dje Stykke, forinden denne er endt, og Skibsregistret derefter i fornødent Fald berigtiget. Indtil dette er sket, kan Skibet fremdeles sejle under det samme tidligere meddelte Certifikat.

§ 73. En i Medfør af den hidtil gældende Ret stiftet og opretholdt Panteret i registreret Skib maa, for at kunne bevare sin Gyldighed som saadan, efter at denne Lov er traadt i Kraft, inden 30 Dage efter dette Tidspunkt anmeldes til Registrering efter Reglerne i §§ 39 og 46.

§ 74. De til Bureauets første Indretning og Forsyning saa og til overordentlig Medhjælp til Udførelsen af de i §§ 69—72 omtalte Arbejder fornødne Beløb bevilges paa Finansloven.

Fremdeles kan der indtil videre ved Bureauet ansættes endnu en Registrator paa de i § 3 fastsatte Vilkaar, imod at Kontorholdssummen, saa længe denne Ansættelse varer nedsættes med 2,000 Kr. aarlig.

IX. Lovens Udførelse og Ikrafttræden.

§ 75. De til nærværende Lovs Udførelse i civilretlig Henseende fornødne Instrukser gives af Justitsministeriet, som ogsaa er bemyndiget til paa Bureauets Indstilling at godkende Trykning og Udsendelse til Registreringskontorerne af Formularer til andre i Loven omhandlede skriftlige Udfærdigelser end dem, med Hensyn til hvilke slige Formularers Tilvejebringelse særlig er paabudt. Alle disse Formularer skulle kunne erholdes uden Betaling paa samtlige Registreringskontorer, som derhos paa Forlangende ere pligtige at give Vejledning til deres rette Udfyldelse. Et Eksemplar af Loven udleveres tillige med ethvert udstedt Certifikat.

De i §§ 69—72 omhandlede Forberedelser blive at foretage, ligesom Ansættelsen af den i § 74 omtalte

Registrator kan finde Sted saa snart efter Lovens Stadfæstelse, som Justitsministeriet skønner det at være fornødent. I øvrigt træder Loven, i hvilken der ved kgl. Anordning for Færøernes Vedkommende kan gøres de Lempelser, som ifølge de stedlige Forhold maatte anses fornødne, i Kraft den 1ste Januar 1894. Fra samme Tidspunkt ophæves Lov 13. Marts 1867 om danske Skibes Registrering, Lov Nr. 52 30. Marts 1876, samt enhver Bestemmelse, der maatte stride mod nærværende Lov.

SAGREGISTER.

Henvisningerne til Søloven betegnes alene ved: §, til Registreringsloven ved: R. L. §.

Abandon, abandonnere, se Afstaaelse.

Adkomst, Oplysning i Skibsregistret og Rederiregistret om Skibsejers Adkomst, R. L. § 4, II 3 og IV; — Anmeldelsen til Registrering skal ledsages af Adkomstbrev, R. L. § 14, III; — Bekendtgørelse om og Fristen for Indsigelser imod ufuldstændige Adkomster, R. L. § 18; — Ejendomsdom paa Skib eller Skibspart, naar fornøden Adkomst ikke kan skaffes, R. L. § 19; — hvad skal registreres som Adkomst, R. L. §§ 39, 41.

Afdrag i Fragten for Gods, der ikke føres frem til Bestemmelsesstedet, § 130; — i Erstatning for Skade paa Skib, ydet i almindeligt Havari for Forskellen mellem gammelt og nyt, § 198.

Afhændelse, se Overdragelse.

Aflader, se Befragter.

Afmønstring, Søfolks, derom gælder, hvad særskilt er foreskrevet, § 72; — den, der afmønstrer, kan prøve Skipperens Afregning, § 100.

Afregning, naar Mandskabet er misfornøjet med Skipperens, § 100.

Afregningsbog, Søfolks, Reglerne derom, §§ 71, 72.

Afsked, naar kunne Søfolk forlange den, §§ 82—88.

Afskedigelse af Skipperen, §§ 61, 63—66, 68; — af Søfolk §§ 89—92.

Afskiber, § 115, se Befragter.

- Afskrift**, af hvilke Aktstykker skal Afskrift medfølge, R. L. §§ 13, 14, 38, 40, 41, 42, 55, 71; — sendes af Registreringsbureauet til Distriksregistreringskontorerne, R. L. §§ 11, 14, 29, 42, 43, 54, 60, 71 jfr. § 6; — af midlertidigt Certifikat, udstedt i Udland, skal indsendes, R. L. § 12.
- Afstaaelse** af Skibspart for at frigøre sig for Tilskud til Rederidriften, § 18; — til Forsikreren af beskadiget Gods eller Skib, § 257; — af bortblevet Skib, § 258; — af Skib eller Gods, tilbageholdte af offentlig Myndighed eller tagne af Sørøvere, og af Skib forladt af Besætningen, § 259; — Fristen derfor, § 260; — Følgen af, at Fristen oversiddes, § 261; — skal være ubetinget og fuldstændig, § 262 jfr. § 263.
- Afstandsfragt**, hvorledes beregnes den, § 160; — i hvilke Tilfælde skal den betales, §§ 160, 161, 164, 170; — om, at Gods kan overlades for Afstandsfragten, § 160.
- Afstemning** af Partredere, Majoriteten gør Udslaget, § 12.
- Afsætning** af Skib eller Skibspart maa registreres, R. L. § 49; — dens Fortrinsret, R. L. § 51.
- Afvigelse**, Skibets, fra rette Vej, naar tilladt, § 31; — Skipperens Ansvar herfor overfor Bodmerikreditor, § 180.
- Agent**, Rederens eller Ladningsejerens, hans Ordre skal Skipperen indhente, §§ 52, 57.
- Aktieselskab**, Betingelserne for, at dets Skibe kunne være danske, § 1; — Oplysning i Skibsregistret om Aktieselskab, som driver Rederi, R. L. § 4, 113; — Virkningen af dets Anmeldelse til det almindelige Handelsregister, R. L. § 27; — Anmeldelse af Forandringer i Selskabets Bestyrelse, R. L. § 38.
- Ammunition**, se Krigsforraad.
- Angivelse** af farligt Gods, § 115; — af Gods, som kræver særlig Omhu i Behandlingen, § 143; — se fremdeles Opgivelser.
- Angivelsespligt**, Forsikringstagerens, §§ 231, 241—245.
- Anker og Ankerkætting**, naar erstattes de under Groshavari, § 188 2; — hvorledes beregnes da Erstatning, § 198.
- Anmeldelse** til Medredere om Salg af Skibspart, § 21; — til Registrering, dennes Tidsfølge er bestemmende for

Skibets Plads i Skibsregistret, R. L. § 4, II; — i hvilke Tilfælde skal den ske, R. L. §§ 13, 19, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 58; — i hvilke Tilfælde kan den ske, R. L. §§ 11, 12, 23, 46, 47, 48, 49, 52; — Formular til Anmeldelse, R. L. § 13; — hvad skal den indeholde, R. L. § 14.

Anmærkning, Skipperens, paa Konnossement, §§ 134, 145—147, 152; — paa Udskrifter af Registrene, R. L. § 7.

Ansvar, Rederen hæfter personlig, § 7; dog med vigtige Undtagelser, § 7, nemlig kun med Skib og Fragt for Skipperens Kontrakter og for dennes Misligholdelse af Kontrakter, § 7, for Skade ved Skippers eller Mandskabs Forsømmelser, § 8, for Bodmerilaan, § 174, for Havaribidrag, § 216, for Skade ved Sammenstød, § 222, og for Bjergeløn, § 224; — derimod personlig for Kur og Pleje samt for Hjemrejseomkostninger til Skipper og Mandskab, §§ 64, 66, 90, 92, 98; — Ladningsejerens for Skipperens Kontrakter, § 54; — Skipperen hæfter for sin Forsømmelse, §§ 59, 180, 280, men for visse Kontrakter ikke personlig, § 58; — Bortfragterens for Godset, §§ 113, 142, 143, 146—148, 172; — Befragterens for Kontraktens Opfyldelse, § 112, og for Fragtsens Betaling, § 158; — Ejerens for Havaribidrag, § 216; — Forsikrerens, i Almindelighed, § 248; — dets nærmere Ordning, §§ 249—253; — dets Bortfald efter Omstændighederne, §§ 254, 255.

Anvisning af Laste- og Losseplads, §§ 114, 135.

Arbejde paa Søn- og Helligdage, § 44; — særlig Godtgørelse for Arbejde med Losning og Lastning paa Søn- og Helligdage, § 96; — som Søfolk ere pligtige at udføre, selv efter Tjenestetidens Udløb, § 84; — i Skibets Tjeneste, Rederens Ansvar for den, som udfører det, § 8.

Arrest i indladet Gods giver samme Ret som Befragteren har, § 131; — i deponeret Fragt, § 155; — i forbodmet Genstand, § 185; — om Anmeldelse af Arrest, R. L. § 49, se i øvrigt Registrering.

arrestere, Søfolk eller andre, for Forbrydelse om Bord, § 47; — Søfolk for Forseelser, § 102 jfr. § 108, og naar Rømning forsøges, § 107.

Arv, om Registrering af arvet Skib, R. L. § 41.

Assurance, **Assurandør**, se Forsikring, Forsikrer.

Auktion, offentlig, af Skib, der er gaaet over til Udlænding, §§ 5, 20; — ved Partrederis Opløsning, § 23; — naar Skib er erklæret for uistandsætteligt, § 50; — af Ladning, § 57; — af Ladning til Dækning af Fragt, § 157; — af det forbodmede efter gjort Udlæg, § 185.

Avis, se Bekendtgørelse.

Baad, heri har Skipperen ikke Ret til at laste Godset, § 117; — deri lastet Gods erstattes ikke under Groshavari, § 190 2.

Bedrageri ved svigagtig Overforsikring, § 234.

Befaling, foresattes, skal Mandskabet adlyde, § 78; — Skipperens Magt til at fremtvinge Lydighed, § 101.

Befragter har Krav paa Erstatning, naar Skibet ikke i Tide er ladeklart, § 111, naar hans Gods forsendes med andet Skib, § 113, eller naar det lastes paa Skibets Dæk, § 117; — kan overdrage sin Ret til en anden, § 112; — kan anvise Lasteplads, § 114; — om hans Pligt til at opgive indladet Gods og Ansvar for Undladelse deraf, § 115; — skal levere Godset ved Skibets Side, § 116, og medens Liggedagene løbe, § 118; — skal betale Godtgørelse for Overliggedage, §§ 118, 120; — er pligtig at overlevere Skipperen fornødne Ladningspapirer, § 125; — er pligtig at godtgøre Skipperen Omkostninger ved, at indladet Gods atter udlosses, § 127; — skal forelægge Skipperen Konnossementer til Underskrift og selv underskrive ét, § 133; — er ansvarlig for Fragts Betaling, § 158; — har Ret til uden Erstatning at hæve Fragtkontrakten, §§ 111, 125, 159, 161, 164; — af helt Skib, eller samtlige Befragtere kunne hæve Kontrakten imod delvis Fragt, §§ 126—130, eller imod Afstandsfragt, §§ 160, 161; — Skade ved hans Fejl erstatter Forsikrer ikke, § 249 4.

Befragtning, om skriftlig Kontrakt, § 109; — af helt Skib omfatter ikke visse Dele deraf, § 110; — af en Del af et Skib, særlige Regler derom, §§ 114, 129, 159, 163; — angaaende Stykgods, §§ 123, 138; — angaaende Passagerer §§ 169—173.

- Befragtningskontrakt** kan afsluttes af den bestyrende Reder, § 11, eller af Skipperen, § 48; — skal afsluttes skriftlig, naar nogen af Parterne begærer det, § 109; — Retten ifølge denne kan Befragteren overdrage, § 112; — naar kan Befragteren vilkaarligt hæve den, om end imod delvis Fragt, §§ 126, 128—130; — kan af Befragteren hæves, naar Skipperen forholder Opfyldelsen, §§ 111, 125; — kan hæves, naar Skade rammer Skibet, §§ 160, 164, 170; — kan hæves ved Hindring af visse ydre uafvendelige Begivenheder, §§ 159, 161, 170, jfr. 162.
- Begravelse**, Mandskabets, skal Skipperen drage Omsorg for, § 46, men Rederiet bekoste, § 93; — Omkostningerne derved erstattes undertiden som Groshavari, § 188 10.
- Bekendtgørelse** til ukendt Aflader, om at Skibet er lasteklart, § 118 jfr. § 137, eller Gods oplagt, § 156; — af Anmeldelse af mangelfuld Adkomst, i visse Tidender, jfr. R. L. § 18, og af de særlige Angivelser paa Rederiregistret, R. L. §§ 26, 4 IV og 25.
- Besigtigelse** af (og Skøn over) beskadiget Skib, §§ 41, 50, eller beskadiget Ladning, §§ 41, 42, 55; — af bjerget Skib eller Gods, § 43; — af Skibets Sodygtighed, naar Flertallet af Mandskabet kræver det, eller af Maskinen, naar Maskinmesteren kræver det, § 87; — af Gods, som skal losses, §§ 42, 148⁹; — naar Bodmerilaan skal optages, § 176; — i Tilfælde af Groshavari, §§ 196, 200, 201, 207, 208; — af forsikret Skib, § 257.
- Besigtigelsesmænd**, deres Beskikkelse, § 41, jfr. § 42; — se Besigtigelse og sagkyndige Mænd.
- Beskaffenhed**, Godsets egen naturlige, for Skade derved bærer Bortfragteren ikke Ansvar, § 142; — for Gods tabt derved betales Fragt, § 151; — Skade derved erstattes ikke som Groshavari, § 190 6, eller af Forsikrer, § 249 3.
- Beslutning** af Partredere i fælles Anliggende, §§ 12, 22.
- Bespisningsreglement** gives af Kongen, § 45; — trykkes i Afregningsbogen, § 71.
- Bestemmelsessted** for Skibets Rejse skal anføres i Konnossementet, § 132; — Betingelser for at Godset kan afleveres udenfor dette, § 141.

Bestyrelse, Aktierederiselskabs, Betingelser vedrørende dette med Hensyn til Retten til dansk Flag, § 1, jfr. R. L. § 11: — midlertidig, af Partrederi, § 14; — Forandring af Rederiets skal registreres, R. L. § 38.

bestyrende Reder skal være dansk Undersaat, § 10; — skal altid ansættes, § 10; — vælges og afsættes af Medrederne, §§ 10, 14; — kan sagsøge og sagsøges paa Rederiets Vegne, §§ 10, 11; — hans Fuldmagt overfor Tredjemand og Grænserne for den, § 11 og R. L. § 13; — hans Forhold til Medrederne, §§ 13, 14; — hans Pligt til at føre Regnskab, §§ 15, 16; — kan undertiden afskediges af Retten, § 14; — han skal bo her i Riget, § 10 og R. L. § 1; — han anmeldes til Skibsregistret, § 10, R. L. § 4, 113, og opføres i Rederiregistret, R. L., § 25, ligesom Ændring af bestyrende Reder registreres, R. L. § 38.

Besætning, se Skibsmandskab.

Betaling for Medtagelse af hjemsendte danske Sofolk, § 34.

Bevis for Godsets Modtagelse, dets Udstedelse og Tilbagelevering, § 124; — Bevis-Begunstigelse for Somanden, naar Aftalen er tvivlsom, § 72; — af dansk Konsul om en vis fortsat Brug af Certifikat, R. L. § 45, se Certifikat; — se fremdeles Nationalitetsbevis.

Bevisligheder om Groshavari skulle meddeles Dispatchøren, § 214.

Bidrag til Groshavari, af Skib, § 207, af Ladningen, § 208, af Fragt, § 209; — om Fritagelse for Havaribidrag, § 212 jfr. § 179; — ingen hæfter personlig derfor, § 216; — skal betales, inden Skibet rejser eller Godset udleveres, § 217; — naar det endnu ikke er bestemt, skal Sikkerhed stilles, §§ 155, 217, — skal betales af Forsikreren, §§ 250, 251; — herfor haves Søpanteret i Skib og Fragt, § 268 3, og i Ladningen, § 276 2.

bidragpligtige Værdier under Groshavari, §§ 207—212, se Værdier.

Bilbrev, Skibets, skal ledsage Anmeldelsen til Registrering, R. L. § 14.

Bistand, Politiets, derved kan forhyret bringes til at gaa om Bord, § 75.

Bjergeløn ydes af det bjergede, § 224; — efter hvilke

Hensyn bestemmes den, § 225; — maa i Alm. ikke overstige $\frac{1}{3}$ af det bjergedes Værdi, § 226; — Retten bestemmer den, naar Parterne ikke kunne enes, § 224, fordeler omtvistet Bjergeløn, § 228, og kan undertiden nedsætte den betingede, § 227; — om, naar Skib bjerger noget paa Rejsen, § 228; — Skib og Gods maa ikke fjernes, før dens Betaling er sket eller Sikkerhed stillet, § 229; — derfor haves Søpanteret, §§ 268 1, 276 1.

Bjergning af Skibet skal Skipper og Mandskab bistaa, §§ 43, 78, 91; — af andet Skib eller Gods, naar er den Skipperen tilladt, § 31; — af forsikret Genstand er den forsikrede overfor Forsikreren pligtig at paabegynde, § 245; — herom i Alm. gælder særlig Strandingslov, § 224 i Slutn.

Blokade, hvad Skipperen i Tilfælde heraf skal gøre, § 38; — Skipperens og Mandskabets Ret til Hyre og fri Hjemrejse, naar den hindrer Rejsen, §§ 63, 66, 91, 94, 98; — giver Ret til at hæve Fragtkontrakten, §§ 159, 161, 170, jfr. 162; — se vis major.

Bodmeri, hvad derved forstaas, § 174; — kan optages paa Skib, Fragt og Ladning, § 175; — om Skipperens Ret til at optage det, § 48; — hvad skal Skipperen oplyse, naar Bodmerilaan optages, § 176; — Bodmeri giver Søpanteret, §§ 268 3, 276 2.

Bodmeribrev skal udfærdiges, § 177, og hvis det fordres i flere Exemplarer, § 178; — dets Indhold, § 177; — om Fremkomst paa Forfaldsdagen af flere Exemplarer, § 183, eller af slet intet, § 184; — Betaling før Forfaldsdag, § 183.

Bodmerigæld, heri afdrages Havaribidrag ikke, § 179; — Skipperen kan blive personlig ansvarlig derfor, §§ 180, 280; — naar forfalder den, § 181; — med hvilken Virkning oversiddes Forfaldstiden, § 182; — til hvem kan eller skal den betales, § 183; — derfor haves Søpanteret, §§ 268 3, 276 2.

Bodmerikreditor skal underrettes om Rejsens for tidlige Afslutning, § 181; — har særlig let Adgang til Arrest og Udlæg i det forbodmede, § 185; — kan forsikre sin Interesse, § 230.

Bodmeripræmie beregnes til Forfaldsdagen, naar den er bestemt efter Tid, § 182; — betales ikke, naar Rejsen opgives, § 186.

Bogstaver, se Registreringsbogstaver.

Borteblivelse af Skib i vis Tid giver Ret til dets Afstaaelse, § 258.

Bortfragteren skal delvist betale Ladning og Losning, §§ 116, 136; — bærer alle Rejseudgifter, § 153; — kan undertiden frit hæve Fragtkontrakten, § 159, 161; — se desuden Ansvar, Erstatning, Konnossement.

Borttagelse af Skibets Navn er forbudt i Fredstid, R. L. § 30.

bosiddende i dansk Stad i fem Aar kan eje dansk Skib, § 1.

Bruttofragt, heri haves Søpanteret, § 268.

Brutto-Register-Tonnage, Skibe paa 20 Tons og derover skulle registreres, § 2, R. L. §§ 1, 4, 11 2; — mindre Skibe registreres ikke, R. L. § 9.

Brændevin, om Medtagelse af Varer, som kunne forvolde Uorden, § 81; — om Straf for at tage det om Bord, § 102 2.

Bugserpenge betales af Bortfragteren, § 153.

Bøn om Bord, se Gudstjeneste.

Certeparti, jfr. § 109, se Befragtningskontrakt; — om Udtrykket »Fragt efter Certeparti«, § 144.

Certifikat udstedes for Skibe, optagne i Skibsregistret, § 2, R. L. § 1; — kaldes Nationalitets- og Registreringscertifikat, R. L. § 5; — af hvem udstedes det, R. L. §§ 5, 30; — hvad skal det indeholde, R. L. § 30; — hvilken Betydning har det, R. L. § 32; — skal ved første Udklarering have Paategning om Skipperen, R. L. § 33; — skal altid haves om Bord, R. L. § 34; — om nyt Cert., R. L. §§ 31, 44, 45; — om Ændring deri, R. L. §§ 44, 45; — om dets Tilbagelevering, R. L. § 62; — om nyt Cert. for omregistrerede Skibe, R. L. § 72; — midlertidigt Cert. for Skib, bygget eller købt i Udlandet, udstedes af dansk Konsul, R. L. §§ 5, 12, om dets Tilbagelevering, R. L. § 30 i Slutn.; — nyt midler-

tidigt af Konsul, naar det tabes i Udlandet, R. L. § 31; — kan erklæres ugyldigt, R. L. §§ 63, 64.

Dagbog, paa hvilke Skibe skal den føres, § 35; — dens Indretning fastsættes af Kongen, § 35; — hvorledes skal der forholdes med den, hvem fører den, og hvad skrives i den, §§ 35, 36, 37; — om ny Bog og den gamles Eftersyn og Opbevaring, §§ 38, 39; — interesserede have Adgang til den, § 39; — ordret Udskrift deraf fremlægges ved Anmeldelse til Soforklaring, og Dagbøgerne selv medtages ved denne, § 40; — kan føres af Styrmand, §§ 36, 79; — Bemærkning deri om Somænds Afsked, § 89, om af Skipperen idomt Straf, § 103, om Raadslagning under Groshavari, § 195; — se fremdeles Maskindagbog og Registreringsdagbog.

Dampskib, for visse saadanne kan gøres Lempelser med Eftersyn af Skibsdagbog, § 38; — se endvidere Maskindagbog.

dansk Flag, Betingelserne for at sejle derunder, § 1 og R. L. § 1; — om Skippers, §§ 62, 65, og Mandskabs, § 88, Krav paa Afsked og Hyre, og om Registrering af Skibsparts Overdragelse, R. L. § 39, naar Retten til at føre det mistes.

dølvist beskadiget, se partiel Skade.

Deponering af Konnossement før Losningens Begyndelse, § 139; — af Krav, for hvilke Ladningen hæfter, § 155; — af Bodmerigælden, § 184.

Deviation, se Afgang.

Dispache, hvornaar benyttes den, §§ 213, 218; — hvor opgøres den, § 213; — hvem skal foranstalte den, § 214; — forbinder Forsikreren, naar Opgørelsen er lovmedholdelig, §§ 250, 251; — Omkostninger ved den erstattes som Groshavari, § 188 14; — Domstolene afgør Tvist om Dispatches Rigtighed, § 213.

Dispachør er eneberettiget til Dispatches Opgørelse, § 213; — kan kræve Oplysninger meddelte, § 214.

Distancefragt, se Afstandsfragt.

Distrikts-Registreringskontorer, deres Oprettelse og Forretninger, R. L. §§ 6, 7, 14, 29, 35—43, 45—49, 54, 60, 71.

Distriktsregistre indeholde Afskrifter af det Hovedregistrene i Kjøbenhavn tilførte, R. L. § 29; — se i øvrigt Distrikts-Registreringskontorer.

Dobbeltforsikring, dens Gyldighed, §§ 234—236.

Domstol, se Retten.

Drægtighed, registreringspligtige Skibes, § 2, R. L. § 1, jfr. R. L. § 9.

Dybtgaaende, Skibets, skal mærkes for og agter, R. L. § 30, jfr. dog R. L. § 72.

Dæk, Skibets aabne, omfattes ikke af Befragtning af Skibet, § 110; — herpaa har Skipper ikke Ret til at laste Godset, § 117.

Dækslast, hvorledes den tør føres, § 26; — godtgøres i Reglen ikke som Groshavari, § 190 2.

Død, Partreders, derved opløses ikke Rederiet, § 20; — Skipperens, Hyren beregnes til Dødsdagen, § 67; om dennes Bestemmelse i Tvivlstilfælde, § 67; — Mandskabets, Hyren beregnes til Dødsdagen, § 93; — Ejerens, af registreret Skib, skal registreres, R. L. § 40.

Efterladenskaber, afdød Somands, hvorledes forholdes dermed, § 46.

Ejendoms-Dom paa Skib eller Skibspart, R. L. § 19.

Eksemplar, af Soloven. et saadant skal findes om Bord, § 27.

Embargo, om Skipperens og Mandskabets Ret til Hyre og fri Hjemrejse, naar Rejsen hindres derved, §§ 63, 66, 91, 94, 98; — giver Ret til at hæve Fragtkontrakten, §§ 159, 161, 170, jfr. § 162; — berettiger til Afstaaelse af forsikret Skib eller Gods, § 259; — se vis maior.

endelig Registrering, se Registrering.

Erklæring, skriftlig, paa Tro og Love, om Betingelserne for Registrering, skal ledsage Anmeldelse hertil, R. L. § 14; — af Skib for uistandsætteligt, se Kondemnation.

Erstatning, særlig Godtgørelse til Skipperen, §§ 63, 66; — for Lastning og Losning paa Helligdage, § 96; — for Overliggedage, §§ 118, 120, 121, 137; — for Forsinkelse udover aftalt Tid, §§ 111, 122, 125, 126, 127, 128, 156; — hvorledes den bestemmes for Gods, for hvilket Bortfrag-

teren bærer Ansvar, § 149; — for Skade under Groshavari, §§ 196—206; — Forsikrerens Pligt til at betale den, §§ 248—255; — for Totalskade paa forsikret Genstand, §§ 256—259; — for skadet eller tabt Skib, Fragt eller Ladning, heri haves undertiden Søpanteret, §§ 270, 278, og herfor haves Søpanteret, §§ 268 4, 276 3.

Fare, derunder maa Skipperen ikke forlade Skibet, § 29; — Skipperen er ansvarlig, naar det forbodmede, efterat Rejsen er endt, udsættes for ny Fare, § 180; — Virkningen af, at forsikret Gods udsættes for anden Fare, end forudsat, §§ 254, 255.

farlig Ladning, Regler om saadan gives af Kongen, § 26.

Fartøj, se Skib.

Fautfragt, § 126 2, se Fragt.

Fejl, se Forsømmelse.

Flag, dansk Handels-, R. L. § 1; — se dansk.

flydende Varer, se Overladelse.

Forandring af Rederiets Bestyrelse skal registreres, R. L. § 38; — af Rederi eller Skipper giver ikke Mandskabet Ret til Fratrædelse, § 88.

Foranstaltning af offentlig Myndighed, se Opbringelse.

Forbehold, Skipperens, paa Konnossement, §§ 134, 145—147; — om Fragtforskud, § 151.

Forbrydelse, hvorledes forholdes, naar den begaas udenfor indenlandsk Havn, § 47.

Forbud, imod Ud- eller Indførsel, om Skipperens og Mandskabets Ret til Hyre og fri Hjemrejse, naar Rejsen hindres deraf, §§ 63, 66, 91, 94, 98; — giver Ret til at hæve Fragtkontrakten, §§ 159, 161, 170, jfr. 162; — se vis maior.

force majeure, se vis maior.

Fordringer, hvorfor haves Søpanteret i Skib og Fragt, § 268, eller i Ladning, § 276; — se endvidere Forpligtelser.

foreløbig Registrering, se Registrering.

Forfaldsdag, om Bodmerigælds Betaling før eller efter denne, § 183; — naar efter denne Betaling ikke sker, §§ 182, 185; — naar Bodmeribrev paa denne ikke er til Stede, § 184.

Forhaling, Skibets, ved Lastning eller Losning. §§ 114, 135.

Forhindring for Lastning eller Losning, beroende paa Skibet, §§ 119, 137; — for Passager i at rejse med, § 169.

Forhyring, Mandskabets, hvad derved af Skipperen skal iagttages, §§ 70—72; dets Pligter ved Hyrens Tiltrædelse, §§ 74, 75, og medens den bestaar, §§ 77—81: — Hyrens Varighed, §§ 82—85, og Ophør, §§ 85—91; — Forhyring til flere, § 73, se Underhyring.

Forhør om Mandskabs Forseelse, § 103.

Forklaring, foreløbig, om Forbrydelser, begaaede om Bord, § 47.

Forkøbsret, Partreders, er ophævet, § 20.

Formularer til skriftlige Udfærdigelser til Registrering, R. L. § 75; — se endvidere Justitsministeriet.

Forpligtelser, indgaaede af Skipperen for Reder og Ladningsejer, disses Ansvar herfor, §§ 7, 54; — Skippers Ansvar herfor er ikke personligt, § 58; — herfor haves Søpanteret, §§ 268 4, 276 3.

Forseelser i Tjenesten af Mandskabet, naar kan Skipperen straffe derfor, § 102; — af Skipper eller Mandskab, Straf herfor, §§ 285—312, se Straf.

forsikrede, den, hvad skal han opgive, §§ 231, 241, 242, eller give Underretning om, §§ 245, 260, og Følgen af Forsømmelse hermed, §§ 231, 242, 244, 245; — skal befordre Forsikrerens Interesser overfor det forsikrede, §§ 245, 246; — skal ikke sagsøge en erstatningspligtig, jfr. § 239, jfr. dog §§ 250, 251; — hans Krav paa Erstatning, §§ 256—259; — kan afstaa forsikret Genstand, §§ 257—262; — kan hævde Forsikringen, naar Forsikrer bliver usolid, § 240.

Forsikrer, hans Forpligtelser, § 248; — er ansvarsfri ved visse Skader, §§ 248, 249; — hans Ansvar ved Groshavari, §§ 250, 251, 253; — er undertiden ansvarlig ud over Forsikringssummen, §§ 252, 253, jfr. 250; — hans Ansvar ophører undertiden, naar Faren ændres, §§ 254, 255; — indtræder i den forsikredes Ret imod Tredjemand, § 239, og kan fordre skriftlig Overdragelse deraf, §§ 263, 251; — hans Pligt til Skadens Betaling, § 256—259.

Forsikring af afstaaet Skibspart gaar over paa Medrederne, § 18; — Genstanden for Forsikring, § 230; — for egen eller andens Regning, § 231; — er undertiden helt ugyldig, §§ 231, 234, 235, 242—243, undertiden delvist, §§ 235, 238, 244; — Forældelse af Fordring derpaa, § 264.

Forsikringspolice skal Forsikreren udstede, § 232; — med bestemt Værdi (takseret), § 238.

Forsikringspræmie maa ofte betales, uagtet Forsikringen er ugyldig, §§ 231, 236, 240, 242, 243; — naar forfalder den, § 247; — dens Tilbagebetaling (Ristorno), §§ 265, 266, 236, 242, 243; — for Forsikring af afstaaet Part skal Partrederne tilsvare, § 18.

Forsikringssum, der overstiger Forsikringsværdien, §§ 234, 235, 236, 238; — der er mindre end denne, §§ 237, 257, 262.

Forsikringsværdi er Genstandens virkelige Værdi, § 233; — kan være fastsat (takseret Police), § 238.

Forskøl mellem gammelt og nyt, se Afdrag.

Forskrift, se Indskrænkning.

Forskud paa Hyre antegnes i Afregningsbogen, § 71; — om Tilbagebetaling af for meget, ydet Mandskab, § 99; — se fremdeles Fragtforskud, Fortrinsret.

forsætlig Stranding, behandlet som Groshavari, § 188 5.

Forsømmelse, Rederens Ansvar for underordnedes, § 8; — Skipperens Ansvar herfor, § 59.

Fortegnelse over uregistrerede Skibe, R. L. § 7.

Fortrinsret for Forskud for Medredere, § 17; — for Søfordringer, §§ 267—269, 276; — registrerede Rettigheders, R. L. §§ 46, 47, 50, 51, jfr. §§ 21, 22.

Forvaring, Søfolks Tøj kan Skipperen tage i Forvaring, naar Rømning kan befrygtes, § 107; — af ikke modtaget udlosset Gods, §§ 140, 156.

forventet Handelsfordel kan forsikres, § 230.

Forældelse af Panteret i Skibspart for Forskud, § 17; — af Fordring efter Forsikringskontrakt, § 264; — af Søpante retskrav, § 283, 284.

Fragt »efter Certeparti«, § 144; — hvorledes beregnes den, naar dens Størrelse ikke er aftalt, § 150; — for ulovlig

medtaget Gods, §§ 28, 81, 110, 115; — hvorledes bestemmes den, naar Fragtkontrakten hæves eller Rejsen afbrydes, §§ 126, 128—130, 159—162, 164; — for dens Betaling skal undertiden før Rejsen stilles Sikkerhed (Fautfragt), § 126; — skal betales eller deponeres, før Godset kan kræves udleveret, §§ 155, 173; — betales i Reglen kun for Gods, i Behold ved Rejsens Slutning, § 151, men undertiden for Gods, som ikke medtages, §§ 123, 126, 128, 129 jfr. 130; — som Betaling for den kan Godset undertiden overlades, §§ 152, 160; — erstattes som Groshavari, §§ 188 11, 204; — hvorledes bidrager den til Groshavari, § 209; — heri have Søpanterrettigheder, § 268; — herfor have Søpanteret i Ladningen, § 276 4.

Fragtforskud, dets Tilbagebetaling, § 151; — Bidrag heraf til Groshavari, § 210.

Fragtkontrakt, se Befraktningkontrakt.

Frastikning af Anker og Kætting godtgøres i Groshavari, § 188 2.

fratræde, se Opsigelse.

frigøre Skib og Ladning fra Fjender eller Sørøvere, hvad dertil udgives erstattes under Groshavari, § 188 9.

Frist, se Indsigelse, Tid og Søgemaal.

Fuldmagt, Skipperens særlige fra Rederen, § 8; — Reglerne herom ere bestemmende for bestyr. Reders Stilling, § 13.

Gangbar Fragt skal undertiden betales, naar Aftale ikke er truffen, §§ 28, 110, 150; — Pris, derefter beregnes Varernes Værdi i Tilfælde af Groshavari, § 200.

Genforsikring kan Forsikrer foretage, § 230.

Genpart, R. L. §§ 29, 54, 55, se Afskrift.

Gods, se Ladning.

Godtgørelse, §§ 96, 118, 120, 137, se Erstatning.

Groshavari, se Havari.

Grundstødning, Skibets, nødvendiggør dets Undersøgelse, § 32; — Skade derved kan være Groshavari, § 188 5.

Gæld, Skippers eller Mandskabs, herfor maa foreløbigt Retsmiddel ikke anvendes, naar Skibet er sejlfærdigt, §§ 69, 76; — hvorfor have Panteret i Skib, forfalder ved Udslættelse af Skibsregistret, § 6 og R. L. § 59.

Handelsflag, se Flag.

Handelsfordel, se forventet.

Handelsvarer maa Skipper, Mandskab eller andre ikke medføre uden Tilladelse, §§ 28, 81, 171; — Befragter af helt Skib kan modsætte sig, at saadanne medtages, § 110.

Havari, almindeligt, Hovedreglen derom, § 187; — Hovedtilfælde deraf, § 188; — hvad dertil ikke henregnes, § 189; — undtagelsesvis gives ingen Erstatning derfor, § 190, jfr. §§ 188 5. 6. 7. 8, 203, 205; — om Fordeling, naar Skaden er forskyldt, § 191; — dets Fordeling udelukkes ikke, fordi Skaden er forskyldt, §§ 191, 194, fordi Øjemedet ikke er naaet, § 192, eller fordi Skib eller Ladning totalt er opofret eller forgaaet, § 193; — Skipperens Pligter i Anledning deraf, §§ 194, 195; — Skadens Opgørelse, §§ 196—206; — Bestemmelse af Bidraget dertil, §§ 207—212; — Beregningens Sted og Maade, § 213; — om Tillægsberegning § 215; — Omkostninger, som ikke ere almindeligt Havari, fordeles undertiden som saadant, §§ 161, 218; — særskilt, § 218.

Havariberegning, se Dispatche.

Havaribidrag, se Bidrag.

Havaripenge kunne forsikres, § 230.

Havsnød, Skipperens, § 43, og Besætningens, § 78, Pligter derunder; — derunder kan Skipperen fravige rette Vej, § 31.

Helligdage medregnes ikke som Liggedage; medmindre disse ere bestemte til løbende Dage, § 119; — medregnes altid til Overliggedagene, § 120; — se fremdeles Arbejde.

Hinder for at Skib kan komme til og fra Laste- og Losseplads, §§ 114, 116, 135, 136.

Hindring af visse ydre uafvendelige Hændelser for Rejsens Begyndelse eller Forsættelse, §§ 63, 91, 159—164, 170, 259; — naar Opholdet derved medfører Udgifter, fordeles disse som Groshavari, § 161; — se fremdeles vis maior og Blokade, Embargo, Forbud, Krig.

hjemmehørende Skib i Riget, over 20 Tons, skal registreres, § 2, R. L. § 1; — naar kan Skib anses herfor, R. L. § 1 jfr. Sølovens § 1; — om hjemmehørende Skib

eller Skibspart, som gaar over i Udlændings Eje, §§ 5, 20.

Hjemrejse, fri, Skipperens, § 66, Mandskabets, § 98; — se Hjemsendelse.

Hjemsendelse, Skippers og Mandskabs frie, §§ 66, 98; — Skipper er pligtig at medtage hjemsendte Søfolk, § 34; — om Hyre paa andet Skib i Stedet derfor, § 98.

Hjemsendelsesomkostninger for Skipper og Mandskab bæres undertiden af Statskassen, undertiden af Rederiet, §§ 66, 98.

hjemsendte Søfolk, deres Pligter om Bord, § 34.

Hjemsted, registreret Skibs, bestemmes af Rederen dog indenfor Riget, § 4; ikke registrerets, er Rederens Bopæl, § 4, R. L. §§ 1, 13; — for Skib under Bygning, er Byggestedet, R. L. § 11; — dets Navn skal være anbragt paa Skibet, R. L. § 30; — Ændring deraf, R. L. § 36; — Rederiselskabs, R. L. § 4, 113; — dets Ændring R. L. § 38; — uden for dette har Skipper udvidet Fuldmagt, § 48; — Skibets skal opgives under Sammenstød, § 223.

Hyre (i Betydning af Lønnen), herfor hæfter Rederen personlig, § 7; — dens Bestemmelse, naar Skipperens Tjeneste ophører før Tiden, §§ 63—68; — Sømands skal indføres i Afregningsbogen og Skibsbemandingslisten, §§ 71, 72; — dens Bestemmelse, naar Mandskabets Tjeneste ophører før Tiden, §§ 82, 83, 85—93; — forøges undertiden, §§ 86, 94—97; — nedsættes undertiden, §§ 89, 90, jfr. §§ 94, 103, 106; — Tiden for dens Udbetaling, § 99; — Anke over dens Beregning, § 100; — Fortabelse deraf, §§ 102—106; — tilbageholdt Hyre, hvortil anvendes den, §§ 75, 105; — hvor meget kan tilbageholdes, §§ 99, 101; — hvornaar regnes den til Groshavari, § 188 7; — bidrager ikke til Groshavari, § 212; — Søpanteret haves herfor i Skib og Fragt, § 268 2; — i Betydning af Tjenesteforholdet, se Forhyring.

Hæftelse paa Skib kan forhindre Ændring af dets Navn, R. L. § 35, eller Hjemsted, § 36; — se i øvrigt Panteret.

Ikrafttræden, Sølovens, § 314; — Skibsregistreringslovens, § 314 og R. L. § 75.

Ild, Skade derved godtgøres undertiden som Groshavari, § 188 3, undertiden ikke, § 190 6.

Indfødsret, Skibsejers, er af Betydning for, at Skibet kan sejle under dansk Flag, § 1.

Indførelse af registreret Brev i Protokollerne, R. L. § 24, jfr. R. L. § 4; — i Rederiregistret, R. L. §§ 25, 28, 43.

Indførselstold, Kvittering for dens Erlæggelse vedlægges Anmeldelsen til Registrering af Skib fra Udlandet, R. L. § 14.

Inkladning, dens Begyndelse, Tiden derfor, §§ 111, 122; — hvad Befragter derved skal iagttage, §§ 115, 116.

Indland, indenlandsk, hvad derved forstaas, § 313.

Indlevering af Certifikat, naar Ændringer i Registret ere gjorte, R. L. § 44.

Indpakning, Godsets, Mangler derved, se Beskaffenhed.

Indregistrering, se Registrering.

Indsigelse imod bestyrende Reders Regnskab, Fristen derfor, § 16; — imod Registrering, Fristen derfor, R. L. §§ 18, 70; — af Ladningsmodtager imod Godset, § 148; — imod Betingelserne for Bodmeris lovlige Optagelse, § 178; — imod en Forvaltningsmyndigheds Paalæg af en Bøde, Fristen derfor, R. L. § 67; — se endvidere Søgemaal.

Indskrænkning i bestyrende Reders Myndighed, § 11; i Skipperens, gjort af Rederen, § 51, eller af Ladnings-ejeren, § 56.

Instrumenter, nødvendige, skulle findes om Bord, § 26.

Interesse, hvilken kan forsikres, § 230.

Is, Skippers og Mandskabs Krav paa Hyre og fri Hjemrejse, naar Rejsen hindres deraf, §§ 63, 66, 91, 94, 98; — Nødhavnsmkostninger paa Grund af pludselig Isgang erstattes som Groshavari, § 188 7, men ikke paa Grund af Ishindring, § 190 7.

Istandsættelse af Skib, som ikke er mulig, § 6; — Ophold derved, § 164 jfr. § 163; — Omkostninger derved kunne være at lægge til Grund ved Groshavariberegning, §§ 197, 207; — i Nødhavn kan være at regne for Groshavari, § 188 7. — Omkostningerne derved, naar Skib under Groshavari takseres, §§ 196, 207.

Journal, se Dagbog.

Justitsministeriet er øverste Registreringsmyndighed i civilretlig Henseende, R. L. §§ 2, 3, 4, 26; — godkender Formularer til Dokumenter, R. L. §§ 14 II og III, 30 jfr. § 75; — kan afgøre, om Bøde skal erlægges, kan ned-sætte og eftergive Bøder, R. L. § 67; — bestemmer, hvem Bøden tilfalder, R. L. § 68; — giver Instruxer om Lovens Udførelse, § 75.

Kahyt, uden Rederens Samtykke maa Skipperen ikke med-tage Handelsvarer deri, § 28; — indbefattes ikke under Befragtning af helt Skib; men dog maa deri ikke med-tages Handelsvarer uden Befragterens Samtykke, § 110.

Kaplak, Skipperens Krav derpaa, naar Tjenesten hæves, § 68.

Kapning, Tab derved erstattes undertiden i Groshavari, § 188 2, undertiden ikke, § 190 5.

Kaptain, se Skipper.

Karantæneomkostninger bærer Bortfragteren, § 153, men de erstattes undertiden som Groshavari, §§ 188 7, 218, 161.

Kastning af Gods og Skibstilbehør, Tab derved erstattes undertiden som Groshavari, § 188 1, undertiden ikke, § 190 2; — hvad Skipperen derved skal iagttage, §§ 194, 195.

Kedel og Maskiner, Dampskibs, Skade derpaa erstattes i Reglen ikke som Groshavari, § 190 4.

Kendingsbogstaver, Skibets, ere Registreringsbogstaverne, R. L. § 4.

Klage over Straf, som Skipperen idømmer, Reglerne derfor, § 104; — se endvidere paaklage.

Klæder, afdød Sømands, § 46; — ombordværende Personers bidrage ikke til Groshavari, § 212, undtagen naar de er-stattes, § 212 jfr. § 203.

Kollision, se Sammenstød.

Kommanditaktieselskab, se Aktieselskab.

Kommissionær, Salær til ham medregnes under Gros-havari, § 188 13.

Kondemnation af Skib som uistandsætteligt, naar bør den

ske, § 6; — berettiger Skipper til Skibets, § 50, og efter Omstændighederne til Ladningens Salg, § 55 jfr. § 57; — dens Indvirkning paa Hyrekontrakter, §§ 63, 66, 91, 98, paa Fragtkontrakter, §§ 160, 170, paa Retten til Afstaaelse af forsikret Skib, § 257, paa Søpanteret, § 271; — bevirker, at Skibet skal udslettes af Skibsregistret, R. L. § 58.

Konkurs, Partreders, derved opløses ikke Rederiet, § 20; — Køberens af Varer giver Sælgeren Standsningsret § 166; — Forsikrerens giver den forsikrede Ret til at hæve Forsikringen, § 240.

Konkurserklæring, dens Registrering, R. L. § 49, og Indførelse i Rederiregistret, R. L. § 53.

Konnossement, naar og af hvem udstedes det, §§ 132, 133; — Antal deraf, dets Indhold og Form, §§ 132—134; — dets Nummerering, § 133, og dennes Betydning, §§ 140, 141, 165; — Skipperen kan kræve et Exemplar, § 133; — til hvem kan det udstedes og hvorledes overdrages, § 134; — ret Ihænderhaver deraf kan fordræ Godset udleveret, § 134, og beholde det, §§ 165, 168; — Fremgangsmaade dermed, naar Godset udleveres, § 139; — hvis flere melde sig med Exemplarer, § 140; — Udlevering uden for Bestemmelsesstedet, § 141 jfr. §§ 126, 128; — er bestemmende for Retsforholdet mellem Skipperen og Ladningsmodtageren, § 144; — Anmærkning eller Forbehold derpaa, §§ 134, 145—147, 152; — om Overliggedagspenge og videre Ophold med Indlading kan derpaa gøres Paategning, §§ 120, 122, 125, 144; — Overdragelse deraf, §§ 134, 165; — Standsning af Varer, § 166; — Mortifikation deraf, § 167.

Konnossementsklausul, §§ 145, 146.

Konsul skaffer undertiden Skibet en Fører, § 30; — overværer Søforklaring og gør Indberetning derom, § 40; — modtager afdød Sømands Efterladenskaber, § 46; — tager Bestemmelse i Anledning af om Bord begaaede Forbrydelser, § 47; — besørger Søfolks Hjemsendelse, § 34, og Pleje i Sygdomstilfælde, § 90; — afgør foreløbigt Tvist mellem Skipper og Mandskab, §§ 100, 104; — afgiver Erklæring, naar Bodmeri skal optages, § 176; — ud-

steder midlertidige Certifikater, R. L. §§ 5, 12, 31, og giver Skipper Bevis om Ret til fortsat Brug af Certifikat, R. L. § 45; — kan kræve sig Certifikatet forevist og paategne det, R. L. §§ 34, 44, 45; — skal modtage og indsende Certifikatet, naar Skibet udslettes af Registret, R. L. § 62.

Kost, Mandskabets, Skipperens Pligter her, § 45; — derom gives Reglement af Kongen, § 45; — kan kun mindskes imod Erstatning, § 45, og herom gøres Bemærkning i Dagbogen, § 37; — naar Sømand ikke faar forsvarlig, § 86.

Kostbarheder, som indlades, skulle angives, § 143; ellers erstattes de ikke som Groshavari, § 190 1.

Kostpenge, Skippers Krav derpaa, §§ 63, 66.

Kreatur, som dør paa Rejsen, om Bortfragterens Ansvar herfor, § 142, og Forsikrerens Erstatning derfor, § 249 3.

Krig, hvad Skipperen i Tilfælde deraf skal iagttage, § 33; — om Skipperens og Mandskabets Ret til Hyre og fri Hjemrejse, naar Rejsen hindres derved, §§ 63, 66, 91, 94, 98; — dens Udbrud giver Ret til at hæve Fragtkontrakten, §§ 159, 161, 170 jfr. § 162; — berettiger Mandskabet til at kræve Afsked, § 85; — se vis maior.

Krigsforraad bidrager ikke til Groshavari, § 212.

Krudt, under hvilke Betingelser maa det indlastes, § 115.

Kætting, se Ankerkætting.

Købesum for Skib, Panteret herfor gaar forud for samtidig registreret Hæftelse, R. L. § 50.

Ladning, for den skal Skipperen under Rejsen drage Om-sorg, § 53; — kan sælges til Rejsens Udførelse, §§ 49, 52, og for Ejerens Regning, §§ 55, 57; — Styrmanden gør Optegnelser derover, § 79, og giver Bevis for Modtagelsen, § 124; — maa ikke forsendes med andet Skib, § 113; — naar farlig indlades, § 115; — maa ikke anbringes paa Dæk, i Baad eller udenbords, § 117; — om Arrest eller Udlæg deri, § 131; — Bortfragterens Ansvar derfor, §§ 142, 143, 149; — Besigtigelse deraf, §§ 41, 42, 148; — kan undertiden overlades for Fragten, §§ 152, 160; —

dens Udlevering og Modtagelse, §§ 154—158; — hvorledes forholdes dermed, naar Rejsen hindres, §§ 159, 161; — kan forbodnes af Skipperen, § 175; — naar erstattes den i Groshavari, § 188, og naar godtgøres den ikke, § 190; — Erstatningens Bestemmelse i Groshavari, §§ 200—203; — dens Bidrag dertil, § 208; — dens Forsikring, § 230 ff.; — Skade derpaa, som Forsikrer ikke erstatter, § 249 3 og 4; — Totalskade derpaa, § 256 1; — om Afstaaelse deraf, §§ 258, 259; — Søpanteret deri, § 276.

Ladningsbog, Bevismiddel under Groshavari, § 203.

Ladningsejer, Skipper varetager under Rejsen hans Tarv, § 53, har Fuldmagt til at handle for ham, §§ 54—57, og er ansvarlig over for ham, § 59; — Skipper er ikke personlig ansvarlig for Forpligtelser indgaaede paa hans Vegne, § 58; — for Krav for bortsolgt Gods havs Søpanteret, §§ 268 3, 276 2.

Ladningsmodtager, hvem er berettiget til at være det, §§ 134, 139; — hans Ret til at bestemme Losseplads, § 135; — modtager Godset ved Skibets Side, § 136; — hans Krav paa Liggedage, § 137; — kan tilsiges til at modtage Stykgods, § 138; — naar flere melde sig, § 140; — Konnossementet bestemmer hans Ret, § 144; — kan afholde Besigtigelsesforretning over Ladningen, § 148; — hans Pligt til at betale Fragt, §§ 154, 152; før Godset udleveres, § 155; — hvis han vægrer sig ved at modtage Godset, §§ 156, 157; — Skade ved hans Fejl erstatter Forsikrer ikke, § 249 4; — er undertiden ansvarlig for Søfordringers Betaling, § 280.

Ladningspapirer, fornødne, skulle findes om Bord, R. L. § 32.

Lagring af Ladning i Nødhavn, § 188 7.

Laste- og Losseplads, se Lastning og Losning.

Lastning og Losning skal Skipperen og Styrmanden besørge, §§ 31, 79; — Plads dertil, §§ 114, 135; — Omkostningerne derved i Almindelighed, §§ 116, 136, i særegne Tilfælde, §§ 127—130, 162; — Tiden dertil, §§ 118—127, 137; — i Sammenhæng, særlige Regler om Liggedage, § 137.

legemlig Revselse, se Revselse.

Løvnedsmidler, se Proviant.

Liggedage, deres Begyndelse, § 118 jfr. § 137; — deres Tal og nærmere Beregning, § 119 jfr. § 137; — Reglen gælder ikke om Skibe i regelmæssig Fart, § 121 jfr. § 137.

Liggedagspenge, se Overliggedagspenge.

Lodspenge skal Bortfragteren betale, § 153, dog kunne de være at henregne til Groshavari, § 188 7; — derfor have Søpanteret, § 268 1.

Lodtrækning ved Valg af bestyrende Reder, § 12.

Logbog, se Dagbog.

Losning af Ladning, naar Rejsen opholdes i længere Tid, § 163; — se fremdeles Lastning og Losning.

Lydighed om Bord, hvorledes skaffes den, §§ 101, 108.

Lækage, se Udlækning.

Lægemidler skal Skipperen have om Bord, § 26; — Udgifter hertil kan blive at erstatte som Groshavari, § 188 10.

løbende Dage, heri medregnes Helligdage, § 119; — som saadanne beregnes Overliggedage, § 120.

Løn, se Hyre.

Løsningsret ved Salg af Skibspart er ophævet, § 20.

Maalebrev for Skibe, der ere for smaa til at registreres, R. L. § 6 jfr. R. L. § 9; — registrerede Skibes optages i Certifikatet, R. L. § 30.

Magt, efter Omstændighederne den yderste, kan Skipperen anvende for at skaffe Lydighed, §§ 101, 108.

Mandskab, se Skibsmandskab.

manglende Efterretning om Skib, se Borteblivelse.

Manifest, et Bevismiddel ved Groshavari, § 203.

Maskindagbog skal føres paa Dampskibe i visse Farter, § 35; — af hvem føres den, § 36; — hvad skal der indføres deri, § 37; — se fremdeles Dagbog.

Maskine, Dampskibs, Skade derpaa erstattes kun undertiden under Groshavari, § 190 4; — Erstatningens Beregning, § 198.

Maskinmester, hans Pligter, § 80; — Sømand, hvem Plads som saadan tilbydes, kan forlange Afsked, § 85; — kan kræve Besigtigelse af Maskinen, § 87; — straffes dobbelt for Forseelser, § 102; — kan miste Ret til at fare som saadan, § 306.

- Mast**, Beregning af dens Erstatning ved Groshavari, § 198; — se fremdeles Kapning.
- Materialier** til Skibsbygning, Panteret deri, R. L. § 47.
- Medredere**, se Rederi.
- Metalhud**, dens Erstatning ved Groshavari, § 198.
- midlertidigt Certifikat**, se Certifikat; — midlertidig Bestyrer af Partrederi, § 14.
- misfornejet**, Sømand, med Hyrens Afregning, § 100, eller med dens Tab som Straf, hvorledes klager han derover, § 104.
- Mishandling** fra Overordnedes Side giver Sømand Krav paa Afsked, § 86.
- Modregning**, hertil kan Medrederne benytte Krav paa tidligere Partejer, § 21.
- Modtagelsesbevis** for Gods ved Indladningen, dets Udstedelse og Tilbagelevering, § 124; — ved Udlosning, § 139.
- Modtager**, se Ladningsmodtager.
- Mortifikation** af bortkommet Konnossement, § 167.
- mundtlig**, se Oplysning.
- Mytteri**, Midlerne til dets Undertrykkelse, §§ 101, 108; — Straffen derfor, §§ 304, 305.
- Mærker** paa Skibet, deres Anbringelse og Betydning, R. L. § 30 jfr. § 72.
- Mønstring**, se Af- og Paamønstring.
- Mønstringsbestyreren**, hans Medvirkning ved Mønstringen, § 72.
- Nationalitet**, dansk, Betingelserne for at Skib kan have saadan, § 1; — Udslettelse af Registret, naar den tabes, § 5 jfr. § 21, R. L. § 57; — taber Skibet den, kan Skipper og Mandskab forlade Tjenesten, §§ 62, 65, 88.
- Nationalitetsbevis** for uregistrerede Skibe i udenlandsk Fart, R. L. §§ 5, 10.
- Nationalitets- og Registrerings-Certifikat**, se Certifikat.
- Nationalitetsmærke**, alene det danske Handelsflag maa danske Handelsskibe føre som saadant, R. L. § 1.
- Navn**, Skibets, skal staa i Bodmeribrevet, § 177; — skal opgives under Sammenstød, § 223; — skal anbringes paa

Skibet, R. L. § 30 jfr. § 72; — maa kun i Krigstilfælde borttages, R. L. § 30; — Betingelserne for dets Ændring, R. L. § 35.

Netto-Register-Tonnage, Skibets, er bestemmende for Liggedagene, § 119; — se endvidere Tal.

norsk Skib, dermed kan dansk Sømand hjemsendes, § 98.

Nummerering af Konnossement, § 133; — se Konnossement. **nyt Certifikat**, se Certifikat.

Nægtelse af Hæftelsers Registrering hindrer ikke Skibets, R. L. § 23; — se Registrering.

Nød, Skippers Magt, naar Nød kræver det, § 101.

Nødhavn, Ladningsejeren kan midlertidig losse Godset der, § 163; — Skibets Vurdering der, § 186; — Omkostningerne der erstattes undertiden som Groshavari, §§ 188 7, 161.

Nødreparation, se Istandsættelse og Havari, jfr. § 188 7.

nødvendige Skibspapirer, hvilke ere de, R. L. § 32.

Offentliggørelse af Angivelser paa Rederiregister, R. L. § 26 jfr. R. L. §§ 28, 43.

Omkostninger ved Rederidriften, hertil skal Partrederne bidrage, § 17, men kunne dog slippe ved at afstaa Parten, § 18; — ved Ombordbringelse af paamønstret Sømand kunne indeholdes i Hyren, § 75; — ved Skippers eller Mandskabs Pleje i Sygdomstilfælde, §§ 64, 90; — ved Skippers eller Mandskabs Hjemsendelse bæres undertiden af Rederiet, undertiden af Statskassen, §§ 66, 98; — ved Lastning og Losning, §§ 116, 136; — ved Rejsen, som bæres af Bortfragteren, § 153; — ved Rejsens Hindring gennem visse ydre uafvendelige Hændelser fordeles som Groshavari, § 161; — ved Udlosning af Godset, naar Fragtkontrakten hæves, bæres undertiden af Befragteren, §§ 127, 162; — der fordeles som Groshavari, § 188 4. 7. 10. 12. 13. 14; — der ikke fordeles som saadant, § 190 7; — der behandles som særskilt Havari, § 218; — som kunne forsikres, § 230; — som erstattes ud over Forsikringssummen, §§ 252, 253; — hvorfor have Søpanteret, §§ 268 1, 3, 276 1.

- Omladning** i andet Skib maa i Reglen ikke ske uden Befragterens Samtykke, § 113; — Udgifter dertil erstattes efter Omstændighederne som Groshavari, § 188 7.
- Ommaaling**, dens Udfalds Betydning for Registreringen, R. L. § 8 jfr. § 37.
- Omraade**, Solovens, § 313.
- Omregistrering** af før Loven registrerede Skibe, R. L. § 69, dens Iværksættelse, R. L. §§ 70—73.
- Opbringelse**, Skippers og Mandskabs Ret til Hyre og fri Hjemrejse, naar Rejsen hindres deraf, §§ 63, 66, 91, 94, 98; — giver Ret til at ophæve Fragtkontrakt, §§ 159, 161, 170 jfr. § 162; — giver Ret til at afstaa forsikret Genstand, § 259; — se vis maior.
- Opgivelser**, som paaligge den forsikrede over for Forsikreren, §§ 231, 241—245; — se fremdeles Angivelse.
- Ophold** med Indladningens Begyndelse, § 111; — ved Skibets Forhaling medregnes til Liggedagene, § 119, derimod ikke ved Forhindringer fra Skibets Side, §§ 119, 137; — med Levering af Ladning eller Ladningspapirer, §§ 122, 123, 125; — med Rejsen, ved dens Begyndelse, §§ 125, 163, eller senere, §§ 163, 164; — under Losningen, §§ 156, 157; — se fremdeles Hindring.
- Opholdsrum**, Mandskabets, derom gives Reglement af Kongen, § 45.
- ophugges**, naar Skib ophugges, skal det slettes af Skibsregistret, R. L. § 58.
- Ophævelse** af ældre Retsregler, § 315 og R. L. § 75.
- Oplysning**, mundtlig, om det registrerede skal Bureauet give gratis, R. L. § 7; — under Groshavariopgørelse om Varer, hvorfor Konnossement ikke er givet, § 203; — om Betingelserne for Registrering, R. L. §§ 14, 41.
- Oplægning** af Skib i Vinterhavn i Udlandet, Mandskabets Krav paa Hyre, § 92; — af Ladning, naar flere Konnossementer fremvises, § 140; — af Ladning, naar Modtageren forsømmer noget, §§ 156, 157.
- Opløsning** af Rederiselskab skal registreres, R. L. § 38; — af Partrederi, §§ 20, 22, 23.
- Opsigelse**, hvor vidt kan Skipperen opsigte Tjenesten, § 62; — Mandskabets, § 83; — se fremdeles Afsked, Afskedigelse.

Ordre, at Skipperen handler herefter, fritager ham ikke altid for Ansvar, § 59.

Orlogsskibe registreres ikke, § 2, R. L. § 1.

Overdragelse af Skib eller Skibspart er i Almindelighed fri, § 20, Retsstillingen derved, § 21; til Udlænding, §§ 5, 20; — af Retten efter Befragtningskontrakt, § 112; — af Konnossement, §§ 134, 165; — af Bodmeribrev afskærer ikke Indsigelser, § 178; — til Forsikrer af den forsikredes Rettigheder, § 263; — Indvirkning paa Ansvar for Søfordringer af, at Skib overdrages til Udlænding, § 273, eller til andre til Brug, § 275; — af Ejendomsret i Skib skal registreres, R. L. § 39.

Overforsikring, dens Virkning, §§ 234—236.

Overladelse af Gods for Fragten; §§ 152, 160.

Overliggedage, Godtgørelse derfor, §§ 118, 120, 137; — dens Beregning, §§ 120, 137; — Reglen gælder ikke Skibe i regelmæssig Fart, §§ 121, 137; — kan kræves betalt af Ladningsmodtager, naar Forbehold derom er paategnet Konnossement §§ 120, 144; — derfor have Søpanteret i Ladningen, § 276 4.

Overliggedagspenge, § 120; — Paategning derom paa Konnossement, §§ 120, 144.

Overlægning, bestyrende Reders Pligt til hertil at sammenkalde Medrederne, § 13.

Paaklage af Registreringsbureauets Bestemmelser af Skibets Art, Tonnage o. lign. sker til Toldbestyrelsen, R. L. § 22.

Paamønstring, Søfolks, derom gælder, hvad særskilt er foreskrevet, § 72; — paamønstret Sømand kan med Magt bringes om Bord, § 75.

Paatale af Forbrydelser om Bord, Genstand for offentlig saadan, hvorledes forholdes dermed, § 47; — af Registreringsbureauets Beslutninger om Adkomster, Ret til dansk Flag og Udsettelse af Skibsregistret sker til Domstolene, R. L. §§ 22, 61; — af Forbrydelser mod Soloven, § 311, mod Skibsregistreringsloven, R. L. § 67.

Paategning paa registrerede Breve om Registreringen, R. L. § 24; — paa Certifikat om Skipperen, R. L. § 32; — paa

Certifikat, naar er denne tilstrækkelig, og naar kræves nyt Certifikat, R. L. § 45, se Certifikat; — paa Konnossement, se Konnossement.

Panteret i Skibspart for Bidrag, som forskydes, § 17; — i Skib stiftes ved Registrering, § 3, R. L. § 46, dog ikke Søpanterrettigheder eller Panteret efter § 17; — dens Fortrinsret, R. L. § 46, i Sammenstød med andre Rettigheder, R. L. §§ 50, 51; — Registrering af saadan, som er stiftet efter ældre Ret, § 73; — i Skib, som er registreringspligtigt, men ikke registreret her i Riget, § 48; — i Skib under Bygning og i Skibsmaterialier, R. L. § 47; — Udslettelse af Pantebrev, og dennes Virkning, R. L. § 56; — se fremdeles Søpanteret, Gæld.

Papirer, fornødne Skibspapirer skulle findes om Bord, § 27; — savnes de om Bord, er Skade Forsikreren uvedkommende, § 249; — fornødne Ladningspapirer skulle findes om Bord, R. L. § 32; — Skipperen skal have dem overdraget, og om Forsinkelse herved kan Konnossementet paategnes. § 125.

Part i Skib, se Skibspart.

partiel Skade, dens Beregning ved Groshavari, §§ 196—198, 201, 202, 205, 206.

partikulært Havari, se særskilt Havari.

Partrederi, personligt Ansvar paahviler Deltagerne i Forhold til deres Andele, § 9; — bestyrende Reder skal vælges, § 10; — Forholdet til ham, §§ 13—16; — Beslutning fattes ved Stemme flerhed, undertiden ved Enstemmighed, § 12 jfr. § 22; — Deltagers Pligt til at yde Tilskud, § 17, og Ret til i Stedet at afstaa sin Part, § 18; — Gevinst og Tab fordeles efter Andele, § 19; — om Salg af Skibspart, § 20, og Virkningen heraf, § 21; — om dets Oplosning, §§ 22, 23.

Pas fra Toldbestyrelse kan træde i Stedet for Certifikat, R. L. § 5; — dets Tilbagelevering, R. L. § 30.

Passagerer, naar deres Rejses Tiltrædelse eller Fortsættelse hindres, §§ 169, 170; — ere underkastede Ordensforskrifter om Bord, § 171; — om deres Krav paa Erstatning for Rejsegods, som beskadiges, § 172; — om at Rejsegodset kan tilbageholdes, indtil Fragten betales, § 173; —

for deres Rejsegods kan gives Erstatning ved Groshavari, § 203, men det bidrager i Reglen ikke hertil, § 212.

Penge, der indkomme til Rederi, kan bestyrende Reder modtage, § 11; — hvorledes Skipperen under Rejsen skal skaffe dem, §§ 49, 52; — som inklades, skulle angives, § 143, ellers erstattes de ikke under Groshavari, § 190 1.

Personale paa Skib, som ikke hører til Mandskabet, jfr. § 108.

Personbefordring, se Passagerer.

Police, se Forsikringspolice.

Politi, ved dets Bistand kan Sømand bringes om Bord, § 75.

Prangning, Skade derved erstattes ikke som Groshavari, § 190 4.

Presning med Sejl, se Prangning.

Pretiosa, se Kostbarheder.

prisdømmes, Skib, som prisdømmes, skal slettes af Skibsregistret, R. L. § 58; — se Opbringelse.

Proviand, tilstrækkelig, dermed skal Skipper forsyne Skibet, § 26; — bidrager ikke til Groshavari, § 212.

Provision paa Varer kan forsikres, § 230; — gives, naar Bodmerirejsen opgives, § 186.

Præmie, se Bodmeri- og Forsikringspræmie.

Præskription, se Forældelse.

Raadførsel, Skipperens, med Mandskabet, naar Fare truer, før Havariopofrelsen foretages, § 195.

Reassurance, se Genforsikring.

Redere, se Ansvar og bestyrende Reder.

Rederi, se Partrederi og Ansvar.

Rederiregister over samtlige danske Rederier føres af Registreringsmyndighederne, R. L. § 4 iv jfr. R. L. § 13 i Slutn.; — Indførelsen deri, R. L. § 25, skal bekendtgøres i Bladene, R. L. § 26; — en Samling af alle Anmeldelser dertil skal foranstalles, R. L. § 26; — Indførelsens Retsvirkning overfor Tredjemand, R. L. § 25; Undtagelser herfra ved Rettigheder i enkelt Skib, R. L. § 28; — om dets Forhold til det almindelige Handelsregister, R. L.

§ 27: — Ændringer deri, R. L. § 43; — herpaa antegnes Umyndigheds- og Konkurserklæringer, R. L. § 53; — herpaa anmærkes Skibets Udslettelse af Skibsregistret, R. L. § 59.

regelmæssige Ture, Regler for visse Skibe, som gøre saadanne, §§ 121, 123, 137, 138.

Register, se Skibsregister og Rederiregister.

Register-Tonnage, se Brutto- og Netto-Register-Tonnage.

Registratør, hans Ansættelse, R. L. §§ 3, 74.

Registrering, af hvilke Skibe og under hvilke Betingelser kan den foretages, § 2 og R. L. §§ 1, 69; af hvilke ikke, R. L. §§ 1, 9; — endelig, hvornaar foretages den, R. L. § 13; — Anmeldelse dertil, R. L. § 14; — dens Iværksættelse, R. L. §§ 16, 17, 20, 24, 25, 39, 48; — Indsigelse derimod, R. L. § 18; — af tidligere i Henhold til Lov 13 Marts 1867 registrerede Skibe, R. L. §§ 69—71; — hvad registreres, § 3, R. L. §§ 1, 23, 39, 41, 46—49, 52, 53; — Nægtelse deraf, R. L. §§ 12, 22, 23, 39; — dens Virkning, R. L. § 21, jfr. §§ 22, 39, 50, 51, 69, 70; — foreløbig af Skib under Bygning, R. L. § 11 jfr. § 47; — af i Udlandet bygget eller købt Skib, R. L. § 12 jfr. § 48; — Ændring deri, R. L. §§ 35—38, 42—45; — Udslettelse deraf, R. L. §§ 36, 57—62.

Registreringsbogstaver, under disse, som ere Skibets Kendingsbogstaver, indføres Skibene i Skibsregistret, R. L. § 4 II; — de skulle tydelig være mærkede paa Dæksbjælken, R. L. §§ 4 II og 30.

Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet, dets Sæde, R. L. § 3; — dets Forretninger, R. L. §§ 4—7, 9, 11, 12, 15—18, 20, 24—26, 29—31, 35—39, 43—45, 54, 59, 60, 69—72.

Registreringscertifikat, se Certifikat.

Registreringsdagbog skal føres, R. L. §§ 4 I, 6.

Registreringsdistrikter, R. L. § 6.

Registreringskontor, se Registreringsbureau og Distriktsregistreringskontor.

Registreringsmyndigheder, R. L. §§ 2, 3, 6.

registreringspligtige Skibe, § 2, R. L. § 1.

- Regnskab**, bestyrende Reders, naar, § 15, og hvorledes, § 16, aflægges det; — naar skal Skipperen aflægge det, § 60.
- Rejse**, dens Opgivelse strax eller senere, Virkning deraf: paa Hyrekontrakter, §§ 63, 66, 91, 94, 98; — paa Fragtkontrakter, §§ 126—130, 159—161, 169, 170; — ved Bodmeri, § 186; — ved Forsikring, §§ 265, 266; — Virkning af, at den ændres: paa Hyrekontrakter, §§ 82, 97; — ved Bodmeri, § 180; — ved Forsikring, §§ 254, 255.
- Rejsefornødenheder**, se Klæder.
- Rente** af Forskud til Medreder, § 17; — af Bodmerigæld efter Forfaldsdag, § 182, eller naar Rejsen opgives, § 186; — af Forsikringssum, som skal tilbagebetales, § 261.
- Reparation**, se Istandsættelse.
- Retentionsret** i Ladningen for Fragt § 155; — en vis, for Havaribidrag, § 217, og for Bjergeløn, § 229.
- Retten** kan undertiden afsætte bestyrende Reder, § 14, eller Skipper, § 61; — kan afgøre Tvist om Lønningsvilkårene for Skipperen, § 24; — optager Søforklaring, § 40; — kan nedsætte aftalt ublu Bjergeløn, § 227, og bestemmer denne, naar Parterne ikke enes, § 224; — kan fordele Bjergelønnen imellem Bjergerne, § 228; — se fremdeles Paatale.
- Rettigheder og Raadigheds-Indskrænkninger**, om deres Registrering i Forhold til Skibets, R. L. §§ 23, 59.
- Røvselse**, legemlig, maa af Skipperen ikke tildeles nogen, § 44.
- Rig**, staaende, dens Erstatning ved Groshavari, § 198.
- Riget**, hvad forstaas derved, § 313.
- Ristorno** af Bodmeripræmie, § 186; — af Forsikringspræmie, naar Rejsen opgives, § 265, eller Forsikring bliver ugyldig, §§ 266, 236, 242, 243.
- Rundholter** af Jern eller Træ, Beregning af deres Erstatning under Groshavari, § 198.
- Rømning** medfører Tab af Hyre og ombordværende Ejendele, § 106; — udelukker undertiden Tillægshyre, § 95; — tilsigtes saadan, kan Tøjet tages i Forvaring, og Manden, som paaaribes, kan Skipperen holde arresteret, § 107; — se fremdeles Straf.

sagsøge Rederiet, hvor og ved hvem kan det ske, § 10; — for Rederiet kan bestyrende Reder, § 11. eller Skipperen, § 48; for Ladningsejer kan Skipper gøre det, § 54, se Søgsmal.

sagkyndige Mænd, deres Besikkelse, § 41; — bestemme Skade paa Skib, § 196, eller Gods, §§ 200—202, under Groshavari; — se fremdeles Besigtelse og Besigtelsesmænd.

Salg af Skib, naar Rederiet opløses, § 23; — under Rejsen, af Rederens eller Ladningsejerens Gods for Reders, § 49, eller Ladningsejers Regning, §§ 54, 55; — af uistandsætteligt Skib, § 50; — af Gods til Dækning af Skipperens Krav paa Fragt, § 157 jfr. § 155; — af det forbodmede efter Udlæg, § 185; — Søpanteret bortfalder, naar Skib eller Ladning er solgt ved Tvangsauktion, §§ 271, 277.

Samling af de offentliggjorte Anmeldelser til Rederiregistret skal udgives, R. L. § 26.

Sammenstød, Skibes, Forholdsregler til Undgaaelse deraf gives af Kongen, § 219; — Ansvar for Skade derved, § 220; — uforskyldt, § 221; — Rederens Ansvar, § 222; — hvad der derunder skal iagttages, § 223; — Forsikrer ansvarlig derfor, § 249 1; — af registrerede Rettigheder, R. L. §§ 23, 46, 50, 51.

Sejl, Skade derpaa erstattes i Reglen ikke som Groshavari, § 190 4.

Signalapparater, reglementerede, skulle findes om Bord, § 26.

Sikkerhed for personlige Forpligtelser kan Skipperen kræve, naar han afskediges, § 61; — for Fragt ved ufuldstændig Ladning, § 126; — for Fordringer, for hvilke Gods, der er losset i Nødhavn, hæfter, § 163; — for Havari-bidrag, § 217; — for Bjergeløn, § 229; — af usolid Forsikrer for Opfyldelsen af hans Pligter, § 240.

Skade paa Skib, som gør det uistandsætteligt, § 6; — som nødvendiggør Søforklaring, § 40; — paa Skib og Gods, som kræver Besigtigelse, §§ 41, 42, 148, 196, 200—202; — hvorfor Rederen hæfter, §§ 8, 222; — for hvilken Bortfragteren bærer Ansvar, §§ 142, 143, 146—148; — der

regnes til Groshavari, § 188, eller ikke, § 189, eller dog ikke erstattes som saadant, § 190; — ved Sammenstød, dens Erstatning, §§ 220—222; — som erstattes, § 248, og som ikke erstattes, § 249, af Forsikreren; — hvad der gælder om Skade paa forsikret Genstand, tilføjet af Tredjemand, §§ 239, 246; — dens Betaling af Forsikreren, §§ 256—259.

Skadeserstatning, se Erstatning.

Skib, som kan sejle under dansk Flag, § 1. R. L. § 1; — dets Registrering, se Registrering; — naar anses det for uistandsætteligt, § 6; — skal, naar Rejsen tiltrædes, være i sødygtig Stand, § 26; — hvad skal være mærket paa det, R. L. § 30; — kan undertiden afstaas til Forsikreren, §§ 257—259; — for visse Fordringer fhaves Søpanteret deri, § 268; — under Bygning kan registreres, R. L. § 11.

Skibbrud, ved Bjergning derunder skal Mandskabet medvirke, § 91, se endvidere Havsnød.

Skibsafgifter betales af Bortfragteren, § 153.

Skibsbemandingsliste, Regler derom, § 72.

Skibsdagbog, se Dagbog.

Skibsdokumenter, hvilke ere nødvendige, R. L. § 32; — se fremdeles Papirer.

Skibsformuen er Skib og Fragt, § 8; — se fremdeles Ansvar.

Skibsfører, se Skipper.

Skibsmaaler, hans Ansættelse, R. L. § 3.

Skibmaaling, naar iværksættes den, R. L. § 15.

Skibsmaalingsbureau, R. L. § 3, se Registreringsbureau.

Skibsmandskab antages og afskediges af Skipperen, § 25; — maa ikke revses legemligt, § 44; — skal have behørig Kost, § 45; — Skipperen skal sørge for dets Begravelse, § 46; — ved Forhyring skal dets Sofartsbog overleveres Skipperen, § 70; — skal have Afregningsbog, § 71 jfr. § 72; — maa ikke lade sig forhyre til flere, § 73; — skal i Tide gaa om Bord, § 74, og kan tvinges dertil, § 75; — dets Fritagelse for Arrest, § 76; — dets Pligter i Tjenesten, §§ 77, 78; — dets Ansvar, §§ 78, 87; — maa ingen

Varer eller farligt Gods medtage, § 81; naar kan Afsked gives det, §§ 89—92; — dets Krav paa Afsked, §§ 82—88; — dets Krav paa Godtgørelse for Afsked i Utide, §§ 90—92, naar Rejsen ændres, §§ 94, 97, naar Besætningen formindskes under Rejsen, § 95, og for Helligdagsarbejde, § 96; — dets Ret til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, § 90, og til fri Hjemrejse, § 98; — dets Ret til Andel i Bjergeløn, naar Skibet bjerger paa Rejsen, § 228; — har Søpanteret for Hyre i Skib og Fragt, § 268 2 jfr. § 284; — se fremdeles Hyre, Forseelse, Mønstring.

Skibspapirer, se Papirer.

Skibspart, dens Udslettelse af Registret, naar den gaar over til Udlænding, § 5 jfr. R. L. § 57; — Medrederens Krav i saadan Anledning, §§ 5, 20; — dens Overdragelse er fri, § 20; — Retsforholdet ved dens Overdragelse, § 21; — Retshandler derom registreres, § 3.

Skibs- Skøde- og Pantebrevs-Protokol, en saadan skal Registreringsbureauet føre, R. L. § 4 III; — dens Indretning og Indhold, R. L. § 4 III.

Skibsraad, naar bør saadant holdes, § 195; — Beslutninger, fattede deri, indføres i Dagbogen, § 37; — for Udførelsen af Beslutninger, fattede deri, er Skipperen ansvarlig, § 59.

Skibsregister skal føres, § 2, R. L. § 1; — dets Indretning og Indhold, § 2, R. L. §§ 4 II, 35; — hvad registreres deri, §§ 2, 3, R. L. §§ 1, 11, 12, 13, 23, 35, 36, 39, 40, 41, 46, 47, 49, 53; — dets Betydning i Forhold til Rederiregistret, R. L. § 28; — se fremdeles Registrering.

Skibsregistreringsloven, dens Ikrafttræden, R. L. § 75 jfr. § 314.

Skifte, Dokument herom skal registreres, R. L. § 41.

Skipper, hans personlige Retsstilling: Han antages, afskediges og faar Forskrifter af bestyrende Reder, § 11; — har Ret til at føre Skib, hvorefter han ejer over Halvparten, § 24; — hans Ansvar for egne og Mandskabets Fejl, § 59; — kan blive personlig ansvarlig for Bodmerigæld, § 180, eller anden Søfordring, § 280; — almindelig Indskrænkning i hans personlige Ansvar, § 58; — kan

stævnes for Søfordringer, § 282; — kan altid afskediges, § 61 jfr. § 65, undertiden af Retten ellers af Rederen, § 61, dog undertiden kun imod Sikkerhed for Ansvar, § 61; — naar kan han opsigte Tjenesten, § 62; — hans Krav paa Hyre og fri Hjemrejse efter Grunden til Afskeden, §§ 63—68; — hans Krav paa Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, § 64; — hans Fritagelse for Arrest og Udlæg, § 69; — har Sopanteret for Hyre og andre Krav i Skib og Fragt, § 268 2 jfr. § 284, og tillige i Ladning for Udlæg. §§ 268 4, 276 3; — hans Straf for Tjenesteforseelser, se Straf; — kan undertiden dømmes uværdig til at føre Skib. § 296; — naar Skibet udklareres første Gang, skal hans Navn og Skipperberettigelse paategnes Certifikatet, R. L. § 33 jfr. § 45; — hvorledes skaffes ny Skibsfører under Rejsen, § 30.

Hans Pligter som Skibets Fører: Han skal sørge for Skibets Sødygtighed, §§ 26, 32; — skal paa-skynde Rejsen og maa ikke fravige rette Vej, § 31; — maa ikke forlade Skibet, naar Fare derved kan opstaa, § 29; — hans Pligt, naar Krig udbræder, § 33, og under Søulykker, § 43; — skal undertiden afgive Søforklaring, § 40, eller lade Skibet besigtige, §§ 41, 42; — skal have fornødne Skibspapirer, Søloven og andre Forskrifter om Bord, § 28; — skal kende Reglerne for Skibsfarten, § 33; — skal føre Dagbog, §§ 35—38, og ved Søforklaring fremlægge den, § 40; — Maa ikke medtage Handelsvarer, § 28; — skal medtage hjemsendte Søfolk, § 34; — hans Pligt, naar Forbrydelser begaas om Bord, § 47; — hans Pligter, naar Bodmeri skal optages, § 176; — skal drage Omsorg for det forbodmede, § 180; — hans Pligter under Groshavari, §§ 194, 195; — skal foranstalte, at Havariet fordeles, § 214; — hans Pligter under Sammenstød, § 223, og ved Bjergning, § 43.

Hans Forhold særlig til Mandskabet: Han antager og afskediger Mandskabet, § 27; — skal sørge for det, §§ 44, 45; — hvad iagttager han ved dets Død. § 46; — hans Pligter ved Mønstringen, §§ 70—72; — naar skal han give Mandskabet fri af Tjenesten, §§ 82—88; — naar kan han afskedige det, §§ 89—92; — hvor

vidt kan han paalægge det Søndagsarbejde, § 44; — kan tvinge Mandskab, § 101, og straffe det for mindre Forseelser, § 102 jfr. §§ 103, 105—108.

Hans Stilling som Fuldmægtig for Røder og Ladningsejer: Han har uden for Hjemstedet en vidtstrakt Fuldmagt for Røderen, §§ 48—51, og for Ladningsejeren, §§ 54—57 jfr. §§ 160, 161; — skal give dem Underretning og indhente deres Ordre, §§ 52, 57; — skal aflægge Regnskab, § 60.

Hans Stilling i Befragtningsforholdet: Han skal drage Omsorg for Ladningen, § 53; — kan undertiden vælge Laste- og Losseplads, §§ 114, 135; — skal respektere Liggedagene og give Underretning, naar Skibet er laste- eller lossøklart, §§ 118, 137 jfr. § 121; — om Godsets Levering til ham, §§ 122, 123; — skal for Godset give Modtagelsesbevis, § 124, og senere Konnossement, §§ 132—134 jfr. §§ 145, 147; — maa ikke laste paa Dæk, § 117, eller i andet Skib, § 113; — maa ikke forhale Rejsens Begyndelse, § 125; — kan undertiden, før Rejsen begynder, fordre Sikkerhed for Fragten, §§ 126—128; — skal aflevere Godset ved Skibets Side, § 136, og til Konnossementets behørige Ihænde-haver, § 139; — hans Pligt, naar flere melde sig med Konnossement, § 140, ved Losning uden for Bestemmelsesstedet, § 141, og naar man ikke vil modtage Ladningen, §§ 156, 157; — hans Pligter med Hensyn til Fragtens Betaling, §§ 155, 158 jfr. § 173.

skrøbeligt Gods, som indlades, skal opgives for Skipperen, § 143.

Skøn over Skibets Værdi ved et Røderis Opløsning, § 22; — over Gods, som losses, § 148; — over Afstandsfragtens Størrelse, § 160; — se fremdeles (om Skøn, Skønforretning og Skønsmænd) Besigtigelse og sagkyndige Mænd.

Standsningsret, Sælgerens over for solgte Varer, naar Køberen bliver usolid, § 166.

Statsborger i fremmed Stat, Indfødt, som bliver det, kan ikke eje dansk Skib, § 1.

Statskassen refunderer visse Udlæg til sygt Mandskab uden Regres til dette, § 90, samt undertiden Hjemrejseomkostninger for Skipper, § 66, og Mandskab, § 98.

Stemmegivning, se Afstemning.

Stopningsret, se Standsningsret.

Straf, som Skipperen kan idømme Mandskabet, § 102, jfr. § 108; — af Skipperen for Underhyring, §§ 285, 297; — for ikke at have Søloven og visse Forskrifter om Bord, og for Fejl ved Forhyringen, § 286; — for Fejl i Dagbogens Førelse, § 287; — for ikke at anmelde om Søulykke, § 288; — for Myndighedsmisbrug og slet Behandling af Mandskabet, § 289; — for at paaføre Rederen og andre Skade, § 290; — for at forlade Skibet i Utide, § 291; — for at gaa til Søs med usødygtigt Skib, § 292; — for at forvolde Søskade, § 293; — for at forsømme Pligterne under Sammenstød, § 294; — for ikke at ville medtage hjemsendte Søfolk, § 295; — Skipperen kan, naar Ansvar er paadraget ham for visse Forseelser, dømmes uværdig til at føre Skib, § 296; om lignende Regel for Styrmand og Maskinmester, jfr. § 306; — af Sømand, som kommer for sent i Tjenesten eller lader sig underhyre, §§ 297, 300; — for Rømning, §§ 298, 300; med Hyre, § 299; — for at forlade Skibet i Havsnød, § 301; — for ubehørigt Krav om Besigtigelse, § 302; — for Opsætsighed, § 303, Vold, § 304, Mytteri, §§ 304, 305; — for at forvolde Soulykke, § 306; — for ulovligt at medtage farligt Gods, § 307; — i Almindelighed for Tjenesteforseelser, §§ 308, 309; — af Redere og andre, naar usødygtigt Skib udsendes, § 292; — om Straf, naar nogen er traadt i Skipperens Sted, § 310; — om Forfølgningen og Straffens Udstaaelse, §§ 311, 312; — for svingagtigt at forsøge paa at faa uberettiget Skib registreret som dansk, R. L. § 63; — for ikke at meddele, at Skibet bør slettes af Registret, eller indsende Certifikatet, R. L. § 64; — for uberettiget at sejle under dansk Flag eller benytte Certifikat, R. L. § 65; — for andre Overtrædelser af Loven, R. L. § 66; — om Sagens Anlæg, R. L. § 67; — om Bøderne, R. L. § 68.

- Stranding**, naar kan Skade derved henregnes til Groshavari, § 188 5; — Prangning, selv for at undgaa saadan, erstattes ikke som Groshavari, § 190 4.
- Stuvning**, Ladningens behørig skal Skipperen paase, § 26; — skal Styrmanden paase, § 79; — bekostes af Bortfragteren, § 116; — maa ikke ske paa Skibets Dæk eller i dets Baade, § 117; — hvad gælder, naar den trækker ud over Lastningstiden, § 122.
- Stykgods** skal leveres efter Skipperens Tilsigelse, § 123, og ligeledes afhentes, § 138; — disse Regler gælde ikke ved Skibe i regelmæssig Fart, jfr. § 121.
- Styrmand** egner sig til midlertidig at føre Skibet, § 30; — træder i Skipperens Sted, § 79; — hans Pligter, § 79; — Sømand kan fordrø Afsked, naar han kan faa Plads som 1ste Styrmand, § 85; — straffes dobbelt for Forseelser, § 101; — kan tabe Ret til at fare som saadan, § 306.
- Stævning**, se Søgmaal.
- svensk** Skib, dermed kan dansk Sømand skaffes hjem, § 98.
- svigagtig** Forsikring af en Genstand ud over Forsikringsværdien, § 234 jfr. § 236.
- Svind**, for Skade derved bærer Bortfragteren intet Ansvar, § 142.
- Sygdøm**, Skipperens, hvad da iagttages med Skibets Førelse, § 30; — giver Grund til Afsked og undertiden Krav paa Kur og Pleje paa Rederiets Regning, § 64, samt fri Hjemrejse, § 66; — Mandskabets, giver Grund til Afsked, § 90, og undertiden Krav paa Kur og Pleje og fri Hjemrejse, § 98.
- særskilt** Havari, § 218; — Omkostninger derved fordeles undertiden som Groshavari, § 218.
- Sødygtighed**, Skibets, skal Skipperen paase, §§ 26; — er Skibet usødygtigt, kan Mandskabet fordrø Afsked og ved Tvivl derom Besigtigelse, § 87; — Bortfragterens Ansvar herfor, § 142 i Slutn.; — manglede den ved Rejsens Begyndelse, hæfter Forsikrer ikke for Skade derved, § 249 1; — ved Registrering af Skib fra Udlandet skal særligt Bevis føres herfor, R. L. § 12.

Søfartsbog, Sømands, skal overleveres Skipperen ved Forhyringen, § 70; — Virkning deraf, naar Sømand forhyres til flere, § 73.

Søfolk, se Skibsmandskab.

Søfordringer kunne forsikres, § 230; — deres Forældelse, § 283; — se i øvrigt Søpanteret.

Søforklaring, naar, hvor og hvorledes skal den afgives, § 40; — Omkostninger derved erstattes som Groshavari, § 188 14.

Søforsikring, se Forsikring.

Søgsmaal for Søfordring kan ofte anlægges imod Skipper, § 282; — inden en vis Tid, for at bevare Indsigelse imod bestyrende Reders, § 16, eller Skippers Regnskab, § 60; — for at faa nedsat aftalt ublu Bjergeløn, § 227; — for at bevare Panteret for Forskud til Medreder, § 17, eller for Søfordringer, § 284; — for at bevare Forsikringskravs, § 264, eller Søfordrings Retskraft, § 283; — til Anerkendelse af Adkomst til Skib, R. L. § 18 jfr. §§ 39, 70; — til Erhvervelse af Ejendoms-Dom paa Skib, R. L. § 19; — for at paaanke Nægtelse af Registrering, R. L. § 22.

Søkort, nødvendige, skulle findes om Bord, § 26.

Søloven, et Exemplar deraf skal findes om Bord, § 28; — dens Ikrafttræden, §§ 314, 315.

Sømand, se Skibsmandskab.

Søndag, se Arbejde og Helligdag.

Søpanteret, den Fortrinsret som derved gives, § 267; — for hvilke Krav have den i Skib og Fragt, § 268, og for hvilke i Ladningen, § 276; — om Fyldestgørelse efter Nummerorden, §§ 269, 276; — have i Erstatningsbeløb, men ikke i Forsikringssum, §§ 270, 278; — bortfalder ved Tvangsauktion, men have da i Købesummen, §§ 271, 277; — naar den bortfalder, hæfter undertiden Rederen, § 272 jfr. § 274, eller Ladningsejeren, § 279; — i Skib bortfalder, naar det sælges til udenlandsk Ejer, men da hæfter Sælgeren, § 273; — den bevares, selv om anden faar Skibet til Brug; — i Ladning bortfalder, naar Godset udleveres til Befragter eller Ladningsmodtager, § 277, eller sælges under Rejsen, men have da i Købesummen,

§ 277; — naar den bortfalder, hæfter Ladningsejeren, § 279, eller Skipperen, § 280, undertiden; — Stillingen, naar der for en Fordring Hayes flere Panter, § 281; — Søgmaal til Fyldestgørelse kan ofte anlægges imod Skipperen, § 282; — Fortabelse af Søfordring og Panteret, § 283, af Panteret alene, § 284; — skal ikke registreres, § 3 og R. L. § 46.

Sørøvere, naar Skib tages af dem, kan Skipper, §§ 63, 66, og Mandskab, §§ 91, 98, afskediges og faa Krav paa Hyre og fri Hjemrejse; — da kan forsikret Genstand afstaaes til Forsikreren, § 259; — Skade ved Forsvar herimod erstattes under Groshavari, § 188 9. 10.

Søulykke, Skade derved paa Ladning, § 142; — se Ansvar.

Tab af Hyre kan bruges som Straf imod Mandskabet, §§ 102—104 jfr. § 108, og i tabt Hyre kan søges Erstatning, § 105; — af Ret til at føre Skib, § 296; — af Ret til at fare som Styrmand eller Maskinmester, § 306; — af Certifikat, og Udstedelse af et nyt, R. L. § 31.

Taksation af Skib ved Groshavari, §§ 196, 197; — se Besigtigelse og Vurdering.

Tal, som betegner Skibets Netto-Register-Tonnage, skal anbringes paa Skibet, R. L. § 30.

Tid for Indladnings Begyndelse, § 111; — for Besigtigelse af udlosset Gods, § 148; — for Bodmerigælds Betaling, §§ 183, 186; — for Afstaaelse af forsikret Genstand, § 260; — for Havarifordelingens Udførelse, § 214; — for Registreringens Gyldighed. R. L. §§ 21, 22 jfr. §§ 39, 50; — se endvidere Indsigelse og Søgmaal.

Tidønde; se Bekendtgørelse.

Tilbagebetaling af Bodmeripræmie, § 186; — af Forsikringspræmie, §§ 265, 266, 236, 242, 243.

Tilbagefordring af Fragtforskud, § 151; — af Forsikringssum, naar det forsikrede senere kommer frem, § 261.

Tilbagelevering af Certifikat, hvor Skib skal udslettes, R. L. § 62.

Tilbehør, Skibets, omfattes af Søpanteret, § 268.

Tillægsberegning af Havari, naar Genstand senere reddes, § 215.

Tillægshyre, Skipperens Krav derpaa, §§ 63, 65, 68, Mandskabets, §§ 94, 95, 86 jfr. § 92.

Tilskud til nye Rederiudgifter skal Partreder betale, § 17, dog kan han slippe ved at afstaa sin Part, § 18.

Tjenesteforhold, Tvist derom, se Tvist.

Tjenesteforseelse, se Forseelse.

Tjenestetid, Skipperens, § 62; — Mandskabets, §§ 82—84.

Told fradrages ved Beregning af Godsets Værdi, ved Groshavari, §§ 200, 201, naar Bortfragteren skal erstatte Gods, § 149, og naar Bjergelønnen udregnes, § 226; — se Indførselstold.

Toldbestyrelsen er en øverste Registreringsmyndighed, R. L. § 2; — drager Omsorg for Nationalitetsbevis til uregistrerede Skibe, R. L. § 10; — hvad paaklages dertil, R. L. § 22; — afgør visse Tvistigheder mellem Bureauet og Rederiet, R. L. §§ 22, 30; — skal samtykke i Ændring af Skibets Navn, R. L. § 35, og i Brug af Konsuls Bevis for Certifikat, R. L. § 45; — paalægges visse Bøder, R. L. § 67.

Ton, Tonnage, se Brutto- og Netto-Register-Tonnage.

Totalskade, Forsikrerens Ansvar herfor, §§ 256—259.

Tredjemand, bestyrende Reders, § 11, eller Skippers, § 48, Fuldmagt over for ham; — Ansvar over for ham, naar Skibspart overdrages, § 21; — særlige Indskrænkninger i Skippers Fuldmagt kunne ikke paaberaabes over for ham, §§ 49, 51, 56; — Rederiregistrets, R. L. §§ 25, 26, og Skibsregistrets, § 3, R. L. §§ 18, 28, 52, Betydning over for ham.

Tvangsret, Skipperens, §§ 101, 108; — se Magt.

Tvist i Udland mellem Skipper og Mandskab om Tjenesten afgøres forelobig af Konsulen, § 100; — om Dispatch, § 213, eller om Bjergeløns Fordeling, § 228, afgøres af Retten; — se Retten, Toldbestyrelsen.

Uddeling af Overskud til Partredere, § 19.

Udeblivelse, se Borteblivelse.

- Udførelse**, Instruxer om Skibsregistreringslovens, gives af Justitsministeriet, R. L. § 75.
- Udførselsforbud**, se Forbud.
- Udgifter**, se Omkostninger.
- Udklarering**, Skibets, om hvad derved skal iagttages, § 35 og R. L. § 33.
- Udklareringsbeviset** skal findes om Bord, R. L. § 32.
- Udland, Udlænding**, hvad derved forstaas, § 313.
- Udlevering**, Skipperens af Godset, kan betinges af Fragtens Betaling, § 155, og kan befri Befragter for Ansvar for Fragten, § 158; — af Godset kan undertiden standses, § 166; — kan paadrage Skipperen Ansvar for visse Krav, § 280; — af Konnossement kan ikke fordres over for godtroende Erhverver, § 168.
- Udlosning** af Gods, naar Fragtkontrakt hæves, imod Godtgørelse til Skipperen, §§ 127—129, 159, 162; — midlertidig under Ophold, § 163.
- Udlæg** i Skib eller Skibspart maa registreres, R. L. § 49; — dets Fortrinsret, R. L. § 51; — i Skippers, § 69, og Mandskabs, § 76, Ejendele maa undertiden ikke gøres; — for Bodmerigæld, § 185.
- Udlækning**, sædvanlig, derfor hæfter Bortfragteren ikke, § 142, i Reglen heller ikke Forsikreren, § 249 3; — naar den omfatter mere end Halvdelen, § 152.
- Udpantning**, se Udlæg.
- Udskrift** af alle Registrene kan fordres imod eller uden Betaling, R. L. § 7; — af Dagbog skal indleveres ved Anmeldelse til Søforklaring, § 40.
- Udslettelse** af registreret Pantebrev, dens Betingelser og Virkning, R. L. § 56; — Skibets af Skibsregistret, naar Skibets Ejer ikke kan eje dansk Skib, § 5 og R. L. § 57, dog af Skibspart først efter nogen Tid, § 5 jfr. § 20, R. L. § 57; — naar Adgangen til at faa Registrering mangler, R. L. § 39; — naar Skibet betragtes som tabt, R. L. § 58 jfr. Solovens § 6; — af Distrikts-Skibsregistret, naar Skibet skifter Hjemsted, R. L. § 36; — dens Udførelse og Virkning, § 5 og R. L. § 59; — Beslutning derom kan paatales ved Domstolene.
- Uduelighed** i Tjenesten, Skipperens, § 63, Mandskabets,

§ 89, bevirker, at de kunne afskediges imod at faa Hyre indtil Afskedigelsen.

uistandsætteligt Skib, se Kondemnation.

Ulykkeshændelse, som nødvendiggor Soforklaring, § 40; — i saa Fald skal Skipperen ud over Tjenestetiden forblive paa Stedet, § 63; — som Bortfragteren ikke skal bære Ansvar for, § 142.

Umyndiggørelse, Partreders, derved opløses Rederiet ikke, § 20.

Umyndighedserklæring registreres i Skibsregistret, R. L. § 52, og i Rederiregistret, R. L. § 53.

Underhold, Skipperens og Mandskabets i Nødhavn, kan undertiden erstattes som Groshavari, § 188 7, jfr. § 161.

Underhyring er Skipperen forbudt, § 25; — Virkning deraf, § 73; — Straffen derfor, §§ 285, 297.

Underretning, som Skipper under Rejsen skal give Rederen, § 52; — om at Skib er lade- eller losseklart, §§ 118, 137; — om hvad der har Betydning for Forsikring, § 242, og om Skade paa forsikret Genstand, § 245, hvor vidt skal den gives Forsikreren, § 245.

Undersøgelse af Skib, naar det har grundstødt, § 32; — for at opdage ulovlig medtaget Gods, § 81, jfr. §§ 108, 171; — i Registreringskontorerne, R. L. §§ 15, 17, 37, 39, 45.

undtagne fra Registrering ere Orlogsskibe og visse andre af Statens Skibe, § 1, R. L. § 1, ligesom ogsaa visse Pante-rettigheder, § 3; — fra at føre Dagbog ere visse Skibe, § 35.

Uoverensstemmelse mellem Registret og Protokollerne, hvad da iagttages, R. L. § 24.

uregistrerede Skibe, Reglerne for saadanne, som ikke kunne registreres, R. L. §§ 9, 6, 10, 35

uskiftet Bo, Bevis for Enkes Hensiddende deri registreres som Adkomst, R. L. § 41.

Varer, se Handelsvarer.

Vindikation af Konnossement, § 168.

Vinterhavn, se Oplægning.

Virkning af Registrering, se Registrering.

vis maior, eller Indtræden af visse ydre uafvendelige Hændelser, naar Rejsen hindres heraf, kan Skipperen, §§ 63, 66, og Mandskabet, §§ 91, 94, 98, afskediges; faa fri Hjemrejse paa Statskassens Bekostning, og Mandskabet faa Tillægshyre, § 94; — endvidere kan Fragtkontrakt ophæves, §§ 159, 161, 170 jfr. 162, og forsikret Skib eller Gods afstaaes til Forsikreren, § 259; — har muligvis Betydning for Bortfragterens Ansvar for Godset, § 142; — se fremdeles Blokade, Embargo, Forbud, Krig, Is, Opbringelse, Sørovere.

Vurdering af beskadiget Skib, § 41; — af Skade under Groshavari, paa Skib, §§ 196—199, paa Gods, §§ 200—202; — til Bestemmelse af bidragpligtige Værdier under Groshavari, §§ 207, 208.

Værdier, bidragspligtige under Groshavari, ere Skibet, § 207, Ladningen, § 208, og Fragten, § 209; — naar Fragtforskud er ydet, § 210; — hvad deri fradrages, § 211; — fritagne for at bidrage, § 212.

Værdipapirer, Bortfragterens Ansvar, naar saadanne indlades, § 143; — erstattes undertiden ikke som Groshavari, § 190 i.

Ægteskab, Bevis herfor, dets Registrering som Adkomst, R. L. § 41.

ældre Lovbestemmelser, se Ophævelse.

Ændring af Registrering, naar Ændring sker af Skibets Navn, R. L. § 35, af dets Hjemsted, R. L. § 36, og af dets Beskaffenhed, R. L. § 37; — af Rederiselskabs Bestyrelse, R. L. § 38; — af Skibets Ejer, R. L. § 39; — derom sendes Afskrift til Hjemstedets Registreringskontor, R. L. § 42; — i Rederiregistret, R. L. § 43; — i Registerside anmærkes paa Certifikatet, R. L. § 44; — af Rederis Bestyrelse eller af Skipper paategnes Certifikatet, R. L. § 45 jfr. § 33.

Aftryk

af en i Lovtidende for 1892 Nr. 76 S. 878 indeholdt

Bekendtgørelse

om

Trykfejl i Sølov af 1ste April 1892.

Justitsministeriet finder Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, at der i den under 1ste April d. A. emanerede Sølov findes følgende Trykfejl:

- § 21, 3die Linie: »før Overdragelsen« i Stedet for:
»før Overdragelsen«
- § 44, 6te Linie: »sædvanlige« i Stedet for: »sædvanlig«
- § 49, 2den Linie: »sælge Redernes« i Stedet for: »sælge
af Redernes«
- § 53, 2den Linie: »Ladningsejernes« i Stedet for: »Lad-
ningsejerens«
- § 62, 2det Stykke: »Losningen« i Stedet for: »Losning«
- § 63, 1ste Linie: »Skipperen« i Stedet for: »Skipper«
- § 101 i Slutningen: »kræve« i Stedet for: »krævede«
- § 102, 3die sidste Linie }
§ 105, 3die sidste Linie } : »Afmønstring« i Stedet for:
»Afmønstringen«
- § 145, sidste Linie: »Opmærkning« i Stedet for: »Op-
mærksomhed«

- § 147, 2den Linie: »der« i Stedet for: »det«
- § 183, 1ste Linie: »Betalingen« i Stedet for: »Betaling«
- § 187, sidste Linie: »§§ 207—222« i Stedet for: »§§
207—212«
- § 188, Nr. 7, 2det Stykke 3die Linie: »Ladningernes«
i Stedet for: »Ladningens«
- § 188, Nr. 7, 3die Stykke 4de Linie: »høre« i Stedet
for: »hører«
- § 190, Nr. 6, næstsidste Linie: »om Bord, Skade« i
Stedet for: »om Bord Skade«
- § 228, 2det Stykke 3die Linie: »bjergede« i Stedet
for: »bjergende«
- § 243, 2den Linie: »Angivelse« i Stedet for: »An-
givelsen«
- § 249, Nr. 1, 1ste Linie: »eller Fragt« i Stedet for:
»eller af Fragt«

Justitsministeriet, den 20de December 1892.

J. Nellesmann.

Cato Hansøn.

